മനുഷ്യശക്തി അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് ദൈവകൃപ ആരംഭിക്കുന്നു.

(ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം, 1939-2025)

ജീവചരിത്രം

Reverend Father Joseph Aikkaramattam — കരിമണ്ണൂർ

തയ്യാറാക്കിയത്: സിബി ഐക്കരമറ്റം (ആൻറണി), കരിമണ്ണൂർ

PRO ECCLESIA ET PONTIFICE — പാപ്പൽ ബഹുമതി

60-ാം പൗരോഹിത്യ വാർഷികവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുടുംബം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പാപ്പൽ ബഹുമതിയുടെ ഔദ്യോഗിക സർട്ടിഫിക്കറ്റും മെഡലും. സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തീയതി: 17 സെപ്റ്റംബർ 2023.

Certificate - English rendering

Francis, Supreme Pontiff, graciously awards the distinguished Cross "Pro Ecclesia et Pontifice" to Rev. Fr. Joseph Aikkaramattam and grants him the faculty to wear this decoration. Given at the Vatican, 17 September 2023.

സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ

പരമാധ്യക്ഷനായ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ "Pro Ecclesia et Pontifice" എന്ന വിശിഷ്ട ക്രൂശ് ബഹു. ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന് കൃപാപൂർവ്വം സമ്മാനിക്കുകയും, ഈ ബഹുമതിചിഹ്നം ധരിക്കാനുള്ള അവകാശം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വത്തിക്കാനിൽ നിന്ന്, 2023 സെപ്റ്റംബർ 17.

PRO ECCLESIA ET PONTIFICE — ഔദ്യോഗിക വിശദീകരണം

“സഭയ്ക്കും പാപ്പായ്ക്കും വേണ്ടി”

കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കും പരിശുദ്ധ പിതാവിനും നൽകിയ ശ്രദ്ധേയവും വിശ്വസ്തവുമായ സേവനത്തെ ആദരിക്കുന്ന പാപ്പൽ ബഹുമതിയാണ് Pro Ecclesia et Pontifice. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക രേഖയിൽ, ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ ബിഷപ്പുമാർ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അർഹരായ വ്യക്തികൾക്ക് പാപ്പായുടെ പേരിൽ ഈ മെഡൽ നൽകപ്പെടുന്നതായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

PRO ECCLESIA ET PONTIFICE — OFFICIAL NOTE

Pro Ecclesia et Pontifice (“For the Church and the Pope”) is a papal distinction associated with distinguished and faithful service to the Catholic Church and the Pope. An official Holy See record describes the medals as being conferred on behalf of the Pope on deserving persons presented by bishops from around the world.

Source: The Holy See (Vatican) — Secretariat of State, 15 September 2006.

രചയിതാവ്

കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരീസ് ഫൊറോനാ പള്ളി — കുടുംബരേഖ

6

Name	FR.JOSEPH AIKKARAMATTAM (ID:667)
Family position	Father's Brother
Religious study	
Mob no	0061295160039 ,04862263080
E mail	
Education	Priest
Blood group	A+
Occupation	Retired from work
Baptismal name	Joseph
Male / Female	Male

കോതമംഗലം രൂപതയിലെ കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരീസ് ഫൊറോനാ പള്ളിയുടെ രേഖകൾ പ്രകാരമുള്ള “ഐക്കരമറ്റം” കുടുംബത്തിന്റെ കുടുംബ രജിസ്റ്റർ — അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ.

മാതാപിതാക്കളും കുടുംബവേരുകളും

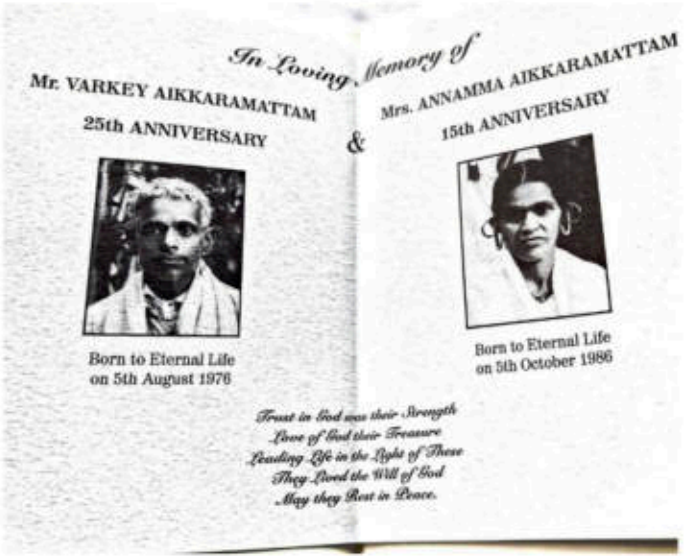

പിതാവ് — വർക്കി മത്തായി

മാതാവ് — അന്നമ്മ വർക്കി

In Loving Memory of

മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രാർത്ഥനാപൈതൃകം — 1917-ലെ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ പ്രിയ മാതാപിതാക്കളായ വർക്കി മത്തായിയും അന്നമ്മ വർക്കിയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന, 1917-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം കുടുംബം ഇന്നും അതീവ വിലമതിക്കുന്ന ആത്മീയ പൈതൃകമായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഏകദേശം നൂറ്റിപ്പത്ത് വർഷത്തോളം പഴക്കമുള്ള ഈ പുസ്തകം ഫാ. ജോസഫിനും വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ ഏറെ ബഹുമാനത്തോടെ കൈയിലെടുത്ത് മറിച്ചുനോക്കുകയും അതിലെ പ്രാർത്ഥനകളെ ഓർക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പുസ്തകം കാണുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കളുടെ വിശ്വാസജീവിതവും കുടുംബത്തിലെ പഴയ പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും സജീവമായിരുന്നു.

മാതാപിതാക്കളോടും സഹോദരങ്ങളോടുമൊപ്പമുള്ള കുടുംബചിത്രം — മാതാപിതാക്കളുടെ നടുവിൽ നിൽക്കുന്ന ചെറിയ കുട്ടിയാണ് ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം (ഏകദേശം പത്തുവയസ്സുള്ള കാലത്തെ കുടുംബസ്മരണം).

സ്മരണാഞ്ജലി

ഒരു മനുഷ്യജീവിതത്തെ വർഷങ്ങളുടെയും സംഭവങ്ങളുടെയും പട്ടികയായി മാത്രം രേഖപ്പെടുത്താനാവില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ആ ജീവിതം ദൈവവിളിക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു വൈദികന്റേതാകുമ്പോൾ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ച വിശുദ്ധ കുർബാനകളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും, ആശ്വസിപ്പിച്ച മനുഷ്യരിലും, പഠിപ്പിച്ച ഗാനങ്ങളിലും, നിശ്ശബ്ദമായി ചെയ്ത നന്മകളിലും, വേദനകളെ വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിച്ച നിമിഷങ്ങളിലുമാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ ജീവിതവും അത്തരമൊരു സാക്ഷ്യമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ കരിമണ്ണൂരിൽ ആരംഭിച്ച ജീവിതയാത്ര അദ്ദേഹത്തെ സെമിനാരിയിലേക്കും പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കും കേരളത്തിലെ വിവിധ ഇടവകകളിലേക്കും പിന്നീട് ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കും നയിച്ചു. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളും അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും പലവട്ടം വഴിമുടക്കിയെങ്കിലും ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചു.

ഈ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ആത്മീയ നൂൽപ്പാത

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ നൂൽ ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസമാണ്. രോഗം, തെറ്റായ ചികിത്സ, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട്, ശ്രുശ്രൂഷയിലെ അനിശ്ചിതത്വം, വീഴ്ചകൾ,

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ വേർപാട്—ഇവയെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ വന്നെങ്കിലും ദൈവത്തെ നിരസിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളായി അദ്ദേഹം അവയെ കണ്ടില്ല. ഓരോ അനുഭവത്തെയും ദൈവതിരുഹിതത്തിൽ സമർപ്പിച്ച്, അതിനുള്ളിൽ ദൈവം ഉറക്കുന്ന അടുത്ത വഴിയെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കുടുംബം ഈ ജീവിതകഥ സംരക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിന്റെ പ്രധാന കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ്. അച്ചന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ദൈവപരിപാലനം ഒരു സ്വകാര്യസ്മരണയായി മാത്രം ശേഷിക്കാതെ, വേദനയിലും അനിശ്ചിതത്വത്തിലും ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷ്യമായി മാറണം. അതുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തിൽ സംഭവങ്ങൾ മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല; ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ആ സംഭവത്തെ അദ്ദേഹം എങ്ങനെ വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു എന്നതും പിന്തുടരുന്നു.

1. വേരുകൾ, കുടുംബം, ദൈവവിളി

1939 ഏപ്രിൽ 30-ന് വർക്കി മത്തായിയുടെയും അന്നമ്മ വർക്കിയുടെയും മകനായി ജോസഫ് ജനിച്ചു. കരിമണ്ണൂരിലെ കുടുംബവീടും സെന്റ് മേരീസ് ഫൊറോനാ പള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു.

മൂത്ത സഹോദരൻ മാത്യു വർക്കി, സഹോദരൻ ഫിലിപ്പോസ് വർക്കി, ഏക സഹോദരി സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റം ഐക്കരമറ്റം FCC എന്നിവരോടൊപ്പം വളർന്ന അദ്ദേഹത്തിന് കുടുംബത്തിൽ തന്നെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മാതൃകകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിതൃസഹോദരന്മാരായ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം സീനിയറും ജൂനിയറും കുടുംബത്തിന്റെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യത്തിലെ ശ്രദ്ധേയ സാന്നിധ്യങ്ങളായിരുന്നു.

കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്ന് എസ്.എസ്.എൽ.സി. പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം വൈദികപരിശീലനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം എറണാകുളം മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ആരംഭിച്ചു. 1956 ജൂലൈ 29-ന് കോതമംഗലം രൂപത രൂപീകൃതമായതിനെ തുടർന്ന് രൂപതയുടെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് മൈനർ സെമിനാരി 1957 ജൂൺ 8-ന് മൂവാറ്റുപുഴയിലെ നിർമല കോളേജ് ബോയ്സ് ഹോസ്റ്റലിൽ ആരംഭിക്കുകയും 1958 ജൂൺ 30-ന് കോതമംഗലത്തെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. രൂപതയുടെ പുതിയ സെമിനാരി സംവിധാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിശീലനം തുടർന്നു. തുടർന്ന് ആലുവ–മംഗലപ്പുഴയിലെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും അഭ്യസിച്ചു.

സെമിനാരിക്കാലത്ത് സാധാരണ പനി ബാധിച്ചപ്പോൾ ചികിത്സയ്ക്കിടെ **"മന്ത്"** (Elephantiasis; medical term: Lymphatic Filariasis) രോഗത്തിനുള്ളതായി ഒരു കുത്തിവയ്പ് തെറ്റായി നൽകപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് മന്ത് രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ തെറ്റായ ചികിത്സയ്ക്കുശേഷമാണ് കാലിനെ ബാധിച്ച ദീർഘകാല ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ തുടക്കം.

തെറ്റായ രോഗനിർണയവും വിശ്വാസത്തോടെ ഏറ്റെടുത്ത ചികിത്സയും

1983-ന് മുമ്പ് കേരളത്തിലെ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ നടത്തിയ പരിശോധനയിൽ ലഭിച്ച തെറ്റായ ലാബ് ഫലത്തെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ക്യാൻസർ ഉണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെട്ടതായി കുടുംബം ഓർക്കുന്നു. പോസിറ്റീവ് ഫലം വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമം അന്ന് പാലിക്കപ്പെടാതെ പോയതായാണ് കുടുംബസ്മരണം. തുടർന്ന് ഏകദേശം രണ്ടു മാസം ക്യാൻസറിനുള്ള ചികിത്സ ലഭിച്ചു; ആ കാലത്ത് ശരീരം വളരെ വീർക്കുകയും വണ്ണം കൂടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ചികിത്സയിൽ പങ്കെടുത്ത ഒരു ഡോക്ടർക്ക് സംശയം തോന്നിയതിനെ തുടർന്ന് മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത ലാബുകളിൽ വീണ്ടും പരിശോധന നടത്തി. മൂന്നിടത്തും ഫലം നെഗറ്റീവ് ആയതോടെ അദ്ദേഹം ക്യാൻസർ രോഗിയല്ലെന്ന് വ്യക്തമായി. ഗുരുതരമായ ഈ തെറ്റായ രോഗനിർണയത്തെയും അനാവശ്യ ചികിത്സയെയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയില്ല. സംഭവിച്ചതിനെ ദൈവതിരുഹിതത്തിൽ സമർപ്പിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകുകയായിരുന്നു. ഈ അനുഭവവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹനജീവിതത്തെയും ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള ആശ്രയത്തെയും മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന കുടുംബസാക്ഷ്യമാണ്.

2. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക്

1964 ഡിസംബർ 1-ന് ബോംബെയിൽ നടന്ന അന്താരാഷ്ട്ര ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസിന്റെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഫാ. ജോസഫ് പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. കോതമംഗലം രൂപതയിലെ സ്ഥാനാർഥികൾക്ക്

മാർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴിയുടെ കൈവയ്പ്പിലൂടെയാണ് വൈദികാഭിഷേകം ലഭിച്ചത്. പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പ ഈ വൈദികാഭിഷേകത്തിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികനായിരുന്നില്ല; വൈദികാഭിഷേകത്തിനു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ബോംബെയിലെത്തിയത്. International Eucharistic Congress വേദിയിലെ സ്വീകരണസമയത്ത് പുതുതായി അഭിഷിക്തരായ വൈദികർ നിരയായി നിന്നപ്പോൾ പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുപോയി; ഫാ. ജോസഫും ആ നവവൈദികരുടെ നിരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1964 ഡിസംബർ 15-ന് അദ്ദേഹം ആഘോഷമായ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു; അതിന് മുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദിക പഠനത്തിനുള്ള ചെലവ് സ്പോൺസർ ചെയ്തിരുന്ന അമേരിക്കൻ സുഹൃത്തുക്കളായ Mr. & Mrs. P. M. Edward, R. Reynolds എന്നിവർ സമ്മാനിച്ച കാസയും പീലാസയും പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഈ വിലപ്പെട്ട സ്മാരകങ്ങൾ കുടുംബം ഇന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ബിഷപ്പ് തോമസ് ചക്യത്ത്, ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത് (കുന്നത്തച്ചൻ), ഫാ. തോമസ് കപ്യാരുമല എന്നിവരായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠികളിൽ പ്രത്യേകം ഓർക്കപ്പെടുന്നവർ.

3. കേരളത്തിലെ ഇടവകശുശ്രൂഷ

തിരുപ്പട്ടസ്വീകരണത്തിനുശേഷം കോതമംഗലം കത്തീഡ്രലിൽ സഹവികാരിയായി സേവനം ആരംഭിച്ചു. തുടർന്ന് ഏഴല്ലൂർ, പന്നിമറ്റം, ഞായപ്പള്ളി, നെടുമ്പാറ, ഇഞ്ചൂർ, കോട്ടപ്പടി, മാറാടി തുടങ്ങിയ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു.

സംഗീതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാന ഭാഷകളിലൊന്നായിരുന്നു. ഗായകസംഘങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു, കുട്ടികളെ പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിച്ചു, ലളിതമായ ഭക്തിഗാനങ്ങൾക്ക് ഈണം നൽകി. ഉറക്കം വരാത്ത രാത്രികളിൽ പോലും മറ്റുള്ളവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിക്കാൻ നിശബ്ദമായി പാട്ടുമായിരുന്നു.

സെമിനാരിക്കാലത്ത് ആരംഭിച്ച കാലിലെ പ്രശ്നത്തിന് കോട്ടയത്തെ Dr. Raghavan-ന്റെ ചികിത്സ തേടി. Mr. Govindan യാത്രാസഹായം നൽകി. ഏകദേശം 1976/77 മുതൽ 1983-ൽ ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കു പോകുന്നതുവരെ ശാന്തിനിലയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലം വിരമിക്കൽജീവിതമായിരുന്നില്ല; ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളോടൊപ്പം ശുശ്രൂഷയിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവിനായി കാത്തിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. അവിടെ ചാപ്പലിൽ ഏറെ സമയം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിക്കുകയും, ആവശ്യമായപ്പോൾ മുറിയിലും ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇഞ്ചൂരിലെ ₹5,000 സംഭാവന ഇടവകയുടെ കടമല്ല; ആരോഗ്യപ്രശ്നം മൂലം വാടകവാഹനം ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നതും ചികിത്സാ-യാത്രാചെലവുകളും മൂലമുണ്ടായ വ്യക്തിപരമായ ചെലവായിരുന്നു.

ജീവിതത്തിലെ പല അനുഭവങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ലളിതമായ വിശ്വാസവാക്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു: “Man leaves, God takes over.” — മനുഷ്യൻ മാറുമ്പോൾ ദൈവം ഏറ്റെടുക്കുന്നു.

ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള ഈ വിശ്വാസത്തിന് മറ്റൊരു കുടുംബസ്മരണയും ചേർന്നുനിൽക്കുന്നു. പെരുമ്പാവൂരിലെ ഒരു വൈദികനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വപ്നാനുഭവവും വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള നൊവേനയും സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വഴികളിലൂടെ എത്തുമെന്ന വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയതായി കുടുംബം ഓർക്കുന്നു. പ്രതിസന്ധിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ആദ്യം പ്രാർത്ഥിക്കുക, പിന്നെ ദൈവം തുറക്കുന്ന വഴി സ്വീകരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം.

സത്യസന്ധതയും ഉത്തരവാദിത്തവും — ഇടവകഭരണത്തിലെ ഒരു നിലപാട്

ഇടവകഭരണം ആത്മീയശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് വേറിട്ട ഒരു കാര്യമായി ഫാ. ജോസഫ് കണ്ടിരുന്നില്ല. പള്ളിയുടെ ഔദ്യോഗിക രജിസ്റ്ററുകളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും പ്രത്യേകിച്ച് ആത്മസ്ഥിതി പുസ്തകത്തിലെ വിവരങ്ങളും സത്യസന്ധവും കൃത്യവുമായിരിക്കണം എന്നതിൽ അദ്ദേഹം കർശനനായിരുന്നു. സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതും പിന്നീട് അനധികൃതമായി തിരുത്തുന്നതും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. രേഖകളിലെ കൃത്യത അദ്ദേഹത്തിന് വെറും കാര്യക്ഷമതയല്ല; സത്യത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തമായിരുന്നു.

അതേ നിലപാട് വിശുദ്ധചിഹ്നങ്ങളുടെയും വിശുദ്ധവസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഉപയോഗത്തിലും അദ്ദേഹം പാലിച്ചു. ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി മറ്റൊരാളുടെ അവകാശം ലംഘിക്കുകയോ നിയമവിരുദ്ധമായിരിക്കുകയോ അനാവശ്യ സംഘർഷത്തിന് കാരണമാകുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. സ്വന്തം പൂർണ്ണ അവകാശമോ

അധികാരമോ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് വിശുദ്ധവസ്തുക്കൾ സ്ഥാപിച്ച് പിന്നിട് അവ നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുകയോ അപമാനിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ ഭക്തിയല്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധ്യം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ സത്യമായ ഭക്തിക്ക് സത്യം, നിയമബഹുമാനം, മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളോടുള്ള ആദരം, വിനയം, വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ മഹത്വത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം എന്നിവ ഒത്തുചേരണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ അടയാളം സംഘർഷത്തിന്റെ ആയുധമാകരുത്; അത് സ്നേഹത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സാക്ഷ്യമായിരിക്കണം.

4. ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള വഴി

ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പ് അദ്ദേഹം തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള ഒമ്പതുദിവസത്തെ നൊവേന നടത്തി. നൊവേനയുടെ അവസാന ദിവസം ശാന്തിനിലയത്തിൽ എത്തിയ ഫാ. Denis Murphy M.S.C.-യുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയാണ് ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള ശുശ്രൂഷാപഥം ഉറക്കുന്നതിൽ നിർണായകമായത് എന്ന് കുടുംബസ്മരണം പറയുന്നു.

1983-ൽ ഫാ. ജോസഫ് ഓസ്ട്രേലിയയിലെത്തി. സിഡ്നിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല നിയമനക്രമം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: St Martha's, Strathfield-ൽ Assistant Priest; തുടർന്ന് St Andrew's, Malabar-ൽ Assistant Priest; തുടർന്ന് St Vincent's Hospice, Darlinghurst-ൽ Chaplain; പിന്നീട് St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest. 1990-ലെ St Andrew's Church, Malabar ചരിത്രരേഖയിലും ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

5. St. Bernard's Parish, Botany

1993 സെപ്റ്റംബർ മുതൽ 2009 ഡിസംബർ വരെ ഫാ. ജോസഫ് St. Bernard's Parish, Botany-യിൽ വികാരിയായി സേവനം ചെയ്തു. ദീർഘകാല ശുശ്രൂഷയിലൂടെ അവിടത്തെ കുടുംബങ്ങൾക്കും കുട്ടികൾക്കും അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ "Father Joe" ആയി.

കുട്ടികൾ നൽകിയ cards-ലും ചെറിയ കുറിപ്പുകളിലും ആ ബന്ധം നിലനിന്നു. ദൈവകരുണാഭക്തി, തിരുഹൃദയഭക്തി, St. Benedict-നോടുള്ള ആദരം, വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയോടുള്ള ഭക്തി എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായിരുന്നു.

St. Bernard's, Botany-യിലെ ദീർഘകാല ശുശ്രൂഷയിൽ ദൈവകരുണാഭക്തിക്ക് അദ്ദേഹം പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം നൽകി. ദൈവകരുണ നൊവേനയും തിരുനാളാചരണവും ഇടവകജീവിതത്തിൽ വളർത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പങ്കുവഹിച്ചു. വിരമിച്ചശേഷവും ദൈവകരുണ ഞായറാഴ്ചയിൽ ഇടവകാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിലെത്തിക്കുമായിരുന്നു; ദിവ്യബലിക്കുശേഷം നന്ദിപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടിരുന്നു. Michael King, Michael Spice, Mrs. Veronica എന്നിവരുടെ സഹായവും ഈ ആത്മീയബന്ധത്തിന്റെ ഭാഗമായി കുടുംബം നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

St Martha's, Strathfield-ൽ Assistant Priest ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് Rookwood Cemetery-യിൽ ഏകദേശം 3 km നടന്നത്. ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു: "Do you believe in miracles?" മറുപടി: "Yes."

St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് open-heart / bypass surgery നടത്തിയത്. Parish Secretary Mrs Josephine ചികിത്സാകാര്യങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചു.

ഉറന്ന ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുശേഷം ആരോഗ്യപരിമിതികൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇടവക സെക്രട്ടറി Mrs. Josephine അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ സഹായമായി. വൈദ്യോപദേശത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് ഔദ്യോഗിക ചുമതലകളിൽ നിന്ന് വിരമിക്കാനുള്ള തീരുമാനവും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. മരണത്തിന് ഏകദേശം രണ്ടുവർഷം മുമ്പുണ്ടായ ഒരു വീഴ്ചയെ തുടർന്ന് ഏകദേശം ഒരു മാസം ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നതും അവസാനവർഷങ്ങളിലെ ശരീരദൗർബല്യം വർധിപ്പിച്ചു.

ഒരിടത്ത് നിൽക്കുമ്പോഴോ വളരെ പതുക്കെ നടക്കുമ്പോഴോ ബാലൻസ് നഷ്ടപ്പെട്ട് മറിഞ്ഞുവീഴാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു.

7. വിരമിക്കൽയും ദിനചര്യയും

എഴുപതാം വയസ്സിൽ ഔദ്യോഗിക ഇടവകചുമതലകളിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു. ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ കഴിഞ്ഞശേഷവും വാഹനമോടിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിനോദങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ വിരമിക്കൽഘട്ടത്തിൽ വാഹനം വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും ഡ്രൈവിംഗ് ലൈസൻസ് സ്വമേധയാ സറണ്ടർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളോടുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്രമേണ വിട്ടുനിന്ന് ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കാനുള്ള ആത്മീയ തീരുമാനമായിട്ടാണ് കുടുംബം അതിനെ ഓർക്കുന്നത്.

വിരമിച്ചശേഷമുള്ള ദിനക്രമം പ്രാർത്ഥനാകേന്ദ്രിതമായിരുന്നു: പുലർച്ചെ 4 മണിക്ക് എഴുന്നേൽക്കുക, 6 മണിക്ക് ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുക, 7.30 മുതൽ 8.30 വരെ ആരാധനയിൽ കഴിയുക, ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 3 മണിക്ക് ദൈവകരുണയുടെ ജപം ചൊല്ലുക, വൈകുന്നേരം ജപമാല ചൊല്ലുക, വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ കുരിശിന്റെ വഴി നടത്തുക എന്നിങ്ങനെ. ദൈവകരുണയുടെ ജപം ദിവസത്തിൽ പലവട്ടം ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ആരാധനാസമയത്ത് ഗാനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു; കൈയെഴുത്ത് മലയാളം ഗാനഡയറി അതിന്റെ വിലപ്പെട്ട സ്മരണയായി കുടുംബം സൂക്ഷിക്കുന്നു.

വിരമിച്ചശേഷം Sydney Priest's Retirement Foundation നൽകിയ വിവിധ വസതികളിലായിരുന്നു ഫാ. ജോസഫ് താമസിച്ചത്. പ്രായമായ വൈദികരുടെ ക്ഷേമസേവനങ്ങൾ Michelle ഏകോപിപ്പിച്ചു. Michelle 2025 ഒക്ടോബർ 30/31-ഓടെ വിരമിക്കാനിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫാ. ജോസഫ് ഒക്ടോബർ 25-ന് മരിച്ചതിനാൽ Michelle-ന്റെ സഹായം അദ്ദേഹത്തിന് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവസാനകാലംവരെ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ കരുതലോടെ സേവിക്കുകയും ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫാ. Martin മാസത്തിലൊരിക്കൽ എത്തി കുമ്പസാരം, ദിവ്യബലി, ആത്മീയസംഭാഷണം എന്നിവയ്ക്ക് അവസരം ഒരുക്കിയിരുന്നു.

ദിവ്യബലിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ — ഈശോയുടെ സ്നേഹവും പീഡകളും

ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അപ്പവും വീഞ്ഞും സമർപ്പിച്ച് പ്രതിഷ്ഠയുടെ വിശുദ്ധ നിമിഷങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ, ഈശോയുടെ സ്നേഹവും ഈശോയുടെ പീഡകളും ആഴത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതായി അദ്ദേഹം കുടുംബാംഗങ്ങളോട് പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദിവ്യബലി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഔദ്യോഗിക വൈദികകർമ്മം മാത്രമായിരുന്നില്ല; സ്വന്തം സഹനങ്ങളെയും മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനകളെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയോട് ചേർക്കുന്ന ആത്മീയകേന്ദ്രമായിരുന്നു.

മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയുടെ ഒരു പങ്ക് താനും ഏറ്റെടുക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ഈ ദിവ്യബലികേന്ദ്രിത ആത്മീയതയിൽ നിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. സ്വന്തം ശരീരവേദന വർധിച്ചപ്പോൾ പോലും അതിനെ വെറും ദുരന്തമായി കാണാതെ, മറ്റൊരാളിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കാവുന്ന സഹനമായി സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന ഏകദേശം അഞ്ചുവർഷങ്ങളിൽ മരിച്ചവരെ പ്രത്യേകം ഓർത്ത്, പ്രതിഫലം സ്വീകരിക്കാതെ, ഏകദേശം മുപ്പതോളം വ്യക്തികൾക്കായി ഗ്രിഗോറിയൻ ദിവ്യബലികൾ അർപ്പിച്ചതായി കുടുംബസ്മരണം പറയുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും പേരെടുത്ത് ദിവ്യബലിയിൽ ഓർക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു.

മറ്റുള്ള രോഗികളും ദുരിതത്തിലായവരും പ്രാർത്ഥന അഭ്യർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സഹനത്തിന്റെ ഒരു പങ്ക് താനും ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയണമെന്നു ഈശോയോട് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങളോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്: "മോനേ, അവർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു; ഞാൻ ഈശോയോട് പറഞ്ഞു, ഒരു share ഞാൻ കൂടി സഹിച്ചോളാം." പിന്നീട് സ്വന്തം വേദന വർധിച്ചാലും അതിനെ മറ്റൊരാളിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ച ത്യാഗമായി സന്തോഷത്തോടെ കാണുകയായിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തെ കുടുംബം ഓർക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തിൽ, നെൽകൃഷിയിൽ "ചാഴി" ബാധയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിശുദ്ധജലം വെഞ്ചിരിച്ച കൊടുത്തു. എന്നാൽ പാടത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു ഭാഗം ജീവികൾക്കായി മാറ്റിവെക്കണമെന്നും അവിടെ അവയെ നശിപ്പിക്കരുതെന്നും പറഞ്ഞു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ ജീവികൾക്കും ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധ്യം. കുടുംബസ്മരണപ്രകാരം തുടർന്ന് ഏകദേശം പതിനെട്ടുവർഷത്തോളം ആ പാടത്ത് "ചാഴി" മൂലമുള്ള നാശം ഉണ്ടായില്ല.

8. വീട്ടിലെ അച്ചൻ

കുടുംബവീട്ടിൽ ഫാ. ജോസഫ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പഴയ മേശ ഈട്ടി തടി കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറിവന്ന ആ മേശ ഉപയോഗിച്ച ഏഴാമത്തെ തലമുറയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നാണ് കുടുംബസ്മരണം. അതിനരികിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കളെയും പൂർവികരെയും കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ പങ്കുവെക്കുമായിരുന്നു.

വൈദികജീവിതത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിച്ചതിനാൽ സ്വന്തം ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ചെമ്മീൻകറി പ്രത്യേകമായി നന്നായി തയ്യാറാക്കുമായിരുന്നു. പലരും കണ്ടുപഠിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാചകപരിചയം.

പാചകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ അമ്മയെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടാണ് പഠിച്ചത്. പിന്നീട് ഒറ്റയ്ക്ക് താമസിച്ച വർഷങ്ങളിൽ ആ പരിചയം സ്വയംപര്യാപ്തതയായി മാറി. ചെമ്മീൻകറി ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ തയ്യാറാക്കുമായിരുന്നു; വീട്ടിലെത്തിയ അതിഥികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാചകത്തെ പ്രശംസിച്ചിരുന്നതായി കുടുംബം ഓർക്കുന്നു.

9. സംഗീതം, പുസ്തകങ്ങൾ, ശേഖരങ്ങൾ

ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് വിനോദം മാത്രമല്ല, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഷയായിരുന്നു. കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു, ഗായകസംഘങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു, ഭക്തിഗാനങ്ങൾക്ക് ഈണം നൽകി, ഗാനങ്ങൾ കൈയെഴുത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

എഴുപത് വർഷത്തിലേറെ പഴക്കമുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്ന സുറിയാനി കുർബാനപുസ്തകം, ലത്തീൻ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം, മലയാളം Roman Missal, English Missal എന്നിവ കുടുംബം സൂക്ഷിക്കുന്നു. കാസയും പീലാസയും, തിരുവോസ്തി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പാത്രം, വീഞ്ഞും വെള്ളവും ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനോപകരണങ്ങൾ, കുരിശ്, St. Benedict Cross, വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയുടെ കബറിടത്തിൽനിന്നുള്ള മണ്ണ്, ക്രൂശിതരൂപം വഹിക്കുന്ന മെറ്റൽ മാല എന്നിവയും ഓർമ്മവസ്തുക്കളിൽപ്പെടുന്നു.

തപാൽമുദ്രകളുടെയും നാണയങ്ങളുടെയും ശേഖരണത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന് താൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള നാണയശേഖരണ ആൽബം മുഴുവൻ ശേഖരത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമാണ്.

10. കുടുംബത്തിലെ വൈദികപാരമ്പര്യം

ഐക്കരമറ്റം കുടുംബത്തിലെ വൈദികപാരമ്പര്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന പ്രത്യേക ചിത്രവിഭാഗത്തിൽ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം സീനിയർ, ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം ജൂനിയർ, ഫാ. ആർസേനിയോസ് പുല്ലുപറമ്പിൽ CMI, ഫാ. തോമസ് കുന്താനത്തു എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്ന സംയുക്തചിത്രം ആദ്യം നൽകണം. തുടർന്ന് ഫാ. ആർസേനിയോസ് പുല്ലുപറമ്പിൽ CMI-യെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തിഗത സ്മരണയും ചിത്രവും നൽകണം.

11. പൗരോഹിത്യ സുവർണജൂബിലി, നാട്ടിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവ്, വജ്രജൂബിലി

2014-ൽ കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരിസ് ഫൊറോനാ പള്ളിയിൽ പൗരോഹിത്യ സുവർണജൂബിലി ആഘോഷിച്ചു. കുടുംബത്തിന്റെ നന്ദിപ്രകാശനം ബിൻസി നിർവഹിച്ചു. സിബി, ചിന്നു, മിന്നു എന്നിവർ കുടുംബത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഓർമ്മകളും പങ്കുവച്ചു. കുന്നത്തച്ചൻ, ഫാ. പോൾ മയിലിക്കച്ചാലിൽ, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ CMI, ഫാ. ജെയിംസ് വടക്കേൽ എന്നിവരടക്കമുള്ള സഹവൈദികരും ബന്ധുക്കളും വിശ്വാസികളും പങ്കെടുത്തു. സുവർണജൂബിലി തിരുവസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള

ചിത്രങ്ങളും ജൂബിലി ദിവ്യബലിയുടെ ദൃശ്യങ്ങളും കുടുംബചിത്രങ്ങളിൽ കലർത്താതെ "ജൂബിലിയുടെ സ്മരണകൾ" എന്ന പ്രത്യേക ചിത്രവിഭാഗത്തിൽ മാത്രം നൽകണം.

2024-ലെ 60-ാം പൗരോഹിത്യ വാർഷികത്തിന്റെ സ്മരണയായി ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ ആശീർവദിച്ച മെഡലും റോമിൽനിന്ന് അയച്ച Papal Blessing-ഉം ഫാ. ജോസഫിന് ലഭിച്ചു. സിഡ്നി ആർച്ച്ബിഷപ്പിലൂടെ എത്തിയ ഇവ രണ്ടും സിഡ്നിയിലെ ഒരു Auxiliary Bishop അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്ത് നേരിട്ട് എത്തിച്ചുനൽകി. പുസ്തകത്തിൽ ഇത് 60-ാം പൗരോഹിത്യ വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച പാപ്പായുടെ ആശീർവാദരേഖയായാണ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. 1964-ലെ International Eucharistic Congress കാലത്ത് വൈദികാഭിഷേകത്തിന് ശേഷം പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിച്ച ഓർമ്മയെയും, അറുപത് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഈ Papal Blessing-നെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന അനുഗ്രഹസ്മരണയായി ഈ രേഖയും മെഡലും നിലകൊള്ളുന്നു.

2017 ഒക്ടോബർ മുതൽ 2018 ഏപ്രിൽ 3 വരെ അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ ആറുമാസത്തോളം കുടുംബത്തോടൊപ്പം താമസിച്ചു. കുടുംബവീട്ടിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുകയും ബന്ധുക്കളോടും പ്രിയപ്പെട്ടവരോടും സമയം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. സിബിയുടെ വിവാഹശേഷം കുടുംബവീട്ടിലെത്തിയ ആദ്യ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഓർമ്മ, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ മാത്യു വർക്കിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ദൃശ്യം, ചിന്നുവിന് ജപമാല നൽകുന്ന നിമിഷം എന്നിവ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ വിലപ്പെട്ട കുടുംബസ്മരണകളാണ്. മക്യാട് യാത്രയിൽ ഫാ. ജോസഫ്, കുന്താനത്തച്ചൻ, ബന്ധുക്കൾ, രണ്ട് സിസ്റ്റർമാർ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു; മഠത്തിലെ ചാപ്പലിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചതും കുടുംബയാത്രകളിലെ സന്തോഷനിമിഷങ്ങളും സ്നേഹത്തോടെ ഓർക്കപ്പെടുന്നു.

12. ദാനവും സൗഹൃദങ്ങളും

"പാവങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ് ഒടുവിൽ ശേഷിക്കുന്നത്" എന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശക്തമായിരുന്നു. നൽകിയതിനെ പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ നിശ്ശബ്ദമായി സഹായിക്കുന്നതായിരുന്നു സമീപനം.

"വലതുകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടതുകൈ അറിയാതിരിക്കട്ടെ" എന്ന സുവിശേഷബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാനശീലത്തിൽ വ്യക്തമായിരുന്നു. സഹായം നൽകിയതിന്റെ പേരോ ഉകയോ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. "No pain, no gain" എന്ന ലളിതവാക്യവും സഹനത്തെയും പരിശ്രമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതബോധം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഓസ്ട്രേലിയയിൽ കുന്താനത്തച്ചൻ സ്ഥിരമായ പിന്തുണയായി. Manoj കുടുംബം, Mrs. Josephineയും Josephയും, ഷിമോളും ജെറിയും, Mr. Jose Cherukizhangilയും Margaretയും മക്കളായ Biju, Binduയും, Paul Paarrathazhath (പോൾ പാറത്താഴത്ത്) കുടുംബം, Fabianയും Mariaയും, Michelle, Michael King, Michael Spice, Mrs. Veronica എന്നിവരടക്കം അനേകം പേർ അദ്ദേഹത്തിന് കരുതലായി.

പ്രത്യേകിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് അടുത്തെത്താൻ പ്രയാസമായിരുന്ന രോഗകാല സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനരികിലെത്തി ഭക്ഷണം വിളമ്പുകയും കഴിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തത് ജെറിയായിരുന്നു.

കുടുംബത്തിന് പേരറിയാത്ത അനേകം സഹായികളോടുള്ള നന്ദി ഈ വാക്കുകളിൽ ചുരുങ്ങുന്നു: "ഞങ്ങൾക്ക് അടുത്തെത്താൻ കഴിയാത്ത സമയങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് കുടുംബമായി."

13. അവസാനവർഷങ്ങളും ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളും

ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനവർഷങ്ങളിൽ ആരോഗ്യദൗർബല്യം വർധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയും ദൈവാശ്രയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി തുടർന്നു. ശരീരത്തിന്റെ പരിമിതികൾ കൂടിയപ്പോൾ ബന്ധുക്കളുടെയും സഹവൈദികരുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും പരിചരണവും കരുതലും അദ്ദേഹം നന്ദിയോടെ സ്വീകരിച്ചു.

അവസാനകാലത്ത് ഫാ. Martin മാസത്തിലൊരിക്കൽ സന്ദർശിച്ച് കുമ്പസാരത്തിനും ദിവ്യബലിക്കും ആത്മീയസഹായത്തിനും അവസരം ഒരുക്കിയിരുന്നു. പ്രായമായ വൈദികർക്കുള്ള സേവനങ്ങൾ Michelle ഏകോപിപ്പിച്ചു. ദൈവകരുണ ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഇടവകാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിലെത്തിക്കുകയും ദിവ്യബലിക്ക് ശേഷം നന്ദിപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

2012-ൽ കുട്ടികൾ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ തന്റെ വൈദികവിളിയും പ്രാർത്ഥനയും ദൈവത്തിലുള്ള സംശയരഹിതമായ വിശ്വാസവും അദ്ദേഹം പങ്കുവെച്ചു. Arnav Jacob Sojan, Dali Varghese എന്നിവർ തയ്യാറാക്കിയ “A Life to Priesthood through Prayers and Undoubted Faith” എന്ന അഭിമുഖരേഖ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ശബ്ദത്തിൽ ലഭ്യമായ വിലപ്പെട്ട സാക്ഷ്യമായി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രേഖാഭാഗത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം.

ഇൻഡോനേഷ്യയിൽനിന്ന് പുതുതായി Sydneyയിലെത്തിയ Agnesയും Priscaയും Father Joeയെ പിതൃതുല്യമായ കരുതലോടെ ഓർക്കുന്നു. പുതിയ നാട്ടിൽ അവർ ഏകാന്തരല്ലെന്ന് അനുഭവിപ്പിച്ച സ്നേഹവും പ്രാർത്ഥനയും പ്രോത്സാഹനവും അവരുടെ ജീവിതകഥയുടെ വിലപ്പെട്ട ഭാഗമായി.

14. കുടുംബത്തിലെ വിടവാങ്ങലുകൾ

പിതാവ് വർക്കി മത്തായി 5 ഓഗസ്റ്റ് 1976-ന്, മാതാവ് അന്നമ്മ വർക്കി 5 ഒക്ടോബർ 1987-ന്, സഹോദരൻ ഫിലിപ്പോസ് വർക്കി 5 ജൂലൈ 1992-ന്, മൂത്ത സഹോദരൻ മാത്യു വർക്കി 10 ഓഗസ്റ്റ് 2025-ന് നിര്യാതരായി.

പിതാവിന്റെ മൃതസംസ്കാരസമയത്ത് ഫാ. ജോസഫ് ചികിത്സയിലായിരുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലായിരുന്നിട്ടും ഡോ. രാഘവന്റെ സഹായത്തോടെ നാട്ടിലെത്തി, പിതാവിന്റെ മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. മൃതസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ ചികിത്സയ്ക്കായി തിരികെ പോയി. മാതാവിന്റെ മരണസമയത്ത് നാട്ടിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും സംസ്കാരശുശ്രൂഷ കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. കുടുംബത്തിലെ ഈ വേർപാടുകളെ അദ്ദേഹം ദൈവതിരുഹിതത്തിൽ സമർപ്പിച്ചാണ് ഏറ്റെടുത്തത്.

മാത്യു വർക്കിയുടെ മരണത്തിന് കൃത്യം എഴുപത്തിയഞ്ചാം ദിവസം, 2025 ഒക്ടോബർ 25-ന്, ഫാ. ജോസഫും നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഏക സഹോദരിയായ സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റം ഐക്കരമറ്റം FCC വാഴപ്പള്ളി മഠത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം തുടരുന്നു.

15. നിത്യസമ്മാനത്തിലേക്ക്

അവസാന രാത്രി — പതിവുപോലെ സിബിയുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ

2025 ഒക്ടോബർ 25 രാത്രി ഏകദേശം 9.30-ന് സിബിയുമായി പതിവ് ഫോൺസംഭാഷണം നടത്തി. ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ സംസാരിച്ചു. കാലിലെ വാരിക്കോസ് വേദനയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞെങ്കിലും ആശങ്കപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ലെന്ന ഭാവത്തിലായിരുന്നു. സംഭാഷണത്തിന്റെ അവസാനം അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ പറഞ്ഞു: “Good night, see you tomorrow.” അടുത്ത ദിവസം വീണ്ടും സംസാരിക്കാമെന്ന സ്വാഭാവിക പ്രതീക്ഷയോടെ അവസാനിച്ച ആ വാക്കുകൾ കുടുംബത്തിന് അമൂല്യമായ അവസാനസ്മരണയായി.

2025 ഒക്ടോബർ 25-ന് ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം നിര്യാതനായി. എൺപത്തിയാറ് വർഷത്തെ ജീവിതവും ആറു പതിറ്റാണ്ടിലേറെ നീണ്ട പൗരോഹിത്യവും അന്ന് ഭൂമിയിലെ യാത്ര പൂർത്തിയാക്കി.

2025 നവംബർ 7 വെള്ളിയാഴ്ച സിഡ്നി സമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2 മണിക്ക് Haberfield-ലെ St Joan of Arc Catholic Church-ൽ സംസ്കാരദിവ്യബലി നടന്നു. ഈ തീയതി, സമയം, സ്ഥലം St Bernard’s Parish archive-ലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച obituaryയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മൃതസംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങൾ, ഹ്രസ്വ വീഡിയോകൾ, പൂർണ്ണ ശവസംസ്കാര വീഡിയോ എന്നിവ ‘ശബ്ദ-ദൃശ്യ ഓർമ്മശേഖരം’ വിഭാഗത്തിൽ □□ കോഡും ലിങ്കും സഹിതം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും സംശയരഹിതമായ വിശ്വാസത്തിലൂടെയും പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക്

വായനാസൗകര്യത്തിനായി തയ്യാറാക്കിയ ശ്രദ്ധാമായ മലയാള പരിഭാഷ. മൂല അഭിമുഖരേഖയിൽ അച്ചടിച്ച പേരുകളും തീയതികളും വിവരങ്ങളും അതിന്റെ ചരിത്രസ്രോതസ്സിന്റെ ഭാഗമായതിനാൽ ഇവിടെ നിശ്ചലമായി തിരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീട് സ്ഥിരീകരിച്ച വിവരങ്ങൾ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ വേറെയായി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

വിരമിച്ചശേഷം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈദികന്റെ ജീവിതകഥയാണിത്. ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തെ ഞങ്ങളായ Arnav Jacob Sojan, Dali Elsa Varghese എന്നിവർ അഭിമുഖം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിരവധി കഠിനമായ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള അള്ളതകരമായ വിശ്വാസത്തിലൂടെയും അദ്ദേഹം ഏറെ കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി. ഫാ. ജോസഫിന്റെ പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ അള്ളതകരമായ പരിപാലനം പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയും സംശയരഹിതമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഈ അതുല്യനായ മനുഷ്യന്റെ അള്ളതകരമായ ജീവിതകഥയും അതിലെ സംഭവങ്ങളും, അനവധി വെല്ലുവിളികളെ അദ്ദേഹം എങ്ങനെ നേരിട്ടുവെന്നതും രേഖപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ തലമുറയിലെ യുവാക്കൾക്ക് ദൈവസ്നേഹം എന്താണെന്നും ഓരോരുത്തർക്കുമായി ദൈവത്തിന് എപ്പോഴും ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കും.

1939 ഏപ്രിൽ 30-ന് കേരളത്തിലെ ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ ഉടുമ്പന്നൂരിലാണ് ഫാ. ജോസഫ് ജനിച്ചതെന്ന് ഈ അഭിമുഖരേഖ പറയുന്നു. ഏഴ് പേരടങ്ങിയ കട്ടംബത്തിലെ ഏറ്റവും ഇളയവനായി, സ്നേഹവും കരുതലുമുള്ള മാതാപിതാക്കളായ Varkeyയുടെയും അമ്മ Anneയുടെയും സംരക്ഷണത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നതെന്നും രേഖ പറയുന്നു. മക്കളുടെ വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കൾ ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

വീട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ അല്പം മുത്ത സഹോദരി Mary ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുവരും ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഫാ. ജോസഫ് വൈദികനാകാനും സഹോദരി Mary സന്യാസിനിയാകാനും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. വലിയ ഉത്സാഹത്തോടെ അവർ തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനും സമൂഹത്തെ സേവിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. Mary ഇന്ത്യയിൽ Sr. Mary Chrysostom F.C.C. എന്ന സന്യാസിനിയാണെന്ന് രേഖ പറയുന്നു.

അവരുടെ പ്രധാന പ്രചോദനം കുടുംബവും, Fr. Joseph Aikkaramattam എന്ന പേരുള്ള ഒരു വൈദികനായ അമ്മാവനും ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ കാലത്ത് ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഒരു വൈദികൻ ഉണ്ടായിരിക്കുക സമൂഹത്തിൽ വളരെ പ്രധാനവും ബഹുമാനകരവുമായ കാര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളർന്ന കുടുംബാന്തരീക്ഷം അനുകൂലവും ആഴത്തിലുള്ള ആത്മീയത നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാവിയിലെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് അത് വലിയ പ്രചോദനമായി.

1956-ൽ, പതിനേഴാം വയസ്സിൽ, വലിയ പ്രതീക്ഷയോടും ആശയോടും കൂടി ഫാ. ജോസഫ് Ernakulam-ലെ Sacred Heart Minor Seminaryയിൽ ചേരാനുള്ള പുതിയ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ വേർപിരിയൽ കുടുംബത്തിനാകെ ഏറെ പ്രയാസകരമായിരുന്നു; ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായാണ് അവർ ഇങ്ങനെ വേർപിരിയുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ച് അമ്മയെ വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നത് ഫാ. ജോസഫിന് വലിയൊരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളും കുടുംബാംഗങ്ങളും വളരെ പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകി. അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആദ്യമായി വീടുവിട്ടുപോകുമ്പോൾ അമ്മ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞതായി രേഖ പറയുന്നു: 'ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം ഇല്ലെങ്കിലും, നിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ അമ്മയായ മറിയം എപ്പോഴും നിന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും; അവൾ നിന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളും.'

Fr. Matthew Mankuzhikhary ഫാ. ജോസഫിന്റെ ആത്മീയപിതാവായിരുന്നു; പല രീതികളിലും അദ്ദേഹം പ്രചോദനവും വലിയ പിന്തുണയും നൽകി.

സെമിനാരി ജീവിതം നന്നായി മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ ഫാ. ജോസഫ് ഗുരുതരമായി അസുഖപ്പെട്ട ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഡോക്ടർ രോഗം ശരിയായി നിർണയിക്കാതെ Filaria (Elephantiasis) ആണെന്ന് കരുതിയതായും അതിനാൽ തെറ്റായ injection ലഭിച്ചതായും ഈ അഭിമുഖരേഖ പറയുന്നു. തുടർന്ന് ആരോഗ്യനില ദിവസേന മോശമായി. കാലുകളിൽ മുറിവുകളും പുണ്ണുകളും ഉണ്ടായി; നടക്കുമ്പോൾ കഠിനമായ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. കാലുകൾ എപ്പോഴും bandage ചെയ്യേണ്ടി വന്നു; മടക്കാനാകാത്തതിനാൽ ഉയർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നു. ഏകദേശം ഒരു മാസം ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു.

യുവസെമിനാരിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ദിവസവും പലരും ആശുപത്രിയിലെത്തിയിരുന്നു. പതിവ് സന്ദർശനത്തിനിടെ Archbishop Joseph Parekkattil എത്തിയപ്പോൾ, Filaria ഉള്ളവരെ വൈദികരാക്കില്ലെന്ന് തമാശയായി പറഞ്ഞതായി രേഖ പറയുന്നു. അത് തമാശയാണെന്ന് ഫാ. ജോസഫിന് മനസ്സിലായില്ല; അദ്ദേഹം അതിനെ വളരെ ഗൗരവമായി എടുത്തു. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വേദനാജനകമായ നിമിഷങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്.

അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി കുട്ടികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു വാക്ക്: 'Once your ambitions have caught you, you're prepared to do anything, to make them happen.' — ഒരു ലക്ഷ്യം നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ എന്തും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാകും.

ഒരു ആഴ്ചയ്ക്കുശേഷം Archbishop Joseph Parekkattil വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, വൈദികനാകാനാകില്ലെന്ന ഭയത്തിൽ ഫാ. ജോസഫ് ദുഃഖിതനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. Filaria ഉണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വൈദികനാക്കുമെന്ന Archbishop ഉറപ്പുനൽകിയതായി രേഖ പറയുന്നു. അതും ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ നിമിഷങ്ങളിൽ ഒന്നായി.

അദ്ദേഹത്തെ സുഖപ്പെടുത്താൻ ആശുപത്രിയിൽ നിരവധി പരിശോധനകൾ നടത്തിയെങ്കിലും ശരീരതാപനില താഴെയായില്ല. ചികിത്സിച്ചിരുന്ന ഡോക്ടർമാരും നഴ്സുമാരും വിഷമിച്ചു. അന്ന് Little Flower (St. Therese of Lisieux) തിരുനാളിന്റെ കാലമായിരുന്നു. ആത്മീയപിതാവായ Father Mathew Mankuzhikhary, St. Therese വൈദികർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതായും സുഖപ്പെടുമെന്ന് ഉറപ്പുനൽകിയതായും രേഖ പറയുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹം 5-6 ജപമാലകൾ ചൊല്ലി. അടുത്ത ദിവസം ശരീരതാപനില സാധാരണയായി, അദ്ദേഹം ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനെ ഫാ. ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ അള്ളതമായി അഭിമുഖരേഖ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; തന്റെ വിളിയിലുള്ള വിശ്വാസം ഇതിലൂടെ കൂടുതൽ ഉറപ്പായെന്നും പറയുന്നു.

സെമിനാരി ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും ഫാ. ജോസഫ് ആസ്വദിച്ചു. ക്രമബദ്ധവും ആത്മീയവുമായ ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്താൻ സെമിനാരി സഹായിക്കുകയും പലർക്കും മാതൃകയായിത്തീരാൻ അതു വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്തു.

കോതമംഗലം രൂപത രൂപീകരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് minor seminaryയുടെ രണ്ടാം വർഷത്തിനായി ഫാ. ജോസഫ് Muvattupuzhaയിലേക്ക് മാറേണ്ടിവന്നു; Nirmala College Hostel-ന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് താമസിച്ചതെന്ന് രേഖ പറയുന്നു.

1959-ൽ അദ്ദേഹം Aluvayിലെ Mangalapuzha Major Seminaryയിൽ ചേർന്നു. വീണ്ടും നിരവധി പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ മോശമായതുകൊണ്ട് അധ്യാപകരും സെമിനാരി അധികാരികളും പല ഇളവുകളും നൽകി. ഉറങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കാൻ അധ്യാപകന്റെ മുന്നിലെ ആദ്യനിരയിൽ ഇരുത്തിയിരുന്നു. ലക്ഷ്യത്തോടുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും സമർപ്പണവും കണക്കിലെടുത്ത് ആവശ്യമെങ്കിൽ ക്ലാസിൽ ഉറങ്ങാനോ മുറിയിലേക്ക് പോയി വിശ്രമിക്കാനോ rectors അനുവദിച്ചിരുന്നു. ആരോഗ്യപ്രശ്നമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലനത്തിൽ തുടരുന്നത് സാധാരണയല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലിലൂടെ അദ്ദേഹം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നും രേഖ പറയുന്നു.

1964-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം നടക്കാനിരിക്കുകയായിരുന്നു: Bombayയിൽ Holy Father Pope Paul VI സാന്നിധ്യത്തിൽ International Eucharistic Congress. ആ വർഷത്തെ വൈദികസ്ഥാനാർഥികളുടെ ordination ceremony Congress-ൽ നടത്താൻ അധികാരികൾ തീരുമാനിച്ചതായി ഈ രേഖ പറയുന്നു. അസുഖം കാരണം മൂന്ന് രാത്രിയും രണ്ട് ദിവസവും train യാത്ര ചെയ്യുന്നത് ഫാ. ജോസഫിന് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. അതേസമയം പകർച്ചവ്യാധികളുടെ കാലമായതിനാൽ Bombayയിലേക്ക് പോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ vaccination എടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു; അതിന് ശരീരതാപനില സാധാരണയായിരിക്കണം. ഫാ. ജോസഫിന് fever ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഏറെകാലം vaccination എടുക്കാനായില്ല. വൈദികനാകുക തന്റെ vocation ആണെന്ന് വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹം മറിയത്തിന്റെ രൂപത്തിലേക്ക് നോക്കി വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശരീരതാപനില സാധാരണയായത് ഡോക്ടർക്കുപോലും വിശ്വസിക്കാനായില്ലെന്ന് രേഖ പറയുന്നു. ഇടർന്ന് vaccination സ്വീകരിച്ച് Bombayയിലേക്ക് പോകാൻ അനുമതി ലഭിച്ചു.

വർഷങ്ങളായി പഠിച്ചും കാത്തിരുന്നും തയ്യാറെടുത്തും വന്ന ordination സംബന്ധിച്ച വിവരം അധികാരികളിൽ നിന്നെത്തി.

1964 നവംബർ 30-ന് Bombayയിലെ International Eucharistic Congress-ൽ Holy Father Pope John Paul VIയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വൈദികനായി അഭിഷിക്തനായി എന്നാണ് ഈ ചരിത്രരേഖയിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരേസമയം ഏകദേശം 500 വൈദികർ അഭിഷിക്തരായ ചരിത്രസംഭവമായിരുന്നു എന്നും രേഖ പറയുന്നു. ordination കഴിഞ്ഞ് പുതിയ വൈദികർ Goaയിൽ St. Francisന്റെ ശരീരം വണങ്ങി കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആശംസകളോടെ 1964 ഡിസംബർ 14-ന് Udumbannoor St. Sebastian's Church-ൽ ആദ്യ കർബാന അർപ്പിച്ചതായും രേഖ പറയുന്നു.

വിവിധ ഇടവകകളിൽ assistant priest ആയും parish priest ആയും നിയമിതനായത് ഫാ. ജോസഫിന് വലിയ സന്തോഷമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന് മറ്റൊരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു. St. George's Cathedral-ൽ സേവിക്കുമ്പോൾ അസുഖത്തെ തുടർന്ന് Bombayയിൽ operation വേണമെന്ന് ഡോക്ടർ നിർദ്ദേശിച്ചു. operation സമയത്തെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം ഇടത് കൈയിലെ രക്തചംക്രമണം ഗുരുതരമായി ബാധിച്ചു. operation കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇടത് കൈ നീക്കാനാകുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. നിരവധി ചികിത്സകൾക്കുശേഷമാണ് കൈ വീണ്ടും ചലിപ്പിക്കാനായത്.

കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം കാലുകളിൽ ulcers ഉണ്ടായി; മറ്റൊരു തെറ്റായ medicationനുശേഷം ആരോഗ്യനില വളരെ മോശമായി. ഇനി ഒന്നും ചെയ്യാനാകില്ലെന്നും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വിശ്രമിക്കണമെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതായി രേഖ പറയുന്നു. അതിനാൽ 44-ാം വയസ്സിൽ Old Age Priests' Home-ലേക്ക് മാറി. 'Why do I have to go through all this?' — 'എനിക്ക് എന്തിന് ഇതെല്ലാം അനുഭവിക്കണം?' എന്ന് ചിന്തിച്ച ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നിരാശാജനകമായ ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അപ്പോൾ Ann Cowah എഴുതിയ 'The streams in the Desert' എന്ന ചെറിയ പുസ്തകത്തിലെ, പിടിക്കപ്പെട്ട് ഒരു വീട്ടിലെത്തിച്ച ചെറുപക്ഷിയുടെ കഥ അദ്ദേഹം ഓർത്തു. പുതിയ വീട്ടിൽ ആദ്യം ഭക്ഷണവും വെള്ളവും സ്വീകരിക്കാതെ ദുഃഖിച്ചിരുന്ന പക്ഷി, പുറത്തുള്ള പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അല്പം ശബ്ദമുണ്ടാക്കി; വീട്ടുകാർ അതിനരികെ എത്തിയപ്പോൾ അല്പം ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അത് പുതിയ വീടിനെ സ്വീകരിച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ തന്റെ ministry ഇവിടെ ആയിരിക്കാമെന്ന് ഫാ. ജോസഫ് ചിന്തിച്ചു. ആറു വർഷം കിടപ്പിലായിരുന്നുവെന്നും, ആ കാലത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഗാനങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തുവെന്നും രേഖ പറയുന്നു. ആറു വർഷത്തെ ഈ ഒരുക്കത്തിനുശേഷം ഒരു പുതിയ ministryക്കായി Sacred Heart of Jesusനോട് Novena പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങി.

കാലം കടന്നപ്പോൾ Australiaയിലെ Missionaries of the Sacred Heart-ലെ Fr Dennis Murphy (M.S.C.) Vazhappillyയിലെ ഒരു monastery സന്ദർശിക്കാൻ എത്തി. ഫാ. ജോസഫിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ Fr. Dennis അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടെ ഫാ. ജോസഫിനെ അദ്ദേഹത്തിനരികെ കൊണ്ടുവന്നു. 'you don't look sick' എന്ന് Fr. Dennis പറഞ്ഞപ്പോൾ, 'I am not sick, my legs are sick' എന്ന് ഫാ. ജോസഫ് മറുപടി നൽകി. 'Australiaയിലേക്ക് വരാൻ സന്തോഷമാണോ? നിങ്ങളെ ചികിത്സിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമാണ്' എന്ന് Fr. Murphy ചോദിച്ചപ്പോൾ ഫാ. ജോസഫ് 'Yes' എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ offer bishopനോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്ന് ആദ്യം വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നും Fr Dennis തമാശ പറഞ്ഞതായിരിക്കാമെന്ന് കരുതിയതായും രേഖ പറയുന്നു.

ആറ് മാസത്തിനുശേഷം visa ലഭിച്ചു; 1983-ൽ അദ്ദേഹം Australiaയിലെത്തി. വിമാനത്തിൽ നിന്ന് wheelchairലാണ് ഇറക്കിയതെന്ന് രേഖ പറയുന്നു. Fr. Bede Mooney (M.S.C) airportൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ S.H. Monastery, Kensingtonലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ നല്ല പരിചരണം ലഭിച്ചു. മികച്ച vascular surgeonനും specialistനും പരിശോധിച്ചശേഷം ഇനി ചികിത്സയില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. 'Unfortunately, nothing can be done. Your deeper veins have deteriorated' എന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, 'That is good' എന്ന് ഫാ. ജോസഫ് മറുപടി നൽകി. 'Why did you say that?' എന്ന് ഡോക്ടർ അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചപ്പോൾ, 'When the people lose hope, God takes over' — 'മനുഷ്യർ പ്രതീക്ഷ കൈവിടുമ്പോൾ ദൈവം ഏറ്റെടുക്കുന്നു' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'God has a plan; God hasn't brought me here to die' എന്ന് മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. 'Do you believe in miracles?' എന്ന ഡോക്ടറുടെ ചോദ്യത്തിന് 'Yes I do' എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം Christian Brothers, Strathfield-ലേക്ക് chaplain ആയി കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ സമൂഹത്തിനായി വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രയാസങ്ങളുടെ നടുവിലും ദിവസവും കുർബാന അർപ്പിച്ചു. അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ സാധ്യമാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് 9 ദിവസത്തേക്കുള്ള Novena Prayer തുടങ്ങി. ഒൻപതാം ദിവസത്തിനു ശേഷവും തുടർന്നു; 11-ാം ദിവസം രണ്ടാമത്തെ അത്ഭുതം സംഭവിച്ചുവെന്നും നടക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നും രേഖ പറയുന്നു. ആദ്യം ഇരുന്നും പിന്നീട് നിന്നുകൊണ്ടും Christian Brothersക്കായി കുർബാന അർപ്പിച്ച് ministry തുടർന്നു.

കുറച്ച് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം heart attack ഉണ്ടായി; 20 ദിവസം ICUയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. ഡോക്ടർമാർ വളരെ ആശങ്കപ്പെട്ട് അടുത്തവരെ അറിയിക്കാൻ തയ്യാറായെങ്കിലും Father അത് തടഞ്ഞു. പിന്നീട് ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്തു. തുടർന്ന് His Eminence Cardinal Edward Clancy, Archdiocese-ൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ resident visa ലഭ്യമാക്കി. 1989-ൽ Sydney Archdiocese-ൽ incardinated ആയി. Strathfield, Brighton Les Sands, Malabar, Darlinghurst എന്നിവിടങ്ങളിൽ Assistant Priest ആയി സേവിച്ചു. പിന്നീട് St Bernard's Botanyയുടെ Parish Priest ആയി 17 വർഷം സേവിച്ചു അവിടെ രണ്ടാമത്തെ heart attack ഉണ്ടായി Bypass surgery ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും pastoral careയും serviceഉം തുടർന്നു.

2009-ൽ Cardinal Pellയുടെ അനുമതിയോടെ St. Bernard's Botany Church-ൽ നിന്ന് വിരമിച്ചു. 74-ാം വയസ്സിൽ Australiaയിൽ ജീവിതത്തിലെ ദിവസങ്ങളും സംഭവങ്ങളും സന്തോഷത്തോടെ ആസ്വദിക്കുന്നുവെന്ന് അന്നത്തെ അഭിമുഖരേഖ പറയുന്നു. ഈ ജീവിതകഥ തയ്യാറാക്കാൻ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവച്ച ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന് കുട്ടികൾ നന്ദി പറയുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കുമായി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ ഉറപ്പോടെ പറയുന്നു. ചിന്തയിലും മനസ്സിലും യുവാവായി, Good News പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ സജീവനും ഉത്സാഹിയുമായി അദ്ദേഹത്തെ അവർ അനുഭവിച്ചു. ഒരു മഹത്തായ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം അടുത്തറിഞ്ഞ വലിയൊരു അവസരമായിരുന്ന ഈ അഭിമുഖമെന്ന് അവർ എഴുതി. അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ച moral: 'No matter what type of condition you are in, never let your faith falter for it will be rewarded in future.' — ഏത് സാഹചര്യത്തിലായാലും വിശ്വാസം തളരാൻ അനുവദിക്കരുത്; ഭാവിയിൽ അതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.

Arnav Jacob Sojan — Year 5 student, Campsie. Dali Varghese — Year 6 Student, Bankstown.

മരണശേഷം കുടുംബഭവനത്തിൽ, അദ്ദേഹം കുടുംബവീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചിരുന്ന ബലിപീഠത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രം ക്രമീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികപഠനത്തിനുള്ള ചെലവ് സ്പോൺസർ ചെയ്തിരുന്നവർ സമ്മാനിച്ചതും പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചതുമായ കാസയും പീലാസയും, ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം നോക്കിയിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപവും, തിരുവസ്ത്രങ്ങളും മറ്റ് സ്മരണാവസ്തുക്കളും അവിടെ സൂക്ഷിച്ചു. കുടുംബാംഗങ്ങളും ബന്ധുക്കളും അയൽക്കാരും അവിടെ ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനവർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി ധരിച്ചിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം വഹിക്കുന്ന മെറ്റൽ മാല മരണസമയത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഓസ്ട്രേലിയയിലുള്ള ഫാ. തോമസ് കുന്താനത്ത് അത് കുടുംബത്തിന് കൈമാറി ഏൽപ്പിച്ചു. ഇന്ന് അത് കുടുംബം വിലപ്പെട്ട സ്മരണയായി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരിസ് ഫൊറോനാ പള്ളിയിൽ മൂപ്പതാം ചരമദിന അനുസ്മരണം നടന്നു. വികാരി ഫാ. ജോസഫ് കൊച്ചുറമ്പിൽ നേതൃത്വം നൽകി. ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത്, ഫാ. അലക്സാണ്ടർ കരികാട്ടിൽ, ഫാ. ജോസഫ് പറയന്നിലം, ഫാ. പോൾ മയിലിക്കച്ചാലിൽ, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ CMI എന്നിവരടക്കമുള്ള വൈദികർ പങ്കെടുത്തു.

16. ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞവരുടെ സ്വന്തംശബ്ദങ്ങൾ ഈ ജീവിതകഥയ്ക്ക് ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴം നൽകുന്നു. ലഭിച്ച ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ സംഗ്രഹിക്കുകയോ പുനഃരചിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, സാധ്യമായിടത്ത് യഥാർത്ഥ രൂപത്തിലും വാചകഭാവത്തിലും ഇവിടെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റം ഐക്കരമറ്റം FCC

സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറ് വയസ്സ് കഴിഞ്ഞതിനാൽ സ്വയം എഴുതി നൽകാൻ പ്രയാസമുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ നടത്തിയ സംഭാഷണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, അവരുടെ ഓർമ്മകളും വാക്കുകളുടെ ഭാവവും സംരക്ഷിച്ചാണ് ഈ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ജോസഫച്ചനും ഞാനും പ്രായത്തിൽ വളരെ അടുത്തവരായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ മൂത്ത സഹോദരിയായിരുന്നു; ജോസഫച്ചൻ എനിക്ക് നേരെ ഇളയ സഹോദരനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചെറുപ്പം മുതലേ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

മേയ് മാസം മാതാവിന്റെ വണക്കമാസം വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കൂടി നടന്ന് പൂക്കൾ ശേഖരിക്കുമായിരുന്നു. ആ പൂക്കൾ കൊണ്ടുവന്ന് മാതാവിന്റെ രൂപവും പ്രാർത്ഥനയുള്ള സ്ഥലവും അലങ്കരിക്കും. വലിയ വിശ്വാസത്തോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും പ്രാർത്ഥനകളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പള്ളിയിലും സ്കൂളിലും പലപ്പോഴും ഒരുമിച്ചാണ് പോയിരുന്നത്; ഒരുമിച്ചാണ് തിരികെ വീട്ടിലെത്തിയിരുന്നതും.

എന്നെ വളരെ കരുതലോടെയാണ് ജോസഫച്ചൻ കൊണ്ടുനടന്നിരുന്നത്. എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും അപകടം വരാതിരിക്കണം എന്നൊരു പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതലേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ സ്നേഹവും കരുതലും ഞാൻ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെറുപ്പം മുതലേ ജോസഫച്ചന് വലിയ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മ വെള്ളം ചൂടാക്കൊണ്ടു വരുന്നത് കണ്ടാൽ ഉടനെ ഓടിച്ചെന്ന് അമ്മയുടെ കൈയിൽനിന്ന് അത് വാങ്ങി അദ്ദേഹം തന്നെ വീട്ടിലെത്തിക്കുമായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ ജോസഫച്ചൻ പല തമാശകളും പറയും; അത് കേട്ട് അമ്മ ഒത്തിരി ചിരിക്കും. അമ്മ അടുക്കളയിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴും മാതാവിന്റെ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ തന്റെ ചെറിയ ശബ്ദത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നതായി എനിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ട്. അപ്പനും വളരെ പ്രാർത്ഥനാശീലനായിരുന്നു. വരാന്തയിൽ കൈകൾ വിരിച്ചുനിന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന അപ്പന്റെ രൂപം ഇന്നും മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. വീട്ടിൽ വന്നിരുന്ന സഹപാഠികളും അയൽവാസികളും ഇവിടെ ഒരു പ്രത്യേക സമാധാനവും പ്രാർത്ഥനാഭാവവും അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നല്ല സമയം എടുത്തിരുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ ഓടിക്കളിച്ചശേഷം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും ചിലപ്പോൾ ഉറക്കം വരും. പ്രത്യേകിച്ച് കരിശുവരയ്ക്കുന്ന സമയത്ത്, ഞങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ ഉറങ്ങിയാൽ മറ്റെയാൾ ഉണർത്തണമെന്നൊരു ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അടുത്ത് ഒരു ചെറിയ കിണ്ടിയിൽ വെള്ളം കരുതിവെക്കും. ഒരാൾ ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ മറ്റെയാൾ അതിൽനിന്ന് കുറച്ച് വെള്ളം എടുത്ത് തലയിൽ ഒഴിക്കും. അപ്പോൾ ഉറക്കം പെട്ടെന്ന് മാറും. ബാല്യത്തിലെ ഒരു ചെറിയ തമാശപോലെ തോന്നിയിരുന്നെങ്കിലും, പ്രാർത്ഥന വിട്ടുപോകരുതെന്ന ഞങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതയും അതിലുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നെ വീട്ടിൽ വിളിച്ചിരുന്നത് മേരി എന്നായിരുന്നു. മഠത്തിൽ ചേർന്നശേഷമാണ് എനിക്ക് ക്രിസോസ്റ്റം എന്ന പേര് ലഭിച്ചത്. ചെറുപ്പകാലത്ത് ജോസഫച്ചൻ എന്നെ "കുരി" എന്ന് വിളിക്കും; ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ "തൊരപ്പാ" എന്നും വിളിക്കും. ആ സ്നേഹവിളികൾ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായി ജീവിതാവസാനം വരെ തുടർന്നു.

അവസാനകാലത്ത് എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചകളിലും ഏകദേശം ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരുമണിയോടെ ജോസഫച്ചൻ എന്നെ വിളിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചും ദിവസജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിച്ചറിയും. ആ ഫോൺവിളി എനിക്ക് ആഴ്ചതോറും കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സന്തോഷമായിരുന്നു.

2025 ഒക്ടോബർ 25-ന് ഉച്ചയ്ക്ക് ഏകദേശം ഒരുമണിയോടെ ജോസഫച്ചൻ വിളിച്ചപ്പോഴും പഴയ സ്നേഹം തന്നെയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ വാക്കുകളിൽ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "കുരി, ഈശോമിശിഹായ്ക്ക് സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ." ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു:

"തൊരപ്പാ, ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ." ഈ സംഭാഷണം എനിക്ക് അതിമൂല്യമായ ഒരു അവസാന ഓർമ്മയാണ്.

ജോസഫച്ചന്റെ മരണവാർത്ത എന്നെ അറിയിച്ചത് വളരെ കരുതലോടെയായിരുന്നു. ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ദുഃഖങ്ങളെ വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞ് എന്നെ തയ്യാറാക്കി. അതിനുശേഷമാണ് മദറും അസിസ്റ്റന്റ് മദറും മറ്റു സിസ്റ്റേഴ്സും ചേർന്ന് ജോസഫച്ചൻ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന വാർത്ത അറിയിച്ചത്. അത് കേട്ടപ്പോൾ ഏറെ നേരം ഞാൻ കരഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം കുറേ നാളുകൾ, വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരുമണിയാകുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് സ്വാഭാവികമായി ആ ഫോൺവിളിയെ ഓർക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും ജോസഫച്ചനെ ഓർത്ത്: "അച്ചാ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ. എനിക്കുവേണ്ടിയും ഈശോയോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമേ" എന്ന് മനസ്സിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഞാനും ദൈവത്തിന്റെ വിളിക്കായി പ്രാർത്ഥനയോടെ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ട് കാത്തിരിക്കുന്നു.

— സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റം ഐക്കരമറ്റം **FCC**

"ഞങ്ങളുടെ ജോസഫച്ചൻ" — Jaison Bellarmine

ലഭിച്ച രണ്ട് പേജുള്ള യഥാർത്ഥ ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് — സംഗ്രഹിക്കാതെയും പുനഃരചിക്കാതെയും.

ഞങ്ങളുടെ ജോസഫച്ചൻ.

കുഞ്ഞുന്നാളിലെ ജോസഫച്ചനെ കാണുന്നത് വളരെ
സന്തോഷമായിരുന്നു. 10 വയസ് മാത്രം പ്രായമുള്ള എന്റെ
വിശേഷങ്ങൾ കൃമുഴുവൻ കേൾക്കുകയും കൊച്ചു കൊച്ചു
വിവരങ്ങൾ പോലും ഓർത്തുവച്ച് വിന്നിട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
അച്ചൻ എന്നു ഹൃദയം നിറച്ചാണ് ഓരോ സന്തർശനം കഴിഞ്ഞും
പോയിരുന്നത്. എപ്പോഴും ചിരിക്കുന്ന അച്ചന്റെ മുഖത്ത് വെറുതെ
നോക്കിയിരിക്കുന്നത് പോലും സന്തോഷമാണ്. ചിരിക്കാത്ത ഒരു മുഖം
അച്ചന് ഉള്ളതായി ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

അന്ന് അച്ചന്റെ കാല് നീര് വച്ച് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത്
എന്ത് മാത്രം വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ
അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ ചിരിക്കുന്ന മുഖം അനുവതിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നിട്
മുതിർന്നപ്പോഴാണ് ചികിത്സാ പിഴവുമൂലം രോഗിയായതും അച്ചന്റെ
സഹനം എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്നും അരിയുന്നത്. ആരോഗ്യം
ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും പേന പിടിച്ച് എഴുതാൻ
കഴിയാതിരുന്നപ്പോഴും അച്ചന്റെ ചിരി മുഖത്തുനിന്ന് മാറി കണ്ടിട്ടില്ല.
ഒരിക്കൽ പോലും പരാതി പറയുകയോ ആരെയെങ്കിലും
കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്ത് കേട്ടിട്ടില്ല. ഏതവസരത്തിലും
ദൈവപരിപാലന മാത്രമായിരുന്നു അച്ചൻ കണ്ടിരുന്നത്. എനിക്ക്
അസുഖം ബാധിച്ച് വിഷമിച്ചിരുനപ്പോഴും ഇസുഖത്തെ
അതിജിവിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അച്ചൻ പങ്കുവച്ചിട്ടുള്ളത്.
അച്ചനോട് അൽപം സംസാരിച്ചാൽ ഏതു വിഷമവും
മാറിപ്പോവുമായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്ക് ഫോൺ ചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ ഓരോ കൊച്ചു
വിശേഷങ്ങളും ചോദിച്ച് മനസിലാക്കുന്നതിലായിരിക്കും അച്ചന്റെ
സ്രദ്ധ. മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഓരോ കാര്യങ്ങളും എടുത്ത് ചോദിച്ച്
വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും. പ്രാർത്തന വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. പറഞ്ഞ
ഓരോ കൊച്ചു കാര്യങ്ങളും അച്ചന് പ്രാർത്ഥനാ
വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്കൊണ്ടായിരുന്നു
അച്ചന് ഓരോ കാര്യങ്ങളും ഓർമയുണ്ടായിരുന്നത്. അച്ചനോട്
സംസാരിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ന്റെ എല്ലാ വിഷമങ്ങളും

മാറിപ്പോകുന്നതായിരുന്നു അവുഭവം. ഞാൻ പറയുന്നത് ഒരു മടിയും മുഷിപ്പും കൂടാതെ മുഴുവനും അച്ചൻ കേൾക്കുമായിരുന്നു.

അച്ചൻ നാട്ടിൽ വരുന്നസമയത്ത് അച്ചനെ കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ഉള്ള അച്ചന്റെ ചിരിയും സ്നേഹപൂർവം പേരെടുത്ത് വിളിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്തൊക്കെ ചിന്തകളും ഭാരങ്ങളും മനസിലുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മഞ്ഞുരുകുംപോലെ മാറിപ്പോകും. എനിക്കറിയില്ല എങ്ങിനെ അച്ചനെ വിശേഷിപ്പിക്കണമെന്ന്. ആ പുഞ്ചിരി ഒരിക്കലും എനിക്ക് മരക്കാൻ ആവില്ല. ഉദയ സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ പോലെയോ പൂർണചന്ത്രന്റെ പൂനിലാവുപോലെയും അതെന്നും മനസിനെ പ്രചോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിയിക്കും.

അച്ചന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്ന വൈദികരെ കാണാൻ അവസരം കിട്ടിയപ്പോഴൊക്കെ അവർ എന്റെ വീട്ടുപേർ കേൾക്കുമ്പോഴേ ചോദിക്കുന്നത് ജോസഫച്ചനെകുറിച്ചായിരുന്നു. എത്ര സന്തോഷത്തോടെയും ആവേശത്തോടെയുമായിരുന്നു അവർ അച്ചനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നത്? അച്ചനെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കും ആ ചിരിക്കുന്ന മുഖം മറക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

അച്ചനും പരിചയപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും മറക്കില്ലായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അച്ചൻ ഇപ്പോഴും നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്.

ജെയ്സൻ ബെല്ലർമിൻ.

എൻറെ grandfather മത്തായി ഐക്കരമറ്റത്തിലും ജോസഫച്ചന്റെ Father വക്കച്ചാച്ചനും സഹോദരങ്ങളാണ്.

George Mathew Aikkaramattam, New Delhi — ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

കൊച്ചുറാണി — ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

ദൈവത്തിന് സ്തുതി

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം — യുവകാല ചിത്രം

എന്റെ പേര് കൊച്ചുറാണി. എനിക്ക് അഞ്ച് വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിൽ അച്ചൻ കോട്ടപ്പടി സെന്റ് സെബാസ്റ്റ്യൻസ് പള്ളിയിൽ വികാരിയായി എത്തിയത്. അക്കാലത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ചെറിയ ഓർമകളേ ഉള്ളൂ. അവധി ദിവസങ്ങളിലും ശനിയാഴ്ചകളിലും ചേച്ചിമാരോടൊപ്പം ഞാൻ പള്ളിയിൽ പോകുമായിരുന്നു.

അച്ചൻ ഇടവകയിലെ എല്ലാവർക്കും ഏറെ പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു. അന്ന് ഇടവകയിൽ ഏകദേശം 150 കുടുംബങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഓരോ കുടുംബത്തെയും അതിലെ അംഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് അച്ചന് വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും പേരുകളും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി, പിന്നിട് അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതും അച്ചന്റെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവരോട് അച്ചന് പ്രത്യേകമായ കരുണയും പരിഗണനയുമുണ്ടായിരുന്നു.

വളരെയേറെ ദൈവവിശ്വാസവും ഭക്തിയുമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു അച്ചൻ. പ്രത്യേകിച്ച് പരിശുദ്ധ മാതാവിനോട് അച്ചന് ആഴമായ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇടവകയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ആത്മീയമായ ഉണർവ് പകർന്നനൽകാൻ അച്ചന് സാധിച്ചു എന്നത് ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. 1970 മുതൽ 1977 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം കോട്ടപ്പടി ഇടവകയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സുവർണകാലമായിരുന്നു. ഇടവകക്കാരുടെ മനസ്സിൽ മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ അച്ചന് സാധിച്ചു എന്നത് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്.

ഇടവകയിൽ ഒരു ഗായകസംഘം രൂപികരിക്കാൻ അച്ചൻ തീരുമാനിക്കുകയും താത്പര്യമുള്ളവരെ അതിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, എട്ടുവയസ്സുകാരിയായ ഞാനും ഗായകസംഘത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ അംഗമായി. അവധി ദിവസങ്ങളിലും ശനിയാഴ്ചകളിലും പരിശീലനം ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിയിലെ എല്ലാ പരിപാടികൾക്കും പ്രത്യേക അവസരങ്ങൾക്കുമായി അച്ചൻതന്നെ എഴുതി ഈണം നൽകിയ പാട്ടുകൾ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

മത്സരങ്ങൾക്കായി ഓരോരുത്തരെയും അച്ചൻ പ്രത്യേകം പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഞങ്ങളിലെ കലാവാസനകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രസംഗം, പാട്ട്, നൃത്തം, മോണോ ആക്ട്, നാടകം, ഫാൻസി ഡ്രസ് തുടങ്ങിയ വിവിധ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അച്ചൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അത്തരം മത്സരങ്ങളിൽ ധാരാളം സമ്മാനങ്ങൾ നേടാൻ കഴിഞ്ഞത് ഇന്നും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി. അവ വളർത്തി, ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചതിന് അച്ചൻ ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങൾക്ക് എത്ര നന്ദി പറഞ്ഞാലും മതിയാകില്ല.

വർഷത്തിലൊരിക്കൽ വേദപാഠ അധ്യാപകരെയും ഗായകസംഘാംഗങ്ങളെയും കൂട്ടി അച്ചൻ വിനോദയാത്രയ്ക്ക് പോകുമായിരുന്നു. ആ യാത്രകൾ ഇന്നും ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ഏതു കാര്യവും നല്ല മനോധൈര്യത്തോടെയും പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന മുഖത്തോടെയും മാത്രമേ അച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുകയോ ആരോടും ദേഷ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യാത്ത നല്ലൊരു മനസ്സിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഐക്കരമറ്റത്തിൽ അച്ചൻ.

എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള അച്ചന്റെ കഴിവാണ് അദ്ദേഹത്തെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനാക്കിയത്. മനുഷ്യരോടു മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടും പ്രകൃതിയോടും അച്ചൻ വളരെയധികം സ്നേഹവും കരുതലും പുലർത്തിയിരുന്നു.

അച്ചനിലൂടെ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ദൈവവിശ്വാസവും ഈശ്വരഭക്തിയും പരിശുദ്ധ മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയും ഇന്നും ഞങ്ങളിൽ തുടരുന്നു. ഞങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന എല്ലാവരിലേക്കും ആ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും പകർന്നുനൽകാൻ നാളിതുവരെ ഞങ്ങൾ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ ഇന്നത്തെ ഞങ്ങളാക്കി മാറ്റിയത് അച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനവും കരുതലും പ്രാർഥനയുമാണെന്ന് ഇന്നും ഏറെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

അച്ചന്റെ ആത്മാവ് സ്വർഗത്തിലിരുന്ന് തന്റെ എല്ലാ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർഥിക്കുന്നുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഇനിയും ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കായി വാങ്ങിത്തരണമേ എന്ന് അച്ചനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

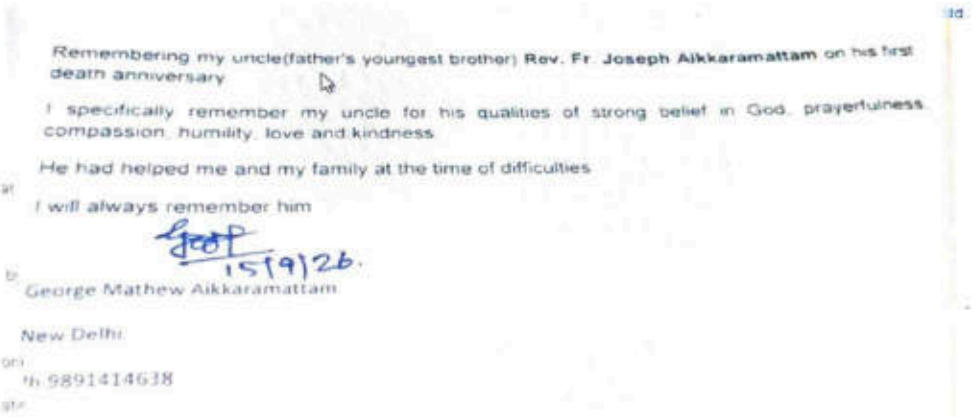
അച്ചൻ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകൾ ദൈവം ക്ഷമിക്കട്ടെ. സ്വർഗത്തിൽ മാലാഖമാരോടൊപ്പം ദൈവത്തെ പാടിപ്പുകഴ്ത്താൻ അച്ചനെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ എന്ന് പ്രാർഥിക്കുന്നു.

ഒരുപിടി നല്ല ഓർമകളോടെ, കൊച്ചുറാണി

Michael Spice — Remembrance

Michael Spice അയച്ച ഇംഗ്ലീഷ് ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് വിവർത്തനം ചെയ്യാതെ യഥാർത്ഥ ഇംഗ്ലീഷ് രൂപത്തിൽ തന്നെ ഈ വിഭാഗത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം. Fatima-യിൽ അൾത്താരയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന Father Joeയുടെ മുഖത്തിലെ അതിയായ സന്തോഷത്തെ ഓർക്കുന്ന വാക്കുകളോടെയാണ് ആ സ്മരണം ആരംഭിക്കുന്നത്.

15/09/2026 തീയതിയുള്ള ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ സ്കാൻ.

Remembering my uncle(father's youngest brother) Rev. Fr. Joseph Aikkaramattam on his first death anniversary

I specifically remember my uncle for his qualities of strong belief in God, prayerfulness, compassion, humility, love and kindness.

He had helped me and my family at the time of difficulties.

I will always remember him.

15/9/26.

George Mathew Aikkaramattam

New Delhi

M. 9891414638

ഫാ. എമ്മാനുവേൽ ഐക്കരമറ്റം (Syjo) VC — ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

സ്നേഹമുള്ളവരേ,

എന്റെ പേര് ഫാ. എമ്മാനുവേൽ ഐക്കരമറ്റം. വീട്ടിൽ എന്നെ Syjo എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഒരു വിൻസെൻഷ്യൻ സഭാംഗമാണ്. കഴിഞ്ഞ പതിനേഴ വർഷമായി ജർമ്മനിയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം എന്റെ വലിയപ്പന്റെ അനുജന്റെ മകനാണ്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാധീനിച്ചവരിൽ ഒരാളാണ് ജോസഫച്ചൻ. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ നിർണായകമായ പല തീരുമാനങ്ങളിലും അച്ചന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദേശങ്ങളും എനിക്ക് ഏറെ സഹായമായിട്ടുണ്ട്.

അച്ചനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തിപരമായ അനേകം ഓർമ്മകളുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് മാത്രം ചുരുക്കി പങ്കുവയ്ക്കാം.

അച്ചനെ ആദ്യമായി കണ്ടതായി എനിക്ക് ഓർമ്മയുള്ളത് എനിക്ക് മൂന്നോ നാലോ വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ്. എന്റെ അമ്മവീടായ മീൻകുന്നത്തുനിന്ന് കുര്യനാട്ടിലേക്ക് അച്ചൻ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന കാറിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. അന്ന് കാറിൽ കുര്യനാട്ടിലുള്ള ജോസഫച്ചനും, അന്നത്തെ വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ജോസഫ് കൊച്ചുറമ്പിലും, എന്റെ അന്നക്കുട്ടിക്കുഞ്ഞമ്മ (Sr. Bellarmine)യും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ കാറിന്റെ മുൻസീറ്റിൽ അച്ചന്റെ അടുത്തായിരുന്നു ഇരുന്നത്. അന്ന് അച്ചന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ബാലനായ യേശുവിന്റെ ഒരു ചിത്രം അച്ചൻ എന്നെ കാണിച്ചതായി ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. അത് ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ പുറംചട്ടയായിരുന്നോ എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പില്ല. അച്ചൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറഞ്ഞുതന്നു. ആ രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി; വീട്ടിലെത്തിയശേഷമാണ് പിന്നെ ഉണർന്നത്.

എനിക്ക് ഏകദേശം അഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോഴുണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവം എന്റെ ജീവിതത്തിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഓർമ്മയാണ്. അന്ന് ഞാൻ അമ്മവീട്ടിലായിരുന്നു. എനിക്ക് പിള്ളവാതം — പോളിയോ — ബാധിച്ച് നടക്കാൻ കഴിയാതെ ഏതാനും നാളുകൾ കഴിഞ്ഞ ഒരു അനുഭവം എന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ട്. പിന്നീട് ഞാൻ സുഖം പ്രാപിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ജോസഫച്ചൻ വീട്ടിലെത്തി. എനിക്ക് പിള്ളവാതം ബാധിച്ചിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് സുഖപ്പെട്ടുവെന്നും അറിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചൻ എന്നെ ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "പിള്ളവാതം പിടിച്ച് സുഖപ്പെട്ടതായി ഞാൻ ആരെയും കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ മോനേ, ദൈവം നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് നിന്നെക്കുറിച്ച് എന്തോ ഒരു വലിയ പദ്ധതിയുണ്ട്." അച്ചന്റെ ആ വാക്കുകൾ എന്നും എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നീട് പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് വൈദികനാകാനുള്ള ആഗ്രഹവുമായി ഞാൻ അച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനം തേടി. വിൻസെൻഷ്യൻ

പിന്നീട് പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് വൈദികനാകാനുള്ള ആഗ്രഹവുമായി ഞാൻ അച്ചന്റെ ഉപദേശം തേടി. വിൻസെൻഷ്യൻ സഭയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറഞ്ഞുതന്നതും അവിടേക്ക് പോകാൻ നിർദേശിച്ചതും ജോസഫച്ചനായിരുന്നു. അതിന് ഞാൻ അച്ചനോട് എന്നും നന്ദിയുള്ളവനാണ്. എന്റെ ദൈവവിളിയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഹായിച്ച വ്യക്തികളിൽ ഒരാളാണ് അച്ചൻ എന്ന് പറയുന്നതിൽ എനിക്ക് ഏറെ സന്തോഷമുണ്ട്.

അവധിക്ക് നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ കാണണമെന്ന് ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ജോസഫച്ചൻ. അച്ചനോട് കുറച്ചുസമയം സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ തന്നെ കുറേ നാളത്തേക്കുള്ള ഒരു പോസിറ്റിവ് എനർജി നമ്മളിൽ നിറയുന്നതുപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടുമായിരുന്നു.

ഏറ്റവും വേദനയേറിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽപ്പോലും അച്ചൻ സന്തോഷത്തോടെ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ; ഹൃദയം തുറന്ന് എന്തും സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ഒരാൾ; ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ശരിയായ നിർദേശങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ഒരാൾ — എനിക്ക് ജോസഫച്ചൻ അങ്ങനെയായിരുന്നു.

അച്ചനെക്കുറിച്ച് ഇനിയും ഒരുപാട് ഓർമ്മകളുണ്ട്. അവയിൽ ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇവിടെ പങ്കുവച്ചത്.

അച്ചന്റെ സാന്നിധ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടത് ഏറെ വേദന നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, അച്ചൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും എന്ന ഉറപ്പ് തീർച്ചയായും വലിയ ആശ്വാസം നൽകുന്നു.

ഒത്തിരി സ്നേഹത്തോടെ,
ഫാ. എമ്മാനുവേൽ ഐക്കരമറ്റം (Syjo) VC
വിൻസെൻഷ്യൻ സഭ
ജർമ്മനി

നന്ദിപ്രകാശനം

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ ദീർഘമായ ജീവിതയാത്രയിൽ കൂടെനിന്ന എല്ലാവരെയും പേരെടുത്തുപറയുക അസാധ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ ഇടവകകളിലെ committees, sacristans, catechists, choir members, religious sisters, കുടുംബങ്ങൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ, ചികിത്സകരും സഹായികളും എല്ലാവരോടും കുടുംബത്തിന്റെ നന്ദി.

Little Flower Hospital, Angamaly-യിലെ കാന്റീന്റെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്ന സിസ്റ്റർ സീലിയ ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ സ്പർശിച്ച എല്ലാവരെയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചതിനും, കരുതിയതിനും, പ്രാർത്ഥിച്ചതിനും, ഞങ്ങൾക്ക് അടുത്തെത്താൻ കഴിയാത്ത സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കുടുംബമായതിനും — ഹൃദയപൂർവമായ നന്ദി.

അവസാനവാക്ക്

ഈ ജീവിതകഥയുടെ അവസാനത്തിൽ കുടുംബം പങ്കുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം ലളിതമാണ്: ദൈവപരിപാലനം ജീവിതത്തിൽ വേദനകളില്ലാതാകുമെന്ന വാഗ്ദാനം അല്ല; വേദനയിലും അനിശ്ചിതത്വത്തിലും ദൈവം ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്ന വിശ്വാസമാണ്. ഫാ. ജോസഫിന്റെ ജീവിതം അതിന്റെ ദീർഘമായ സാക്ഷ്യമായി കുടുംബം കാണുന്നു. എല്ലാം ഈശോയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച്, ലഭിക്കുന്ന കൃപയിൽ ആശ്രയിച്ച്, ജീവിതത്തിലെ ദൈവപരിപാലനം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഈ സ്മരണകൾ വായനക്കാരനെ സഹായിക്കട്ടെ.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം വൈദികനായിരുന്നു, മകനായിരുന്നു, സഹോദരനായിരുന്നു, സുഹൃത്തായിരുന്നു, ഗായകനായിരുന്നു, പാചകം ഇഷ്ടപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു, തപാൽമുദ്രകളും നാണയങ്ങളും ശേഖരിച്ച കൗതുകമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹം Father Joe ആയിരുന്നു. എന്നാൽ Sibi (Anthony), Bincy, Chinnu, Minnu എന്നിവർക്കും കുടുംബത്തിനും അദ്ദേഹം എന്നും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പാപ്പൻ ആയിരുന്നു.

“Man leaves, God takes over.”

ഒരു ജീവിതം അവസാനിച്ചു; അദ്ദേഹം വിതച്ച വിശ്വാസവും സ്നേഹവും അവസാനിച്ചില്ല.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം — ഞങ്ങളുടെ ഓർമ്മകളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും എന്നും.

അവസാന പ്രാർത്ഥന

കരുണാമയനായ ദൈവമേ, അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷകനായ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക് വിളിച്ചതിനും ദീർഘവർഷങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ജനത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ അവസരം നൽകിയതിനും ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുന്നു.

അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ച വിശുദ്ധ കർബാനകളും, ചൊല്ലിയ പ്രാർത്ഥനകളും, പാടിയ സ്തുതിഗീതങ്ങളും, ചെയ്ത നന്മകളും, സ്വീകരിച്ച വേദനകളും അങ്ങയുടെ കരുണയിൽ സ്വീകരിക്കണമേ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യപരമായ കുറവുകൾ ക്ഷമിച്ച് നിത്യപ്രകാശത്തിൽ വിശുദ്ധരോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാനം നൽകണമേ.

നിത്യപ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിന്മേൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് സമാധാനത്തിൽ വിശ്രമിക്കട്ടെ.

ആമേൻ.

വിശദമായ ജീവിതനരേഷൻ — 95 വിഭാഗങ്ങൾ

താഴെ കൊടുക്കുന്ന 95 വിഭാഗങ്ങൾ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളും കുടുംബസാക്ഷ്യങ്ങളും ദൈവപരിപാലനത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രമേയവും വിശദമായി സംരക്ഷിക്കുന്ന നരേഷനാണ്. മുൻപുള്ള സംക്ഷിപ്ത ജീവിതരേഖയ്ക്ക് പകരമല്ല; അതിനെ വിശദീകരിക്കുന്ന സമഗ്രരൂപമാണ്.

പ്രത്യേക നന്ദി — Rev. Fr. Thomas Kurunthanathu

ഓസ്ട്രേലിയയിലെ ഫാ. ജോസഫിന്റെ വൈദികശുശ്രൂഷയും ജീവിതവും സംബന്ധിച്ച പ്രധാനവും വിശ്വസനീയവുമായ വിവരങ്ങളും തിരുത്തലുകളും നൽകിയ Rev. Fr. Thomas Kurunthanathu-നോടുള്ള കുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേക നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കേരളത്തിലെ ഇടവകശുശ്രൂഷയുടെ ക്രമം, സിഡ്നിയിലെ നിയമനങ്ങളുടെ ക്രമം, Rookwood Cemetery-യിലെ മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ നടന്ന അനുഭവം, St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest ആയിരുന്ന കാലത്തെ open-heart / bypass surgery, വിരമിച്ചശേഷം Priest's Retirement Foundation of Sydney നൽകിയ വിവിധ residences-ലുള്ള താമസം എന്നിവ കൃത്യമായി സ്ഥിരീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

മരണാനന്തര ക്രമീകരണങ്ങളിലും, ദഹനശേഷം ചിതാഭസ്മം ഏറ്റുവാങ്ങി പുരോഹിതരുടെ niche-ൽ അടക്കം ചെയ്ത interment ശുശ്രൂഷയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം കുടുംബം നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. ഈ ജീവചരിത്രം കൂടുതൽ കൃത്യവും വിശ്വസനീയവുമാക്കാൻ നൽകിയ പിന്തുണയ്ക്കും മാർഗ്ഗനിർദേശത്തിനും ഹൃദയപൂർവമായ നന്ദി.

1. ജനനവും കുടുംബവേരുകളും

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം 1939 ഏപ്രിൽ 30-ന് തൊടുപുഴ പ്രദേശത്ത് ജനിച്ചു. പിതാവ് വർക്കി മത്തായി; മാതാവ് അന്നമ്മ വർക്കി. വിശ്വാസവും കുടുംബബന്ധങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയും ചേർന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നത്. ഫാ. ജോസഫിന്റെ സഹോദരങ്ങളിൽ മാത്യു വർക്കി, ഫിലിപ്പോസ് വർക്കി, സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റോം ഐക്കരമറ്റം FCC എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. സിസ്റ്റർ ക്രിസോസ്റ്റോം ഫാ. ജോസഫിന്റെ നേരെ മൂത്ത സഹോദരിയായിരുന്നു; ഫാ. ജോസഫ് അവരുടെ നേരെ ഇളയ സഹോദരൻ. സിസ്റ്ററെ വീട്ടിൽ വിളിച്ചിരുന്നത് "മേരി" എന്നായിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽ വൈദികവിളിക്ക് ശക്തമായ പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു; ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം സീനിയറും ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം ജൂനിയറും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേക ആത്മീയസാന്നിധ്യങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃഇടവകയായ കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരിസ് ഫൊറോന പള്ളി പിന്നീട് ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കവും ഓർമ്മയുടെ അവസാന അധ്യായങ്ങളും ബന്ധിപ്പിച്ച ആത്മീയകേന്ദ്രമായി മാറി. കുടുംബത്തിലെ വൈദികപാരമ്പര്യം ഫാ. ആർസേനിയോസ് പുല്ലുപറമ്പിൽ CMI (1935–2023) — ബന്ധുവും സഹവൈദികനും, ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ സ്നേഹപൂർവം കൂടെയുണ്ടായ ആത്മീയസഹായി. ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം സീനിയർ ഫാ. ജോസഫിന് വലിയൊരു മാതൃകയായിരുന്നു. സീനിയർ അച്ചന്റെ ലാളിത്യം, കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹം, എല്ലാവരോടുമുള്ള അടുപ്പം, അതോടൊപ്പം ഒരു വൈദികൻ പാലിക്കേണ്ട ശുദ്ധമായ അകലം കൃത്യമായി പാലിച്ചിരുന്ന ശൈലി എന്നിവ അദ്ദേഹത്തെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചു. ഫാ. ജോസഫ് ഈ മാതൃക സ്വന്തം വൈദികജീവിതത്തിലും പകർത്തി. സീനിയർ അച്ചന്റെ നിര്യാണസമയത്ത് മരണാനന്തര ശുശ്രൂഷകളിൽ അദ്ദേഹം ഏറെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവം പങ്കെടുത്തു. ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം ജൂനിയർ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെയും മറ്റു പ്രയാസങ്ങളുടെയും സമയങ്ങളിൽ ഫാ. ജോസഫിനൊപ്പം നിന്നു; ആവശ്യമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെപ്പോലെ വാത്സല്യത്തോടെയും കരുതലോടെയും പിന്തുണച്ചു. ഫാ. ആർസേനിയോസ് പുല്ലുപറമ്പിൽ CMI (22 ജനുവരി 1935 – 19 ജനുവരി 2023) ബന്ധുവും സഹവൈദികനുമായിരുന്നു. വൈദികപരിശീലനത്തിന്റെയും പട്ടത്തിന്റെയും ഒരുക്കകാലം മുതൽ അദ്ദേഹം ഫാ. ജോസഫിനെ സഹായിച്ചു. ഫാ. ജോസഫ് വിദേശത്തായിരുന്നപ്പോൾ കുടുംബത്തിന്റെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളിലും മാതാവിന്റെ മരണാനന്തര ശുശ്രൂഷകളിലും അദ്ദേഹം കരുതലോടെ പങ്കെടുത്തു. കേരളസന്ദർശനങ്ങളിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങളും ആരാധനാക്രമത്തിലെ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. 2014-ലെ സുവർണജൂബിലിയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുണ കുടുംബം പ്രത്യേക നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

2. ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

പഴയ കുടുംബ-സമൂഹസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം — വിശ്വാസത്തിനും കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലും വളർന്ന ബാല്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം. ജോസഫിന്റെ ബാല്യം ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ ലാളിത്യത്തിൽ വളർന്നു. കുടുംബവും പള്ളിയും വിദ്യാലയവും ചേർന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല രൂപീകരണം. അദ്ദേഹം കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് ജോസഫ് ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ച് SSLC പൂർത്തിയാക്കി. ബാല്യകാലം മുതലേ പ്രാർത്ഥനയോടും പള്ളിജീവിതത്തോടും ഉണ്ടായിരുന്ന താൽപര്യം ക്രമേണ വൈദികവിളിയിലേക്കുള്ള തീരുമാനമായി വളർന്നു. ഒരു വൈദികനാകുക അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു തൊഴിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആയിരുന്നില്ല; ദൈവത്തിന്റെ വിളിക്ക് നൽകുന്ന മറുപടിയായിരുന്നു.

3. സെമിനാരി രൂപീകരണം

വൈദികപരിശീലനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം എറണാകുളം മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ആരംഭിച്ചു. തുടർന്ന് 1956-ൽ കോതമംഗലം രൂപത രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതിനു പിന്നാലെ രൂപതയുടെ സെമിനാരി സംവിധാനത്തിലൂടെ പരിശീലനം തുടർന്നു. പിന്നീട് സെന്റ് ജോസഫ്സ് പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരി, ആലുവ-മംഗലപ്പുഴയിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും അഭ്യസിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പഠിച്ചവരിൽ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടവർ ബിഷപ്പ് തോമസ് ചക്കിയത്ത്, ഫാദർ മാത്യു കുന്നത്ത്, ഫാദർ തോമസ് കപ്യാരുമല എന്നിവരാണ്. കൈയെഴുത്ത് സുഗമമല്ലാത്തതിനാൽ ചില രേഖകളുടെ fair copy തയ്യാറാക്കേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളിൽ Archbishop Parecattil-നുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഓർമ്മകളും കുടുംബത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

4. സെമിനാരിക്കാലത്തെ ആരോഗ്യപരീക്ഷണം

സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന് സാധാരണ പനി ബാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് **"മന്ത്"** (Elephantiasis / Lymphatic Filariasis) രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചികിത്സയിൽ ആ രോഗത്തിനുള്ളതായി ഒരു injection തെറ്റായി നൽകപ്പെട്ടുവെന്നാണ് കുടുംബസ്മരണം. ഈ തെറ്റായ ചികിത്സയ്ക്കുശേഷമാണ് കാലിൽ ഗുരുതരമായ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്.

പിന്നീട് നാഡികളെയും രക്തചംക്രമണത്തെയും ബാധിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, വീക്കം, മുറിവുകൾ, □□□□□□□□ സംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവ ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. ഈ അനുഭവം പിന്നീട് രോഗികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഴമുള്ള കരുണയും അടുപ്പവും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ചു.

5. വൈദികപട്ടത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര

വർഷങ്ങളായുള്ള സെമിനാരി ശുപീകരണം പൂർത്തിയായപ്പോൾ 1964 ഡിസംബർ 1-ന് അദ്ദേഹം വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ബോംബെയിൽ നടന്ന അന്താരാഷ്ട്ര ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസും പോപ്പ് പോൾ ആറാമന്റെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനവും സഭാചരിത്രത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളായിരുന്നു. ഫാ. ജോസഫിന്റെ വൈദികപട്ടത്തെ പോപ്പ് പോൾ ആറാമൻ നേരിട്ട് നയിച്ചുവെന്ന അവകാശവാദം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്നില്ല. വർഷങ്ങളായി ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വിളി ഇപ്പോൾ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ശുശ്രൂഷയായി മാറി. ഇനി അദ്ദേഹം കുടുംബത്തിന്റെ ജോസഫ് മാത്രമല്ല; സഭയുടെ വൈദികനായ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം ആയിരുന്നു.

6. പ്രഥമ ദിവ്യബലി – 15 ഡിസംബർ 1964

1964 ഡിസംബർ 15-ലെ പ്രഥമ ദിവ്യബലിയിൽ ഉപയോഗിച്ച കാസ — കുടുംബം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികസ്മരണം. വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചതിന് പിന്നാലെ, 1964 ഡിസംബർ 15-ന് ഫാ. ജോസഫ് തന്റെ ആഘോഷമായ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. കുടുംബത്തിന് അത് വർഷങ്ങളായുള്ള പ്രാർത്ഥനയും പ്രതീക്ഷയും നിറവേറ്റപ്പെട്ട ഒരു അനുഗ്രഹദിനമായിരുന്നു. ആ പ്രഥമ ദിവ്യബലിയിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച കാസയും പീലാസയും പിന്നീട് കുടുംബത്തിന്റെ ഏറ്റവും അമൂല്യമായ സ്മരണാവസ്തുക്കളിലൊന്നായി മാറി. ഈ കാസയും പീലാസയും ഫാ. ജോസഫിന്റെ വൈദികപഠനത്തിനുള്ള ചെലവ് സ്പോൺസർ ചെയ്തിരുന്ന Mr. & Mrs. P. M. Edward and R. Reynolds നൽകിയ സമ്മാനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ വിശുദ്ധപാത്രങ്ങളായതിനാൽ അവയ്ക്ക് സാധാരണ സ്മരണാവസ്തുവിനപ്പുറം ആത്മീയവും കുടുംബപരവുമായ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

7. പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും വൈദികജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യസാക്ഷികളും

ഫാ. ജോസഫ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും മിസ്സലുകളും — ആരാധനാജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകസാക്ഷികൾ. പഴയ Syriac Qurbana book, Latin prayer book, Malayalam Roman Missal, English Missal ഉടങ്ങിയ നിരവധി liturgical books കുടുംബത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കാലവും ആരാധനാഭാഷയും മാറിയപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രം മാറിയില്ല—വിശുദ്ധ കുർബാന.

8. കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല വൈദികശുശ്രൂഷ

പ്രഥമ ദിവ്യബലിക്കുശേഷം അദ്ദേഹം Kothamangalam Cathedral-ൽ Assistant Vicar ആയി സേവനം ചെയ്തു. തുടർന്ന് വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ Ezhaloor, Pannimattom, Njayappally, Nedumbara, Inchur, Kottappady, Marady എന്നിവിടങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്തു. ഓരോ ഇടവകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികജീവിതത്തിലെ വ്യത്യസ്ത അധ്യായമായി. ജനങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കുക, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കേൾക്കുക, വിശുദ്ധ കുർബാനയെ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന pastoral സമീപനം.

9. സംഗീതവും choir ശുശ്രൂഷയും

ഫാ. ജോസഫിന് സംഗീതത്തോടുള്ള സ്നേഹം വൈദികജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ വ്യക്തമായിരുന്നു. നല്ല ശബ്ദമുള്ള അദ്ദേഹം ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പാടാനും മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാനും choir സംഘങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. Kottappady, Marady തുടങ്ങിയ ഇടവകകളിലെ പഴയ choir സ്മരണകൾ ഈ സംഗീതശുശ്രൂഷയുടെ ഭാഗമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് സംഗീതം വിനോദമല്ല; പ്രാർത്ഥനയിലേക്കുള്ള ഒരു വഴിയായിരുന്നു. പിന്നീട് ഓസ്ട്രേലിയയിലും retirement ജീവിതത്തിലും ഈ സ്നേഹം തുടർന്നു; ഉറക്കം വരാത്ത രാത്രികളിൽ പോലും അദ്ദേഹം നിശബ്ദമായി ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പാടിയിരുന്നു.

10. ദീർഘകാല ആരോഗ്യപരീക്ഷണങ്ങൾ

സെമിനാരിക്കാലത്ത് തെറ്റായ injection ലഭിച്ചതിന് ശേഷം ആരംഭിച്ച കാലിലെ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ പലഘട്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു. വീക്കം, വേദന, മുറിവുകൾ, രക്തചംക്രമണസംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങൾ, ദീർഘനേരം നിൽക്കുമ്പോഴും വളരെ പതുക്കെ നടക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈനംദിനജീവിതത്തെ ബാധിച്ചു. വിശേഷമായി, ചിലപ്പോൾ വേഗത്തിൽ നടക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നു; എന്നാൽ നീണ്ടുനിൽക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ പതുക്കെ നടക്കൽ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു.

11. ചികിത്സകളും ഡോ. രാഘവനും ശ്രീ. ഗോവിന്ദനും

കേരളത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ ചികിത്സയ്ക്കായി പലതവണ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. കോട്ടയത്തെ ഡോ. രാഘവൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഡോക്ടർമാരുടെ ചികിത്സ ലഭിച്ചു. കാലിലെ അസുഖം മൂലം സാധാരണ യാത്ര പലപ്പോഴും പ്രയാസമായതിനാൽ taxi ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു; അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ നൽകിയ സഹായം കുടുംബം നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

12. Inchur – വ്യക്തിപരമായ ₹5,000 ബാധ്യത

Inchur-ൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളും യാത്രാചെലവും ചേർന്ന് ഏകദേശം ₹5,000 വ്യക്തിപരമായ ബാധ്യത ഉണ്ടായി. ഇത് parish debt അല്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ ചികിത്സയും യാത്രയും സംബന്ധിച്ച ചെലവായിരുന്നു. Inchur-ൽ അദ്ദേഹം ഏകദേശം മൂന്ന് വർഷത്തോളം സേവനം ചെയ്തു.

13. ദൈവപരിപാലനത്തിലേക്കുള്ള വിശ്വാസം

സാമ്പത്തികവും ആരോഗ്യപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരുമിച്ചെത്തിയ സമയങ്ങളിലും ഫാ. ജോസഫ് പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ല. വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിനോടുള്ള പ്രത്യേക ഭക്തിയോടെ നവനാൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. Perumbavoor ഭാഗത്തുള്ള ഒരു വൈദികന് ലഭിച്ച സ്വപ്നാനുഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പിന്നീട് അപ്രതീക്ഷിതമായ സഹായം ലഭിച്ചതായും കുടുംബസ്മരണയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

14. ഗുരുതര ആരോഗ്യപ്രതിസന്ധിയും Clergy Home കാലവും

ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ആരോഗ്യനില അത്രയും മോശമായി സാധാരണ ഇടവകശുശ്രൂഷ തുടരാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലെത്തി. ഏകദേശം ആറ് വർഷത്തോളം Clergy Home-ൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. ശരീരശക്തി അനുവദിക്കുന്ന പരിധിയിൽ മുറിയിലിരുന്നുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

15. "എന്നെ വീണ്ടും എഴുന്നേല്പിച്ച് ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണമേ"

ആരോഗ്യനില മോശമായിരുന്ന ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി കുടുംബം ഓർക്കുന്നു: "കർത്താവേ, എന്നെ വീണ്ടും എഴുന്നേല്പിച്ച് ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണമേ; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് വിളിക്കണമേ." ഇത് വെറും രോഗമുക്തിക്കായുള്ള അപേക്ഷയല്ല; വീണ്ടും സേവിക്കാനാകുമെങ്കിൽ ജീവിതം അതിന് സമർപ്പിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം കൂടിയായിരുന്നു.

16. തെറ്റായ cancer diagnosis – കുടുംബസ്മരണയിലെ ഗുരുതര അനുഭവം

1983-ന് മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ ആശുപത്രിയിൽ പരിശോധനയ്ക്കിടെ, തെറ്റായ laboratory result-ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫാ. ജോസഫിന് cancer ഉണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെട്ടതായി കുടുംബസ്മരണം പറയുന്നു. Positive result വീണ്ടും verify ചെയ്യേണ്ട നടപടിക്രമം പാലിക്കപ്പെടാതെ പോയതായാണ് കുടുംബത്തിന്റെ ഓർമ്മ. തുടർന്ന് ഏകദേശം രണ്ട് മാസം cancer treatment ലഭിച്ചു. ചികിത്സയ്ക്കിടെ ശരീരം വളരെ വീർക്കുകയും വണ്ണം കൂടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഒരു ഡോക്ടർക്ക് സംശയം തോന്നി മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത laboratories-ൽ വീണ്ടും പരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ മൂന്നിടത്തും negative ആയി; അദ്ദേഹത്തിന് cancer ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി. സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഗുരുതരമായ ഈ തെറ്റായ രോഗനിർണയവും ചികിത്സയും അദ്ദേഹം ദൈവതിരുഹിതത്തിന് സമർപ്പിച്ചാണ് നേരിട്ടതെന്ന് കുടുംബം ഓർക്കുന്നു.

17. സഹനം മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള വഴിയായി

സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ നിരന്തരം വേദന അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ട് രോഗികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം പ്രത്യേകമായി കരുണാപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഒരാൾ രോഗബാധിതനാണെന്ന് കേട്ടാൽ അവരുടെ കുടുംബവും ഭയവും ചികിത്സയും പ്രാർത്ഥനാവശ്യങ്ങളും ചോദിച്ചറിയുമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയെ സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു.

18. ശാന്തിനിലയം – ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള വഴി തുറന്ന കാലഘട്ടം

1983-ന് മുമ്പുള്ള കേരളജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ശക്തമായിരുന്ന കാലത്ത് ഫാ. ജോസഫ് ശാന്തിനിലയത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. ഇത് വിരമിക്കലിനുശേഷമുള്ള താമസഘട്ടമല്ല; ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള നിർണായകമായ ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിനിടയിലും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയിലും ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചുനിന്നു.

19. Fr Denis Murphy M.S.C.യുടെ സന്ദർശനം

ഫാ. ജോസഫ് നേരിട്ട് പറഞ്ഞതും പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് കാണിച്ച് തിരുത്തിയതുമായ സാക്ഷ്യപ്രകാരം, ശാന്തിനിലയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ Fr Denis Murphy M.S.C. സന്ദർശിച്ചു. ഫാ. ജോസഫിനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “You don’t look sick.” ഫാ. ജോസഫ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “I am not sick; my legs are sick.” തുടർന്ന് ചികിത്സയ്ക്കായി ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കു വരാമോ എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നു. ഈ കൂടിക്കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ വഴിതുറന്ന സംഭവമായി. ഈ സംഭവത്തെ ഫാ. ജോസഫ് ദൈവപരിപാലനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് കണ്ടത്. ആവശ്യമായ നടപടികൾ മുന്നോട്ടുപോയി; ഏകദേശം ആറുമാസത്തിനുശേഷം വിസ ലഭിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടവുമായി തിരുഹൃദയനവനാളിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും കുടുംബസ്മരണയിൽ ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

20. 1983 – ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള യാത്ര

ആവശ്യമായ നടപടികൾ പൂർത്തിയായതോടെ 1983-ൽ ഫാ. ജോസഫ് ഓസ്ട്രേലിയയിലെത്തി. നിയമനക്രമം: St Martha’s, Strathfield-ൽ Assistant Priest; St Andrew’s, Malabar-ൽ Assistant Priest; St Vincent’s Hospice, Darlinghurst-ൽ Chaplain; തുടർന്ന് St Bernard’s Parish, Botany-ൽ Parish Priest.

21. സിഡ്നിയിലെ ആദ്യകാല നിയമനങ്ങൾ

1990-ലെ St Andrew’s Church, Malabar ചരിത്രരേഖയിൽ Fr Joseph Aikkaramattam എന്ന പേര് കാണപ്പെടുന്നു. St Vincent’s Hospice, Darlinghurst-ലെ Chaplain സേവനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം St Bernard’s Parish, Botany-യിൽ Parish Priest ആയി. 1993 സെപ്റ്റംബർ മുതൽ 2009 ഡിസംബർ വരെ നീണ്ട ഈ സേവനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ദീർഘമായ ഓസ്ട്രേലിയൻ ഇടവകശുശ്രൂഷയായി.

22. Providence – ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രവിശ്വാസം

സെമിനാരിക്കാലത്തെ തെറ്റായ ചികിത്സയ്ക്ക് ശേഷവും വൈദികപട്ടം വരെ എത്തിയത്, ദീർഘകാല ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയിലും parish ministry തുടരാൻ കഴിഞ്ഞത്, Clergy Home-ൽ കഴിഞ്ഞശേഷവും വീണ്ടും ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് മടങ്ങിയത്, കേരളത്തിലെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള വഴി തുറന്നത്— ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം ദൈവപരിപാലനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വായിച്ചു. കടുംബദുഃഖങ്ങളിൽ സഭയുടെ സ്നേഹസാന്നിധ്യം. 1976 ഓഗസ്റ്റ് 5-ന് പിതാവ് വർക്കി മത്തായി നിര്യാതനായപ്പോൾ ഫാ. ജോസഫ് ഗുരുതരമായ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ചികിത്സയിലായിരുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലായിരുന്നിട്ടും ഡോ. രാഘവന്റെ സഹായത്തോടെ നാട്ടിലെത്തി, പിതാവിന്റെ മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. മൃതസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ ചികിത്സയ്ക്കായി തിരികെ പോയി. 1987 ഒക്ടോബർ 5-ന് മാതാവ് അന്നമ്മ വർക്കി നിര്യാതയായപ്പോൾ ഫാ. ജോസഫിന് ഓസ്ട്രേലിയയിൽ നിന്ന് നാട്ടിലെത്തി പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അന്നത്തെ കോതമംഗലം രൂപതാധ്യക്ഷനായ മാർ ജോർജ് പുന്നക്കോട്ടിൽ

പിതാവ് പള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ച മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷ മുതൽ സിമിറ്ററിയിലെ അന്തിമകർമങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ പ്രധാനകാർമികത്വം വഹിച്ചു. സ്വന്തം പുത്രന് എത്താൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ത്രുപതയുടെ പിതാവെന്ന നിലയിൽ മകന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്നുപോലെ നൽകിയ ഈ കരുതൽ കുടുംബം ഇന്നും അതിയായ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. പിന്നീട് നാട്ടിലെത്തിയ ഫാ. ജോസഫ് മാർ ജോർജ് പുന്നക്കോട്ടിൽ പിതാവിനെ നേരിട്ട് സന്ദർശിച്ച് മാതാവിന്റെ മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് നൽകിയ നേതൃത്വത്തിനും സ്നേഹത്തിനും ഹൃദയപൂർവം നന്ദി അറിയിച്ചു. ഫാ. ജോസഫിന്റെ ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള യാത്രയും അവിടെ വൈദികശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള വഴികൾ തുറക്കുന്നതിനും സിഡ്നിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടികളിലും മാർ ജോർജ് പുന്നക്കോട്ടിൽ പിതാവ് ആത്മാർത്ഥവും അകമഴിഞ്ഞതുമായ സഹായം നൽകിയതും കുടുംബം ദൈവപരിപാലനത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമായി സ്മരിക്കുന്നു.

23. St. Bernard's Parish, Botany – ദീർഘമായ ഇടയശുശ്രൂഷ

ഔദ്യോഗിക രേഖപ്രകാരം 1993 സെപ്റ്റംബർ മുതൽ 2009 ഡിസംബർ വരെ Sydneyയിലെ St. Bernard's Parish, Botanyയിൽ അദ്ദേഹം Parish Priest ആയി സേവനം ചെയ്തു. പതിനാറ് വർഷത്തിലേറെ നീണ്ട ഈ കാലഘട്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓസ്ട്രേലിയൻ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗമായി മാറി. രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചു, കുടുംബങ്ങളുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്നു, കുട്ടികളോട് സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി, യുവാക്കളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു, വയോധികരോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിച്ചു. പലർക്കും അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ "Father Joe" ആയിരുന്നു.

24. ജനങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിച്ച ഇടയൻ

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ജനങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹപൂർവമായ അടുപ്പം പ്രധാനമായിരുന്നു. വീടുകളിൽ എത്തുക, കുടുംബസംഗമങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക, രോഗാവസ്ഥകളിൽ കൂടെയിരിക്കുക, കുട്ടികളുമായി സംസാരിക്കുക എന്നിവ pastoral ministry-യുടെ സ്വാഭാവിക ഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ഒരു വൈദികൻ പാലിക്കേണ്ട വ്യക്തമായ പരിധികളും ഗൗരവവും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചു. സ്നേഹത്തോടെ അടുത്തുനിൽക്കുകയും ആവശ്യമായിടത്ത് യുക്തമായ അകലം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ശൈലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതയായിരുന്നു.

25. സംഗീതം – പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഷ

Botanyയിലെ വർഷങ്ങളിലും സംഗീതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രത്യേകഭാഗമായി തുടർന്നു. കുട്ടികളെയും choir അംഗങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് retirement ജീവിതത്തിലും Adoration സമയങ്ങളിൽ ഗാനങ്ങൾ പാടുകയും സ്വന്തം കൈയെഴുത്ത് മലയാളഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ diary ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

26. Divine Mercy – ആത്മീയശുശ്രൂഷയുടെ ഒരു കേന്ദ്രം

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തിൽ Divine Mercy ഭക്തിക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. Botanyയിൽ Divine Mercy Novenaയും തിരുനാളും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ Mrs Veronicaയും Michael Spiceഉം നൽകിയ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം കുടുംബം പ്രത്യേക നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. ഫാ. ജോസഫിന് ശേഷം Parish Priest ആയി വന്ന ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ആത്മീയപ്രവർത്തനങ്ങളെ സന്തോഷത്തോടെ പിന്തുണച്ചു. വിരമിച്ചശേഷവും ഇടവകജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവകരുണ തിരുനാളിന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു; അവസാന രണ്ടുമൂന്ന് വർഷങ്ങൾ ഒഴികെ മിക്കവാറും എല്ലാ വർഷവും അദ്ദേഹം പ്രധാനകാർമികനായി ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചിരുന്നതായി കുടുംബസ്മരണം പറയുന്നു.

27. കാരുണ്യം – പരസ്യമില്ലാത്ത സഹായം

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ദാനശീലം കൂട്ടുതലായും നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. "വലതുകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടതുകൈ അറിയരുത്" എന്ന സുവിശേഷബോധം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. "പാവങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ് നമ്മോടൊപ്പം ശേഷിക്കുന്നത്" എന്ന ആശയം ആവർത്തിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം പണം, ഭക്ഷണം, സമയം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവ പങ്കുവെച്ചു.

28. ലളിതമായ മനുഷ്യസ്വഭാവം – പാചകവും സൗഹൃദവും

അദ്ദേഹത്തിന് പാചകം ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഈ താൽപര്യത്തിന്റെ വിത്ത് ബാല്യത്തിലേ വീട്ടിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചത്. പത്താം ക്ലാസ് വരെയുള്ള കാലത്ത് അമ്മ അന്നമ്മ വർക്കിയോടൊപ്പം ഏറെ സമയം ചെലവഴിച്ച അദ്ദേഹം, അമ്മ

പാചകം ചെയ്യുന്നതും വീട്ടുപണികൾ നടത്തുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ച് പഠിക്കുകയും ആവേശത്തോടെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് സ്വയം പാചകം ചെയ്യാനും മറ്റുള്ളവരുമായി ഭക്ഷണം പങ്കിടാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു; പ്രത്യേകിച്ച് ചെമ്മീൻ കറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാചകസ്മരണകളിൽ ഇടംപിടിച്ചു.

29. വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ

Botanyയിലെ ദീർഘകാല ശുശ്രൂഷയിലൂടെ അദ്ദേഹം പല തലമുറകളെയും പരിചയപ്പെട്ടു. Parish ജീവിതം മാറിയെങ്കിലും ജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം തുടർന്നു. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മാറിയിരുന്നില്ല; എങ്കിലും ശാരീരികപരിമിതിയും pastoral responsibility-യും തമ്മിൽ ബാലൻസ് കണ്ടെത്തി.

30. Open-heart / Bypass Surgery

St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest ആയി സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഗുരുതരമായ ഹൃദയപ്രശ്നത്തെ തുടർന്ന് open-heart / bypass surgery നടത്തേണ്ടിവന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ Parish Secretary ആയിരുന്ന Mrs Josephine ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിൽ വലിയ സഹായം നൽകി; ഭർത്താവ് Josephയും പിന്തുണ നൽകി. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുശേഷം, ഇടവകയുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി നിർവഹിക്കുന്നതിനിടെ സ്വന്തം ആരോഗ്യപരിചരണത്തിന് ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധ നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നില്ലെന്ന് ഡോക്ടർമാർ വിലയിരുത്തി. ഡോക്ടർമാരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം വിരമിക്കലിന് അപേക്ഷിച്ചത്.

31. വിശ്വാസവും അത്ഭുതബോധവും

St Martha's, Strathfield-ൽ Assistant Priest ആയി സേവനം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്താണ് Rookwood Cemetery-യിൽ ഏകദേശം മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ നടന്നത്. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു: "Do you believe in miracles?" ഫാ. ജോസഫിന്റെ മറുപടി ലളിതമായിരുന്നു: "Yes." വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുക, നടക്കുക, സേവിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക — ഇവയും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായിരുന്നു.

32. 2009 – വിരമിക്കൽ

2009 ഡിസംബറിൽ, എഴുപതാം വയസ്സിൽ, ഫാ. ജോസഫ് Parish Priest എന്ന ഔദ്യോഗിക ചുമതലയിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചു. St Bernard's Parish, Botanyയിലെ Parish Priest സേവനം 1993 സെപ്റ്റംബർ മുതൽ 2009 ഡിസംബർവരെ നീണ്ടു. വിരമിക്കൽ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ അവസാനമല്ല; കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥനാകേന്ദ്രിതമായ പുതിയ ആത്മീയഘട്ടത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു.

33. Driving Licence – ഒരു പ്രതീകാത്മക വിട

Driving അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട hobbies-ലൊന്നായിരുന്നു. Retirement ഘട്ടത്തിൽ വാഹനം വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും driving licence സ്വമേധയാ surrender ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ലോകജീവിതത്തോട് തന്നെ ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ക്രമേണ വിട്ടുനിൽക്കുകയും ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ അടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന ആത്മീയമനോഭാവത്തിന്റെ ചെറിയ പ്രതീകമായി കുടുംബം ഇത് ഓർക്കുന്നു.

34. വിരമിച്ചെങ്കിലും വൈദികശുശ്രൂഷ തുടർന്നു

Retirement ശേഷം ദിനചര്യ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥനാകേന്ദ്രിതമായി: പുലർച്ചെ ഏകദേശം 4 മണിക്ക് എഴുന്നേൽക്കുക; 6 മണിക്ക് വിശുദ്ധ കുർബാന; 7 മണിക്ക് പ്രഭാതഭക്ഷണം; 7.30 മുതൽ 8.30 വരെ Adoration; പകൽ ചെറിയ ആവശ്യങ്ങൾ; 3 മണിക്ക് Divine Mercy prayer; വൈകുന്നേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയും ജപമാലയും; രാത്രി ഏകദേശം 9 മണിക്ക് വിശ്രമം.

35. Cardinal Mar George Alencherryയുടെ 2012 സന്ദർശനം

2012 നവംബർ 26–27 തീയതികളിൽ Cardinal Mar George Alencherry നടത്തിയ സന്ദർശനം retirement കഴിഞ്ഞ ശേഷമുള്ള ഓസ്ട്രേലിയൻ ജീവിതത്തിലെ ശ്രദ്ധേയസംഭവമായി. Syro-Malabar സഭയോടും കേരളത്തിലെ ആത്മീയവേരുകളോടും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഈ സന്ദർശനത്തിൽ വീണ്ടും അനുഭവപ്പെട്ടു.

36. 2014 – Golden Jubilee

2014 — കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരീസ് ഫൊറോനാ പള്ളിയിലെ സുവർണജൂബിലി ദിവ്യബലി. 1964-ൽ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഫാ. ജോസഫ് 2014-ൽ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ Golden Jubilee ആഘോഷിച്ചു. കരിമണ്ണൂർ St. Mary's Forane Church-ൽ കുടുംബാംഗങ്ങളും വൈദികരും ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും ചേർന്ന് അമ്പത് വർഷത്തെ വൈദികജീവിതത്തിന് ദൈവത്തോട് നന്ദി അർപ്പിച്ചു.

37. കുടുംബത്തിന്റെ നന്ദിയും സ്നേഹസാക്ഷ്യങ്ങളും

Golden Jubilee അവസരത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ പേരിൽ Bincy Anthony നന്ദിപ്രകാശനം നടത്തി. Sibi (Anthony), Chinnu, Minnu എന്നിവർ കുടുംബസ്മരണകളും സ്നേഹവാക്കുകളും പങ്കുവെച്ചു. കുടുംബത്തിന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന അച്ചനും ആവശ്യസമയത്ത് ഉപദേശം നൽകിയ ബന്ധുവും കുട്ടികളോടൊപ്പം ചിരിച്ചിരുന്ന കുടുംബാംഗവുമായിരുന്നു.

38. സഹവൈദികരും സുഹൃത്തുക്കളും

Golden Jubilee ദിവ്യബലിയിൽ ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത്, ഫാ. ജോസഫ് പറയന്നിലം, ഫാ. പോൾ മയിലിക്കച്ചാലിൽ, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ CMI, ഫാ. ജെയിംസ് വടക്കേൽ എന്നിവരും മറ്റ് സഹവൈദികരും സഹകാർമികരായി പങ്കുചേർന്നു. ഫാ. ജെയിംസ് വടക്കേൽ സ്നേഹസ്മരണകളും ആശംസകളും പങ്കുവച്ചു.

39. കുടുംബസ്മാരകവും Davis തയ്യാറാക്കിയ Portrait-ഉം

Golden Jubileeയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി കുടുംബം വിവിധ സ്നേഹസ്മാരകങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. മാത്യു വർക്കി, സിബി (Anthony), ബിൻസി, ചിന്നു, മിന്നു എന്നിവർ ചേർന്ന കുടുംബഫോട്ടോ പ്രത്യേകമായി ഫ്രെയിം ചെയ്ത് നൽകി. ബന്ധുവും സഹവൈദികനുമായ ഫാ. തോമസ് കുന്താനത്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയും സഹോദരങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട കുടുംബഫോട്ടോയും സ്മാരകമായി സമർപ്പിച്ചു. ഐക്കരമറ്റം കുടുംബയോഗത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പ്രസിഡന്റ് ബേബി ഐക്കരമറ്റം ഒരു memento നൽകി. ബന്ധുവായ Davis തയ്യാറാക്കിയ portraitയും Jubileeയുടെ വിലപ്പെട്ട കുടുംബസ്മരണയായി.

40. Jubileeയുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം

Golden Jubilee ദിനത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വാക്ക് നന്ദിയായിരുന്നു—ദൈവത്തോടും മാതാപിതാക്കളോടും കുടുംബത്തോടും സെമിനാരി തൃപികരണത്തോടും സേവനം ചെയ്ത ഇടവകകളോടും രോഗകാലങ്ങളിൽ സഹായിച്ചവരോടും സഹവൈദികരോടും ഓസ്ട്രേലിയയിൽ സ്വീകരിച്ച ജനങ്ങളോടും നന്ദി.

41. അറുപതാം വൈദികവർഷത്തിന്റെ സ്മരണം

2024 — വൈദികജീവിതത്തിന്റെ അറുപതാം വാർഷികവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശീർവാദമെഡലും ലാറ്റിൻ അംഗീകാരരേഖയും. 2024-ൽ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ അറുപതാം വാർഷികം — Diamond Jubilee — പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ, Pope Francis ആശീർവദിച്ച സ്മാരകമെഡലും Romeൽ നിന്നുള്ള Latin-language അഭിനന്ദന/അംഗീകാരരേഖയും ലഭിച്ചു. ദീർഘമായ വൈദികസേവനത്തിന്റെ ഈ രണ്ടു സ്മരണകളും കുടുംബം മനോഹരമായി ഫ്രെയിം ചെയ്ത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

42. 2017–2018 – അവസാന കേരളസന്ദർശനം

2017 ഒക്ടോബറിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും കേരളത്തിലെത്തി. പിന്നീട് നോക്കുമ്പോൾ അതാണ് അവസാന കേരളസന്ദർശനം. കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കാനും ബന്ധുക്കളെയും പഴയ സുഹൃത്തുക്കളെയും കാണാനും പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

43. കുടുംബവീട്ടിലേക്കുള്ള മടക്കം

കുടുംബവീട്ടിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അതിഥിയായിരുന്നില്ല. പഴയ മുറികളും വസ്തുക്കളും കുടുംബകഥകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. പഴയ ഈട്ടി തടി മേശയും അതോടൊപ്പമുള്ള കസേരയും കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദസാക്ഷികളായി നിലനിന്നു.

44. ആത്മീയപിതാവായ കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് മേരീസ് ഫൊറോനാ പള്ളി വികാരിയായ കഴിഞ്ഞാലി അച്ചൻ

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഫാ. കഴിഞ്ഞാലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമേറ്റിരുന്നു. ദീർഘകാല വൈദികജീവിതം പിന്നിട്ടിരുന്നെങ്കിലും കുമ്പസാരം, ആത്മീയസംഭാഷണം, ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിയൽ എന്നിവയിൽ മറ്റൊരാളുടെ മാർഗനിർദേശം സ്വീകരിക്കുന്ന വിനയം അദ്ദേഹം നിലനിർത്തി.

45. പ്രാർത്ഥന – യാത്രയിലും വീട്ടിലും ഒരേ കേന്ദ്രം

കേരളത്തിലെത്തിയാലും വിശുദ്ധ കർബാന, ജപമാല, Divine Mercy prayer, തിരുഹൃദയഭക്തി, ആരാധന എന്നിവയായിരുന്നു ദിനചര്യയുടെ കേന്ദ്രം. സ്ഥലം മാറിയാലും പ്രാർത്ഥനയുടെ കേന്ദ്രം മാറിയില്ല.

46. പഴയ ബന്ധങ്ങളോടുള്ള വിശ്വസ്തത

മുൻകാലത്ത് സേവനം ചെയ്ത ഇടവകകളെയും അവിടത്തെ ആളുകളെയും അദ്ദേഹം മറന്നിരുന്നില്ല. പഴയ വൈദികസുഹൃത്തുക്കളെ കാണാനും അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാനും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. "സ്ഥലം മാറാം; ബന്ധം മായേണ്ടതില്ല" എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാനുഭവം.

47. Makkayad conventയിലെ ഓർമ്മ

Jubilee കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കട്ടംബസ്മരണകളിൽ Makkayad convent സന്ദർശനത്തിനും പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്. ഫാ. തോമസ് കറുത്താനത്തു ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബന്ധുക്കളോടൊപ്പം നടത്തിയ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം convent chapel-ൽ വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിച്ചു.

48. രോഗികൾക്കായി ഹൃദയത്തിൽ ഇടം

സ്വന്തം ജീവിതം രോഗവും ചികിത്സയും സഹനവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നതിനാൽ രോഗികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം വ്യക്തിപരമായിരുന്നു. അവരുടെ വേദന, കുടുംബസ്ഥിതി, ഭയം, ചികിത്സ, പ്രാർത്ഥനാവശ്യങ്ങൾ എന്നിവ ചോദിച്ചറിയുകയും അവരെ സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

49. "ഒരു share ഞാൻ കൂടി സഹിച്ചോളാം"

രോഗബാധിതരായവരെക്കുറിച്ചോ കഠിനവേദനയിൽ കഴിയുന്നവരെക്കുറിച്ചോ കേൾക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സഹനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം താനും ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ഈശോയോട് പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങളോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "മോനേ, അവർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു; ഞാൻ ഈശോയോട് പറഞ്ഞു, ഒരു share ഞാൻ കൂടി സഹിച്ചോളാം." അത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് പിന്നാലെ സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തിൽ പുതിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോ വേദനകളോ വന്നാൽ, അവയെ മറ്റൊരാളിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കാവുന്ന സഹനമായി അദ്ദേഹം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

50. Jose-നുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

കുടുംബത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ഓർക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംഭവത്തിൽ, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ മകനായ Jose cancer മൂലം ഗുരുതരവേദനയിൽ കഴിയുമ്പോൾ, ഫാ. ജോസഫ് അവനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. Joseയുടെ വേദനയുടെ ഒരു ഭാഗം താനും ഏറ്റെടുക്കാമെന്ന് ഈശോയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതായി അദ്ദേഹം കുടുംബവുമായി പങ്കുവെച്ചു.

51. സൃഷ്ടിയോടുള്ള കരുണ — "ചാഴി"യുടെ കഥ

ശാന്തിനിലയത്തിൽ കഴിയുന്ന കാലത്ത് കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ നെൽകൃഷിയിലെ "ചാഴി" കീടബാധയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ വിശുദ്ധജലം വിതറിയാൽ മതിയെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അങ്ങനെ വിശുദ്ധജലം വിതറിയ ഭാഗങ്ങളിൽ ചാഴി ബാധിച്ചില്ല എന്ന കുടുംബസ്മരണം ഉണ്ട്. തുടർന്ന് ഏകദേശം പതിനെട്ട് വർഷം ആ പാടത്ത് നെൽകൃഷി തുടർന്നു; ആ കാലയളവിൽ ചാഴി യാതൊരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. പതിനെട്ട് വർഷത്തിനുശേഷമാണ് അവിടെ കൃഷി അവസാനിപ്പിച്ചത്.

52. 2018 ഏപ്രിൽ 3 – അവസാനമായി കേരളത്തിൽ നിന്ന്

ഏകദേശം ആറുമാസത്തെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം 2018 ഏപ്രിൽ 3-ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്ക് മടങ്ങി. പിന്നീട് ഈ തിയതി അവസാന കേരളയാത്രയുടെ വിടവാങ്ങൽസ്മരണയായി മാറി.

53. ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള മടക്കത്തിനുശേഷം

ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിയശേഷം പ്രായത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൂടുതൽ പ്രകടമായി. കാലിലെ പഴയ ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ, ശരീരത്തിന്റെ ബലഹീനത, നടക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എന്നിവ വർധിച്ചു. എന്നാൽ കഴിയുന്നത്ര പ്രാർത്ഥനാക്രമം തുടർന്നു.

54. ഗുരുതരമായ വീഴ്ച

മരണത്തിന് ഏകദേശം രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് ഗുരുതരമായ ഒരു വീഴ്ച സംഭവിച്ചു. തുടർന്ന് ഏകദേശം ഒരു മാസം ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട് ദിനചര്യയിൽ കൂടുതൽ സഹായം ആവശ്യമായി വന്നെങ്കിലും, അത് അദ്ദേഹം വിനയത്തോടെയും നന്ദിയോടെയും സ്വീകരിച്ചു.

55. അവസാനകാലത്തെ പ്രാർത്ഥനാസാന്നിധ്യം

അവസാനകാലത്ത് ശരീരശക്തി കുറഞ്ഞുവന്നെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയോടുള്ള ആകർഷണം കുറഞ്ഞില്ല. ദിവസത്തിന്റെ വിവിധ സമയങ്ങളിൽ ദിവ്യബലി, ആരാധന, Divine Mercy, ജപമാല, ഭക്തിഗാനങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി തുടർന്നു. ശാന്തിനിലയത്തെ ഈ അവസാനകാലഘട്ടവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കരുത്; അത് 1983-ലെ ഓസ്ട്രേലിയൻ യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള കേരളജീവിതത്തിലെ ഒരു മുൻകാല അധ്യായമായിരുന്നു.

56. പ്രാർത്ഥന നിറഞ്ഞ ദിനക്രമം

Retirement കാലത്ത് രൂപപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രമബദ്ധമായ ദിനചര്യ അവസാനവർഷങ്ങളിലും കഴിയുന്നത്ര തുടർന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് വൈകുന്നേരം 3 മണിയിലെ Divine Mercy prayer ദിനത്തിലെ സ്ഥിരമായ ആത്മീയസമയമായിരുന്നു.

57. കൈയെഴുത്ത് ഗാനഡയറി

സ്വന്തം കൈയെഴുത്തിൽ മലയാളഭക്തിഗാനങ്ങൾ കുറിച്ചുവെച്ച diary അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വ്യക്തിപരമായ സ്മരണകളിലൊന്നാണ്. Adoration സമയത്ത് അവയിൽ നിന്നുള്ള പാട്ടുകൾ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു; ഉറക്കം വരാത്ത രാത്രികളിൽ നിശബ്ദമായി ഭക്തിഗാനങ്ങൾ പാടിയിരുന്നതായി അടുത്തറിയുന്നവർ ഓർക്കുന്നു.

58. “No pain, no gain”

വേദനയും ജീവിതവും സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ലളിതമായൊരു വാചകമായിരുന്നു “No pain, no gain.” ശരീരവേദന, തെറ്റായ ചികിത്സകൾ, ആശുപത്രിവാസങ്ങൾ, open-heart surgery, വീഴ്ച , വാർദ്ധക്യത്തിലെ ബലഹീനത—ഇവയെല്ലാം മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന മനസ്സിലാക്കാനും സ്വന്തം സഹനം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

59. സ്നേഹത്തിന്റെ വലയം

ശാരീരികസ്വാതന്ത്ര്യം കുറഞ്ഞപ്പോൾ സ്നേഹമുള്ള നിരവധി ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റി. ചിലർ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു, ചിലർ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ചിലർ market ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തി, ചിലർ ഫോൺ ചെയ്തു, ചിലർ കൂടെ നടന്നു. വർഷങ്ങളോളം മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകിയ പരിചരണത്തിന്റെ പ്രതിഫലംപോലെ അവസാനത്തിൽ സ്നേഹം പല മുഖങ്ങളിലായി അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തി.

60. ഫാ. തോമസ് കുന്താനത്തു

ബന്ധുവും വൈദികസഹോദരനുമായ ഫാ. തോമസ് കുന്താനത്തു കുടുംബസംഗമങ്ങൾ, feast days, യാത്രകൾ, ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള വരവും പോകലും, ആരോഗ്യകാലത്തെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്നിവയിൽ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവസാനഘട്ടത്തിലും മരണാനന്തര ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിലുമുള്ള സഹായം കുടുംബം പ്രത്യേക നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

61. Manoj കുടുംബം

Sydneyയിലെ Manoj കുടുംബം ഫാ. ജോസഫിന് വിട്ടുസ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവം നൽകി. Feast days-ൽ വിട്ടിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, പിന്നീട് പുറത്തേക്കു പോകാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായപ്പോൾ ഭക്ഷണവും സ്നേഹവും അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തുകയും ചെയ്തു.

62. Gerryയും Sheemolയും

Sheemol, ഭർത്താവ് Gerry, അവരുടെ കുടുംബം എന്നിവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചരണത്തിൽ പ്രത്യേക പങ്കുവഹിച്ചു. St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest ആയിരിക്കെ ഫാ. ജോസഫിന് open-heart / bypass surgery നടന്ന സമയത്ത് Sheemol ആശുപത്രിയിലെ nursing in-charge ആയിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യാവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി സഹായിക്കാൻ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. സന്ദർശനങ്ങൾക്ക് നിയന്ത്രണമുണ്ടായിരുന്ന കാലങ്ങളിലും അവർ അടുത്തുനിന്നു; പ്രത്യേകിച്ച് Gerry ഭക്ഷണം വിളമ്പുകയും കഴിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

Dear father Joe, it is one year since you left us to be with God. We have you in our hearts and God has you in his keeping. We think of you and remember you with love. The memories will live within our hearts bringing strength and comfort. You were someone special who left your mark on so many lives including us. May your soul rest in peace.
We miss you
Love
Gerry and Sheemol

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം — ജെറി, ഷീമോൾ എന്നിവരോടൊപ്പം, സിഡ്നി.

Gerry & Sheemol Family — കുടുംബസ്മരണം.

63. Jose Cherukizhangilയും Margaretയും

Jose Cherukizhangil, ഭാര്യ Margaret, മക്കളായ Biju, Bindu എന്നിവരുമായുള്ള ബന്ധം ദീർഘകാല സൗഹൃദത്തിന്റെ മനോഹര ഉദാഹരണമായിരുന്നു. നടക്കാൻ കൂട്ടിരിക്കുക, സന്ദർശിക്കുക, സംസാരിക്കുക—ഇത്തരം ലളിതമായ കാര്യങ്ങൾ വാർദ്ധക്യത്തിൽ വലിയ സമ്മാനങ്ങളായിരുന്നു.

64. Paul പാറത്താഴത്ത് കുടുംബം

Paul പാറത്താഴത്ത് കുടുംബം ഫാ. ജോസഫുമായി ദീർഘകാല സ്നേഹബന്ധം നിലനിർത്തി. ഫോൺവിളികൾ, സന്ദർശനങ്ങൾ, ഭക്ഷണം എത്തിക്കൽ എന്നിവയിലൂടെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ബന്ധം മങ്ങാതെ നിന്നു.

65. Fabianയും Mariaയും

Fabianയും ഭാര്യ Mariaയും market യാത്രകളും സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കലും ഉൾപ്പെടെ ദൈനംദിന ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിച്ചു. ആരോഗ്യപരിമിതികൾ കാരണം സ്വയം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ അവർ ഏറ്റെടുത്തു.

66. Mrs. Josephineയും Josephയും

St Bernard's Parish, Botany-ൽ Parish Priest ആയിരിക്കുമ്പോഴുണ്ടായ open-heart / bypass surgery സമയത്ത് Mrs Josephine ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചു. ഭർത്താവ് Josephയും സന്ദർശനങ്ങളിലും സഹായങ്ങളിലും പങ്കുചേർന്നു.

67. Michelle – കരുതലോടെ ഏകോപിപ്പിച്ച സേവനങ്ങൾ

വിരമിച്ചശേഷം Sydney Priest's Retirement Foundation നൽകിയ വിവിധ വസതികളിലെ താമസവും aged clergy services-ന്റെ hospital visits, മറ്റ് സേവനങ്ങളുടെ coordination എന്നിവയും Michelle സഹായിച്ചു. അവളുടെ സ്ഥിരസാന്നിധ്യവും കരുതലും അദ്ദേഹം വിലമതിച്ചു.

68. Michael King, Michael Spice, Mrs Veronica, ഫാ. മാർട്ടിൻ, മറ്റു സുഹൃത്തുക്കൾ

Clergy welfare-മായി ബന്ധപ്പെട്ട് Michael King ഇടയ്ക്കിടെ ഫോൺ ചെയ്യുകയും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. Michael Spice, Divine Mercy ശുശ്രൂഷയിൽ സഹകരിച്ച Mrs Veronica എന്നിവരും സ്നേഹസാന്നിധ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവസാനവർഷങ്ങളിൽ ഫാ. മാർട്ടിൻ ഏകദേശം മാസത്തിലൊരിക്കൽ എത്തി

ആരോഗ്യവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ആത്മീയസംഭാഷണം നടത്തുകയും കുമ്പസാരം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നിടവിട്ട ആഴ്ചകളിൽ വീട്ടിലെത്തിയ Thomas ശുചീകരണവും മറ്റു ചെറിയ സഹായങ്ങളും ചെയ്തു; Thomas വരേണ്ട ദിവസം ഫാ. ജോസഫ് കാപ്പി തയ്യാറാക്കി കാത്തിരുന്നുവെന്ന സ്നേഹസ്മരണയും കുടുംബം സൂക്ഷിക്കുന്നു.

69. പേരറിയാത്ത അനേകർ

Doctors, nurses, care staff, parishioners, clergy, friends, ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നവർ, യാത്രയ്ക്ക് സഹായിച്ചവർ, പ്രാർത്ഥിച്ചവർ, ഒരു ഫോൺ വിളിച്ചവർ, ഒരു നിമിഷം കൂടെയിരുന്നവർ—പേരെടുത്തുപറയാൻ കഴിയാത്ത അനേകരുടെ സേവനം അവസാന അധ്യായത്തെ കൂടുതൽ സ്നേഹപൂർണ്ണമാക്കി.

70. കൊടുത്ത സ്നേഹം തിരികെ വന്നപ്പോൾ

ജീവിതത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെ താങ്ങി. അവസാനത്തിൽ അതേ സ്നേഹം അനേകം കൈകളിലൂടെ അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തി. "നാം സ്നേഹത്തോടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ് അവസാനം യഥാർത്ഥമായി ശേഷിക്കുന്നത്" എന്ന സത്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം അനുഭവമായി മാറി.

71. അവസാന ദിവസങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്ര

ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ശരീരശക്തി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നു. വർഷങ്ങളായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളും പ്രായത്തിന്റെ ബലഹീനതയും പഴയ വീഴ്ചയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സ്വതന്ത്രജീവിതത്തെ കൂടുതൽ പരിമിതപ്പെടുത്തി. മറ്റുള്ളവരുടെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കേണ്ട ഈ ഘട്ടത്തെ അദ്ദേഹം വിനയത്തോടെയും നന്ദിയോടെയും സ്വീകരിച്ചു.

72. പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് നിശ്ശബ്ദ സമർപ്പണത്തിലേക്ക്

യൗവനത്തിലും മധ്യവയസ്സിലും പ്രവർത്തനപൂർണ്ണമായിരുന്ന വൈദികജീവിതം അവസാനകാലത്ത് രൂപം മാറ്റി. ഇപ്പോൾ പ്രധാന ശുശ്രൂഷ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു—മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കേൾക്കുക, അവരുടെ പേരുകൾ ഓർത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുക, സ്വന്തം വേദനകൾ അവർക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുക.

73. സഹനത്തെ സമർപ്പണമാക്കിയ ആത്മാവ്

മറ്റുള്ളവരുടെ സഹനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം താനും ഏറ്റെടുക്കാമെന്ന് ഈശോയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന കുടുംബസാക്ഷ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനകാല ആത്മീയതയുടെ ആഴമുള്ള അടയാളമാണ്. സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തിൽ അസ്വസ്ഥത കൂടിയാലും അത് മറ്റൊരാളിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കാവുന്ന സഹനമായി കാണാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു.

74. ലളിതമാകുന്ന ജീവിതം

പ്രായം കൂടുന്തോറും ജീവിതത്തിന്റെ പുറംഭാഗങ്ങൾ ലളിതമായി. പഴയ Missal-കൾ, പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങൾ, കൈയെഴുത്ത് ഗാനഡയറി, Divine Mercy cards, St. Benedict Cross, St. Alphonsa relic-soil memorial, മറ്റു devotional objects, അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം വഹിക്കുന്ന മെറ്റൽ മാല എന്നിവ ആത്മീയജീവിതത്തിന്റെ ചെറിയ സാക്ഷികളായി തുടർന്നു.

75. "No pain, no gain" – ജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം

സെമിനാരിക്കാലത്തെ തെറ്റായ injection, ദീർഘകാല കാലുവേദന, ചികിത്സകൾ, Clergy Home ജീവിതം, തെറ്റായ cancer diagnosis, open-heart/bypass surgery, വീഴ്ച , വാർദ്ധക്യത്തിലെ ബലഹീനത—ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ കടുപ്പമാക്കിയില്ല; മറിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന മനസ്സിലാക്കുന്നവനാക്കി.

76. 25 ഒക്ടോബർ 2025 – ഭൂമിയിലെ യാത്രയുടെ സമാപനം

2025 ഒക്ടോബർ 25-ന് ഫാ. ജോസഫ് പൈക്കരമറ്റത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതയാത്ര അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് 86 വയസ്സായിരുന്നു. 1939 ഏപ്രിൽ 30-ന് ആരംഭിച്ച ജീവിതവും 1964-ൽ ആരംഭിച്ച ആറു പതിറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ട വൈദികജീവിതവും ആ ദിവസം ഭൂമിയിലെ സമാപനത്തിലേക്ക് എത്തി.

77. പലർക്കും പല രൂപത്തിലുള്ള “Father Joe”

ചിലർക്കു അദ്ദേഹം Parish Priest; ചിലർക്കു “Father Joe”; ചിലർക്കു രോഗകാലത്ത് കൂടെയിരുന്ന വൈദികൻ; ചിലർക്കു ആത്മീയോപദേശകൻ; ചില കുട്ടികൾക്ക് പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിച്ച അച്ചൻ; കുടുംബത്തിന് സ്നേഹത്തോടെ ഓർക്കുന്ന അവരുടെ സ്വന്തം അച്ചൻ.

78. ഓസ്ട്രേലിയയിലെ വിടവാങ്ങൽ

മൃതസംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ക്രമീകരണങ്ങളും ഏകോപനവും Rev. Fr. Thomas Kurunthanathu നിർവഹിച്ചു. ദഹനാനന്തരം ഫാ. ജോസഫിന്റെ ചിതാഭസ്മം അദ്ദേഹം ഏറ്റുവാങ്ങി; തുടർന്ന് പുരോഹിതരുടെ niche-ൽ ചിതാഭസ്മം അടക്കം ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങിൽ മുഖ്യകാർമ്മികനായി സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും ശുശ്രൂഷകൾക്കും നേതൃത്വം നൽകി. സുഹൃത്തുക്കൾ, ഇടവകാംഗങ്ങൾ, അയൽക്കാർ എന്നിവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുത്തു. മൃതസംസ്കാരശുശ്രൂഷകളുടെ ചിത്രങ്ങളും ഹ്രസ്വ വീഡിയോകളും കുടുംബം വിലപ്പെട്ട സ്മരണകളായി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

79. കുടുംബഭവനത്തിലെ മരണാനന്തര സ്മരണാസജ്ജീകരണം

ഫാ. ജോസഫിന്റെ നിര്യാണശേഷം കുടുംബഭവനത്തിൽ ക്രമീകരിച്ച സ്മരണാസജ്ജീകരണം. ഫാ. ജോസഫിന്റെ മരണശേഷം കുടുംബഭവനത്തിൽ, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്ന അതേ ബലിപീഠത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫോട്ടോയും വൈദികജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന സ്മരണാവസ്തുക്കളും ഭക്തിപൂർവ്വം ക്രമീകരിച്ചു. അവിടെ 1964-ൽ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ കാസയും പീലാസയും, അദ്ദേഹം നോക്കി വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപവും, വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ ധരിച്ചിരുന്ന തിരുവസ്ത്രങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

80. പ്രഥമ ദിവ്യബലിയുടെ കാസയും പീലാസയും – ആരംഭവും അവസാനവും ബന്ധിപ്പിച്ച

സ്മരണം വൈദികപഠനത്തിനുള്ള ചെലവ് സ്പോൺസർ ചെയ്തിരുന്ന Mr. & Mrs. P. M. Edward and R. Reynolds നൽകിയ ഈ കാസയും പീലാസയും ഫാ. ജോസഫ് തന്റെ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ വിശുദ്ധപാത്രങ്ങളായിരുന്നു. 1964-ലെ ആദ്യ അൾത്താരയും 2025-ലെ കുടുംബസ്മരണയും ഇങ്ങനെ ഒരേ വിശുദ്ധപാത്രങ്ങളിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ടു.

81. അദ്ദേഹം നോക്കി വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം

കുടുംബഭവനത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഫാ. ജോസഫ് നോക്കിയിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം. കുടുംബഭവനത്തിലെ ബലിപീഠത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം അദ്ദേഹം അനവധി തവണ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ നോക്കിയിരുന്ന കുരിശായിരുന്നു—സ്വന്തം വേദനകളും മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്ന നിശ്ശബ്ദസാക്ഷ്യം.

82. തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ – വൈദികശുശ്രൂഷയുടെ ദൃശ്യസ്മരണം

ഫാ. ജോസഫ് വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ ധരിച്ചിരുന്ന തിരുവസ്ത്രങ്ങളും കുടുംബം ബലിപീഠത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. കേരളത്തിലെ പള്ളികളിൽ നിന്ന് ഓസ്ട്രേലിയൻ parish-കളിലേക്കും കുടുംബഭവനത്തിലെ കുർബാനകളിലേക്കും നീണ്ട ഒരു സമർപ്പണത്തിന്റെ കഥ അവ പറഞ്ഞു.

83. മൂപ്പതാം ചരമദിന അനുസ്മരണം – പ്രത്യേകം ഒരു പ്രാർത്ഥനാദിനം

ഫാ. ജോസഫിന്റെ മരണത്തിന് ശേഷം മൂപ്പതാം ചരമദിനം മാതൃഇടവകയായ കരിമണ്ണൂർ St. Mary's Forane Church-ൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ആചരിച്ചു. ക്രമീകരണങ്ങൾക്ക് ഫാദർ ജോസഫ് കൊച്ചുപറമ്പിലും അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയും നേതൃത്വം നൽകി.

84. സഹവൈദികരുടെ പ്രാർത്ഥനാസാന്നിധ്യം

മൂപ്പതാം ചരമദിന അനുസ്മരണത്തിൽ ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത്, ഫാ. അലക്സാണ്ടർ കുരികാട്ടിൽ, ഫാ. ജോസഫ് പറയന്നിലം, ഫാ. പോൾ മയിലിക്കച്ചാലിൽ, ഫാ. ജോസ് തച്ചിൽ CMI എന്നിവരും മറ്റ് സഹവൈദികരും പങ്കെടുത്തു. കുടുംബാംഗങ്ങളും ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും അയൽവാസികളും പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേർന്നു.

മരണാനന്തര സ്മരണകളും മുപ്പതാം ചരമദിന പ്രാർത്ഥനകളും

ഫാ. ജോസഫിന്റെ നിര്യാണദിവസം കുടുംബഭവനത്തിൽ ഒരുക്കിയ അനുസ്മരണസജ്ജീകരണം.

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ചിത്രത്തിനു മുന്നിൽ സഹവൈദികരുടെ പ്രാർത്ഥന.

പ്രഥമ ദിവ്യബലിയിൽ ഉപയോഗിച്ച കാസയും പീലാസയും — കുടുംബം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികസ്മരണം.

ഫാ. ജോസഫ് വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ നോക്കിയിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം.

85. ഒരു മരണസ്മരണയേക്കാൾ കൂടുതലായി

മൂപ്പതാം ചരമദിനം ഒരു മരണസ്മരണം മാത്രമല്ല; ഒരു വൈദികവിളിക്ക് നന്ദി പറയുന്ന ദിനവും കേരളത്തിലും ഓസ്ട്രേലിയയിലും നടത്തിയ ശുശ്രൂഷയെ ഓർക്കുന്ന ദിനവുമായിരുന്നു.

86. കുടുംബത്തിന് അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയ പാരമ്പര്യം

കുടുംബത്തിന് അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയ ഏറ്റവും വലിയ പാരമ്പര്യം ഭൗതികവസ്തുക്കളല്ല. പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള വിശ്വാസം, കഷ്ടപ്പാട് വന്നപ്പോൾ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുക, ലഭിച്ചതിൽ നിന്ന് പങ്കുവെക്കുക, മറ്റൊരാളുടെ വേദനയെ അവഗണിക്കാതിരിക്കുക, കുടുംബബന്ധം നിലനിർത്തുക, ദൈവപരിപാലനത്തെ തിരിച്ചറിയുക—ഇവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാഠങ്ങൾ.

87. സഭയ്ക്ക് നൽകിയ സാക്ഷ്യം

ഫാ. ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മഹത്വം വലിയ പദവികളിൽ അല്ല; വിശ്വസ്തതയിലാണ്. സ്ഥലം, രാജ്യം, ആരോഗ്യം, ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ മാറിയെങ്കിലും വൈദികവിളിയോടുള്ള സമർപ്പണം മാറിയില്ല. വൈദികത അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ജോലി ആയിരുന്നില്ല; ഒരു ജീവിതരീതി ആയിരുന്നു.

88. വിശുദ്ധ കുർബാന – തുടക്കം മുതൽ അവസാനം വരെ

പ്രഥമ ദിവ്യബലിയിൽ നിന്ന് കേരളത്തിലെ parish ministry, ഓസ്ട്രേലിയയിലെ ദീർഘകാല സേവനം, ആരോഗ്യപരിമിതികളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അർപ്പിച്ച കുർബാന, കുടുംബഭവനത്തിലെ വിശുദ്ധ കുർബാനകൾ, വാർദ്ധക്യത്തിലെ ആരാധന—എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും വിശുദ്ധ കുർബാന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായ കൂദാശാമുഹൂർത്തത്തിൽ, അപ്പവും വീഞ്ഞും സമർപ്പിച്ച് ഈശോയുടെ ശരീരവും രക്തവും ഓർക്കുമ്പോൾ, ഈശോ സഹിച്ച പീഡകളെയും ഈശോയുടെ അളവറ്റ സ്നേഹത്തെയും അദ്ദേഹം ആഴമായി ധ്യാനിക്കുമായിരുന്നു. ആ നിമിഷങ്ങളിൽ പലവട്ടം തന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് കുടുംബാംഗത്തോട് പങ്കുവെച്ചത്.

89. പ്രാർത്ഥനയുടെ പാരമ്പര്യം

Divine Mercy, Sacred Heart devotion, ജപമാല, Adoration, St. Benedict Cross, St. Alphonsa devotion, ഭക്തിഗാനങ്ങൾ, മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന—ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ഒരേ സത്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു: ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക.

90. "ദൈവപരിപാലനം പ്രഖ്യാപിക്കുക"

ദൈവം ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത നന്മകൾ സ്വന്തം മനസ്സിൽ മാത്രം സൂക്ഷിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. നിരാശയിൽ കഴിയുന്നവർക്ക് പ്രത്യാശ നൽകാൻ അവ പറയണം. രോഗത്തിൽ നിന്ന് ministry-യിലേക്കും Clergy Home-ൽ നിന്ന് മറ്റൊരു ഭൂഖണ്ഡത്തിലേക്കും, അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ നിന്ന് പതിറ്റാണ്ടുകളുടെ pastoral service-ലേക്കും നയിച്ച അനുഭവങ്ങളെ അദ്ദേഹം Providence എന്ന വെളിച്ചത്തിൽ കണ്ടു.

91. സ്നേഹവും ദാനവും

"നാം മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നത്" എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസത്യമായിരുന്നു. സഹായം പരസ്യപ്പെടുത്തരുത്; സ്വീകർത്താവിന്റെ മാന്യത സംരക്ഷിക്കണം എന്ന മനോഭാവം കാരുണ്യജീവിതത്തിന്റെ അടയാളമായിരുന്നു.

92. സംഗീതം ശേഷിപ്പിച്ച ഓർമ്മ

അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ച ചില ഗാനങ്ങൾ ഇന്നും പലരുടെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാകാം. കൈയെഴുത്ത് ഗാനഡയറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതപ്രാർത്ഥനയുടെ സാക്ഷിയാണ്. ഉറക്കമില്ലാത്ത രാത്രികളിൽ നിശബ്ദമായി പാടിയിരുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ പാട്ട് അവസാനവരെ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു.

93. വസ്തുക്കൾക്കപ്പുറം നിലനിൽക്കുന്ന ഓർമ്മ

കാസയും പീലാസയും, Missal-ുകൾ, പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങൾ, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, ക്രൂശിതരൂപം, driving licence, stamp collection, coin collection, കൈയെഴുത്ത് ഗാനഡയറി, Divine Mercy cards, St. Alphonsa memorial—ഇവയെല്ലാം കുടുംബം സൂക്ഷിക്കുന്ന ചരിത്രസാക്ഷികളാണ്. അവയുടെ മൂല്യം അവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതത്തിലാണ്.

94. ഒരു വൈദികജീവിതത്തിന്റെ സംഗ്രഹം

1939 ഏപ്രിൽ 30-ന് ആരംഭിച്ച ജീവിതം; 1964-ലെ വൈദികപട്ടം; കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല ഇടവകശുശ്രൂഷ; രോഗവും ചികിത്സയും; Clergy Home-ലെ നിശ്ശബ്ദ വർഷങ്ങൾ; 1983-ൽ ഉറന്ന ഓസ്ട്രേലിയൻ വഴി; hospital chaplaincy; parish ministry; 1993–2009 St. Bernard's Parish, Botany; retirement; Golden Jubilee; Diamond Jubilee; അവസാന കേരളസന്ദർശനം; അവസാനകാലത്തെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം; 2025 ഒക്ടോബർ 25-ലെ വിടവാങ്ങൽ—ഇവയെല്ലാം ചേർന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം.

95. സമാപനം

ഒരു വാചകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ചുരുക്കേണ്ടിവന്നാൽ: ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു, ലഭിച്ച ജീവിതം സേവനമായി നൽകി, ലഭിച്ച സഹനം സമർപ്പണമായി മാറ്റി, ലഭിച്ച സ്നേഹം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെച്ച ഒരു വൈദികൻ. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചവരുടെ ഓർമ്മയിൽ ആ പ്രാർത്ഥന ഉടനുന്നു; ആശ്വസിപ്പിച്ചവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആ കരുണ ഉടനുന്നു; പഠിപ്പിച്ച ഗാനങ്ങളിൽ ആ സ്നേഹം ഉടനുന്നു; Divine Mercy devotion-ൽ ആ വിശ്വാസം ഉടനുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനവാക്ക് മരണമല്ല—സാക്ഷ്യം.

17. കുട്ടികളുടെ സ്നേഹസമ്മാനങ്ങൾ — കുട്ടികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഫാദർ ജോ

കുഞ്ഞുകൈകളിൽ പതിഞ്ഞ സ്നേഹം — St. Bernard's Parish, Botany-യിലെ കുട്ടികൾ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് പേപ്പറുകളിൽ വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ, handprint രൂപത്തിലുള്ള സൃഷ്ടികൾ, greeting cards, notes, ആശംസകൾ, ചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവ Father Joeയോടുള്ള അവരുടെ അടുപ്പത്തിന്റെ ജീവനുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. "Father Joe", "We Love You Father Joe", "We will miss you!" എന്നിങ്ങനെ കുട്ടികൾ എഴുതിയ സ്നേഹവാക്കുകളും ഉൾപ്പെടെ ലഭിച്ച മുഴുവൻ ചിത്രങ്ങളും ഒഴിവാക്കാതെ, വായിക്കാൻ കഴിയുന്ന വലുപ്പത്തിൽ ഈ പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ തന്നെ നിലനിർത്തണം.

ഈ സ്നേഹസ്മരണകൾ അച്ചൻ ഓസ്ട്രേലിയയിൽ നിന്ന് വളരെ കരുതലോടെ നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് സൂക്ഷിച്ചവയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവ അലങ്കാരചിത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല; ഒരു ഇടവകയിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വൈദികൻ എത്ര ആഴത്തിൽ ഇടം നേടിയിരുന്നു എന്നതിന്റെ രേഖകളാണ്. യഥാർത്ഥ കൈയെഴുത്തും വരകളും വായിക്കാവുന്ന വലുപ്പത്തിൽ തന്നെ അവതരിപ്പിക്കണം; ഒട്ടേറെ ചിത്രങ്ങളെ വായിക്കാനാകാത്ത ചെറിയ collage-കളാക്കി ചുരുക്കരുത്.

കുട്ടികളുടെ വാക്കുകളിൽ Father Joe "loving", "patient", "generous", "peaceful", "dedicated", "cares for everyone", "teaches us about God", "treats us all with respect" എന്നിങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. "A Prayer of Thanks for Father Joe" എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ അദ്ദേഹം priest, teacher and friend ആയി, faith and compassion, kindness, gentleness, wisdom, steadfast love എന്നിവയോടെ ഓർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു.

തെളിവായി വായിക്കാവുന്ന വ്യക്തിഗത സന്ദേശങ്ങളിൽ Keishaയുടെ "Thank you Father Joe for loving us.", Sofiaയുടെ "Dear Father Joe, Love you! Love from Sofia" എന്നിവ പോലുള്ള വാക്കുകൾ കുട്ടികളും Father Joeയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നേരിട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പേരോ വർഷമോ സന്ദേശമോ വ്യക്തമായി തെളിയുന്നിടത്ത് മാത്രം അത് caption-ൽ നൽകണം; തെളിവില്ലാത്ത തിരിച്ചറിയലുകൾ അനുമാനിക്കരുത്.

Kevin എഴുതിയ “My Memory of Father Joe” എന്ന ബാലസാക്ഷ്യവും പ്രത്യേകമായി സംരക്ഷിക്കണം. തന്റെ ആദ്യ കർബാനയ്ക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിൽ Father Joe നൽകിയ സഹായവും ഇടവകയ്ക്കായി ചെയ്ത സേവനവും ഓർക്കുന്ന ആ കുറിപ്പ്, കുട്ടികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുള്ള അച്ചന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിലപ്പെട്ട സാക്ഷ്യമാണ്.

Restored funeral source media (embedded PDF attachments)

Chinnu's reading during the funeral service: 1000294289.mp4

Body-lowering / related short funeral clips: 1000295070.mp4, 1000295074.mp4, 1000295086.mp4

Post-cremation interment / ashes: 1000340258.mp4, 1000340262.mp4

Full funeral recording remains accessible through the existing QR/link on this page.

ഓഡിയോ ഓർമ്മ

മൃതസംസ്കാര വീഡിയോ

18. ശബ്ദ-ദൃശ്യ ഓർമ്മകൾ

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ ശബ്ദസന്ദേശങ്ങളും കുടുംബം സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഓർമ്മവീഡിയോയും ഈ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഡിജിറ്റൽ സ്മരണാഭാഗമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശബ്ദ-ദൃശ്യ ഓർമ്മശേഖരം

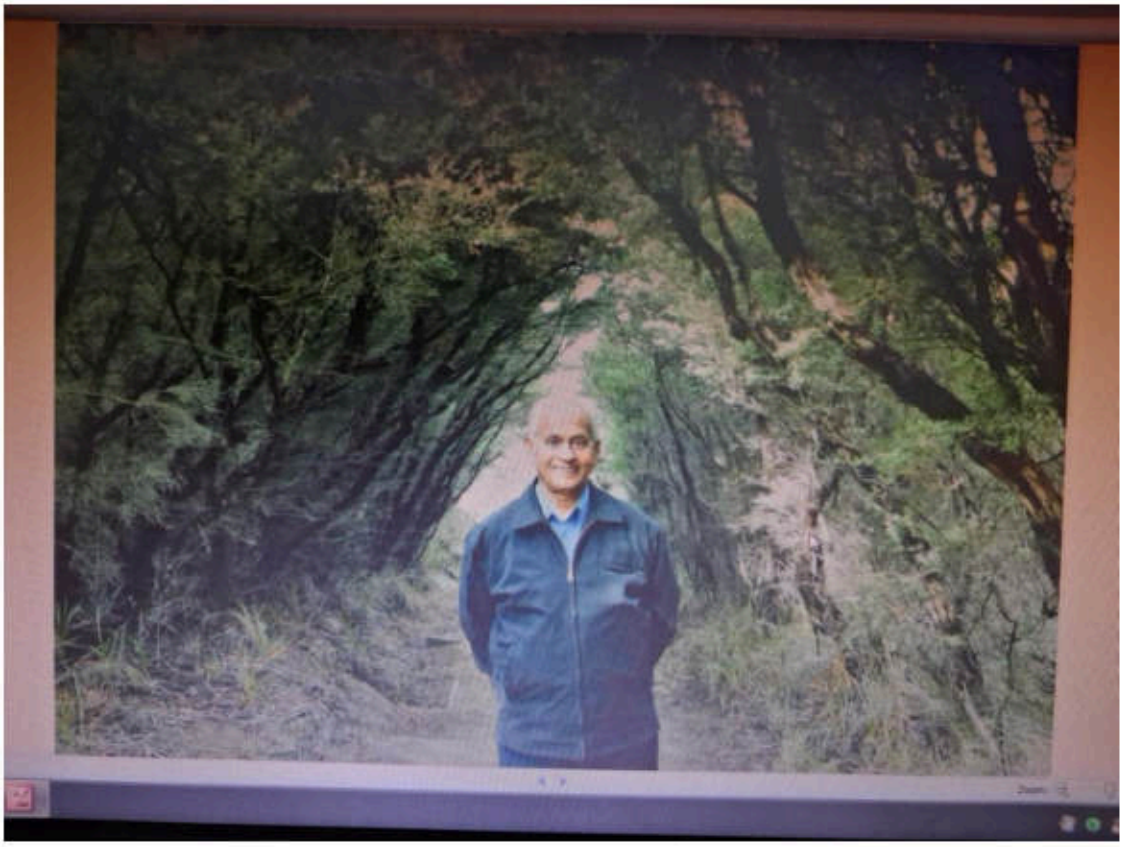
19. ചിത്രസ്മരണകൾ

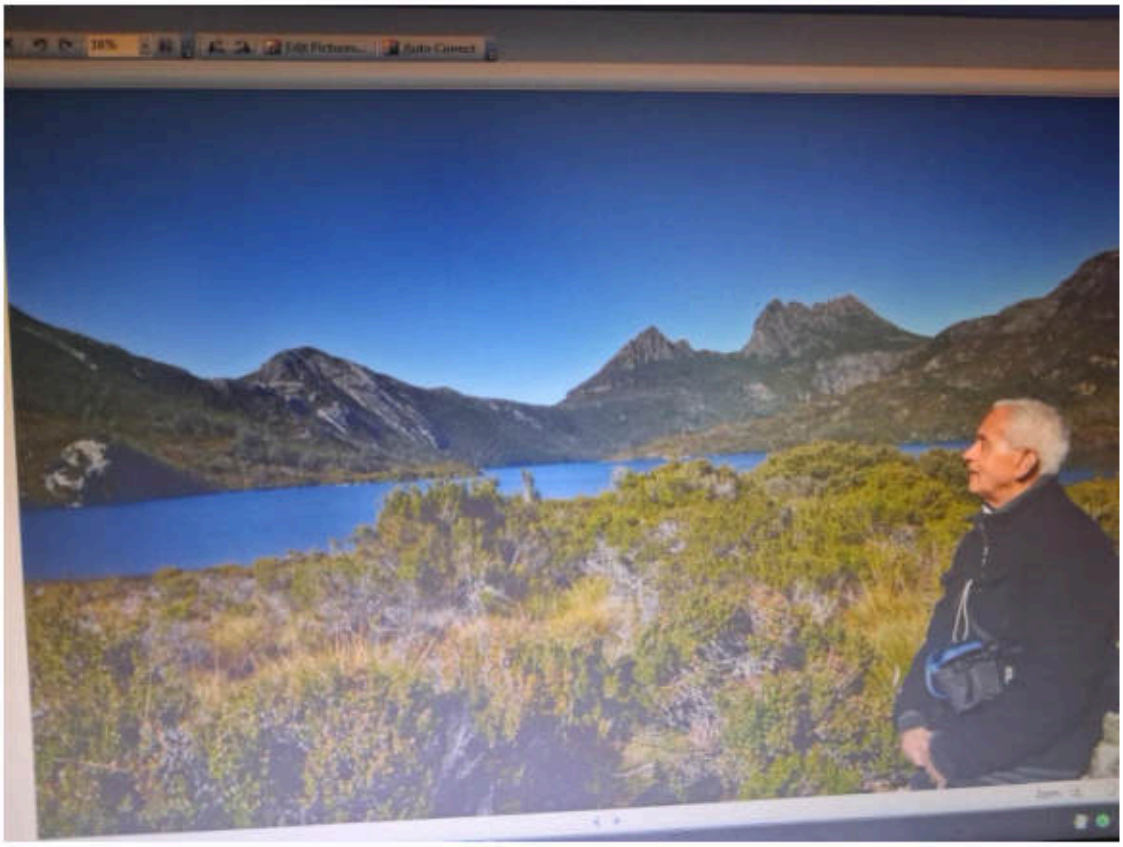
പഴയകാല കുടുംബ–സമൂഹ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അപൂർവ കൂട്ടചിത്രം.

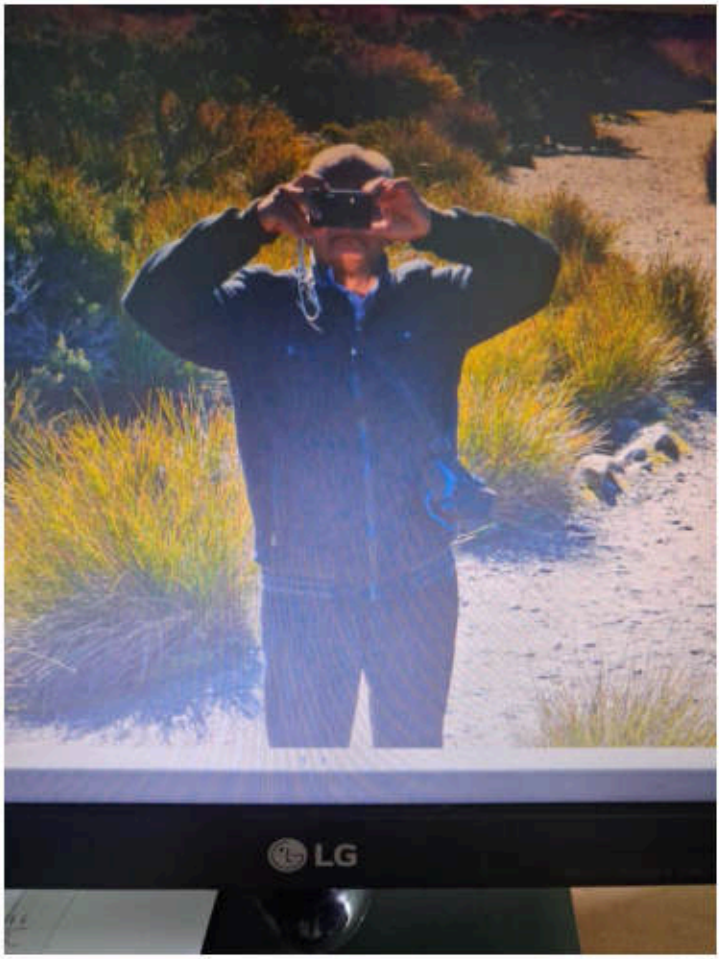
സ്നേഹബന്ധങ്ങളും സമൂഹജീവിതവും നിറഞ്ഞ ഒരു ഓർമ്മനിമിഷം.

ഓസ്ട്രേലിയൻ ജീവിതത്തിലെ ഒരു യാത്രാസ്മരണം.

ഓസ്ട്രേലിയൻ ജീവിതത്തിലെ ഒരു യാത്രയ്ക്കിടെ എടുത്ത ചിത്രം.

ഒരു യാത്രയ്ക്കിടെ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ ക്യാമറയിൽ പകർത്തുന്ന ഫാ. ജോസഫ്.

20. ജൂബിലിയുടെ സ്മരണകൾ — 2014

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ 2014-ലെ പൗരോഹിത്യ സുവർണജൂബിലിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങൾ. ജൂബിലി ദിവ്യബലിക്കിടയിലെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് "ജൂബിലി കർബാനക്കിടയിലെ വിവിധ ദൃശ്യങ്ങൾ" എന്ന അടിക്കുറിപ്പ് ഉപയോഗിക്കണം. വൈദിക തിരുവസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള ജൂബിലി ചിത്രങ്ങൾ കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചാണ് ഇവിടെ നൽകേണ്ടത്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

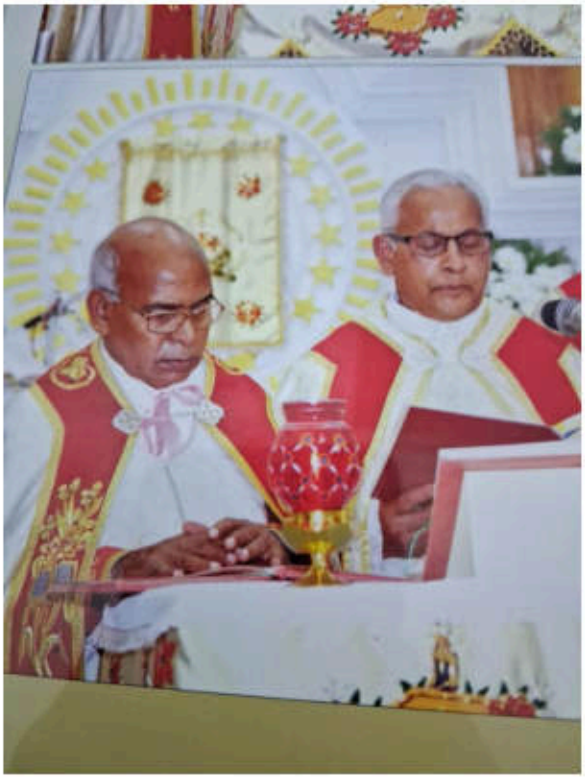
സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

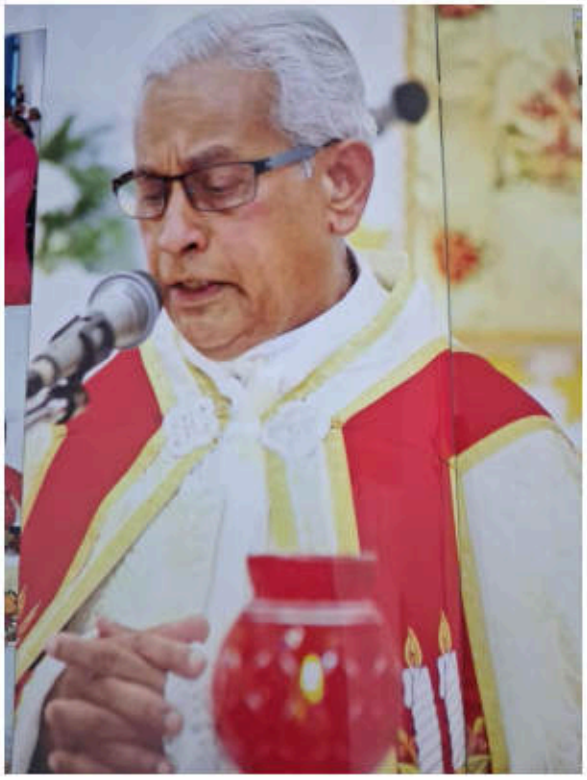
സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

സുവർണജൂബിലിയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന്.

FR.JOSEPH
AIKKARAMATTAM

21. സിബിയുടെ ഭവനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ

സിബിയുടെ ഭവനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പഴയ കുടുംബചിത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന്. വ്യക്തികളുടെ തിരിച്ചറിയൽ ഉറപ്പാക്കിയശേഷം മാത്രമേ കൂടുതൽ വിശദമായ അടിക്കുറിപ്പ് നൽകാവൂ.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

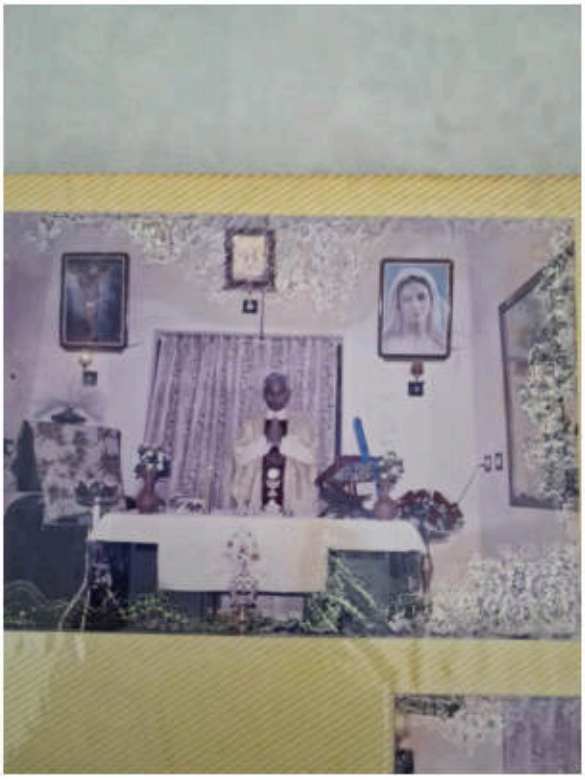
സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

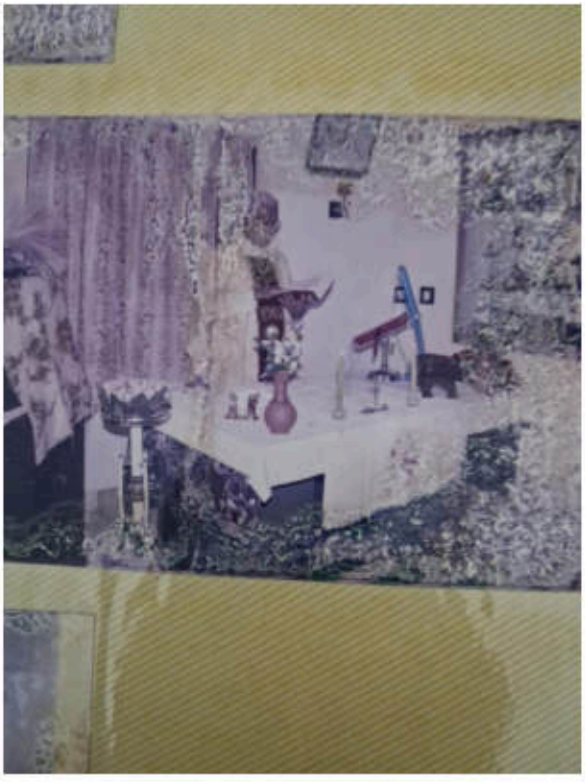
സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

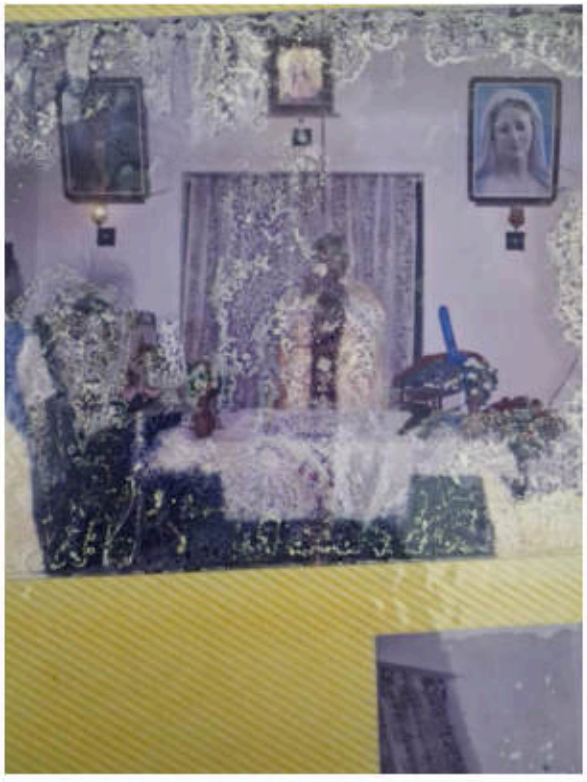
സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

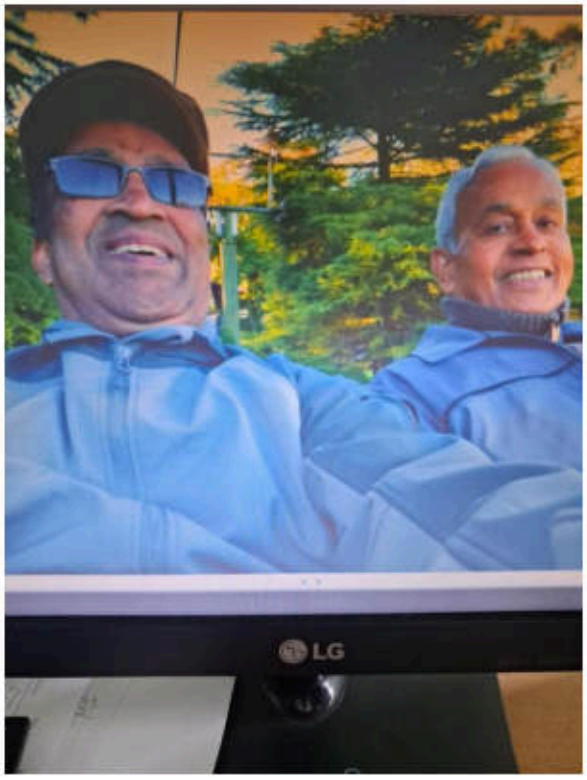
സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയോട്ടം ബിൻസിയോട്ടം — വിവാഹശേഷം ആദ്യമായി അച്ചൻ നാട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ എടുത്ത ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

സിബിയുടെ ഭവനത്തിലെ പഴയകാല കുടുംബസ്മരണകളിൽ നിന്നൊരു ചിത്രം.

മുപ്പതാം ചരമദിനം ആചരിച്ചപ്പോൾ നടന്ന ദിവ്യബലിയുടെയും, തുടർന്ന് നടന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെയും സ്നേഹവിരുന്നിന്റെയും ദൃശ്യങ്ങൾ

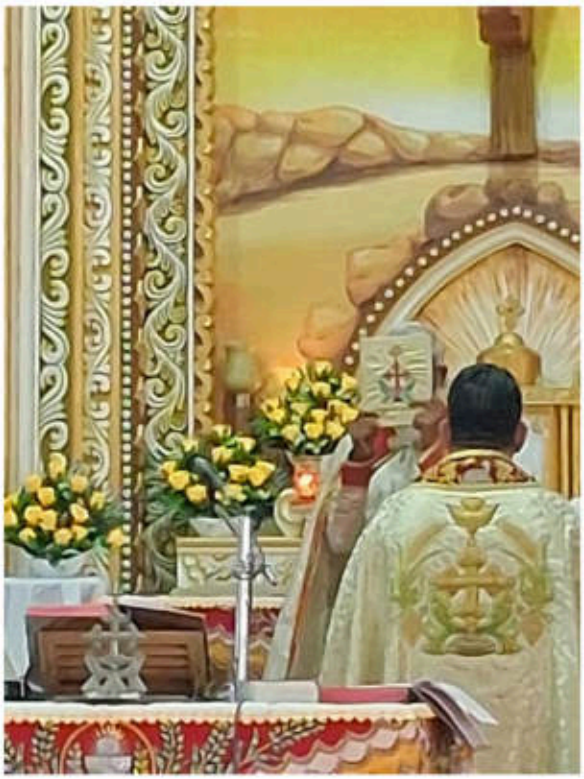

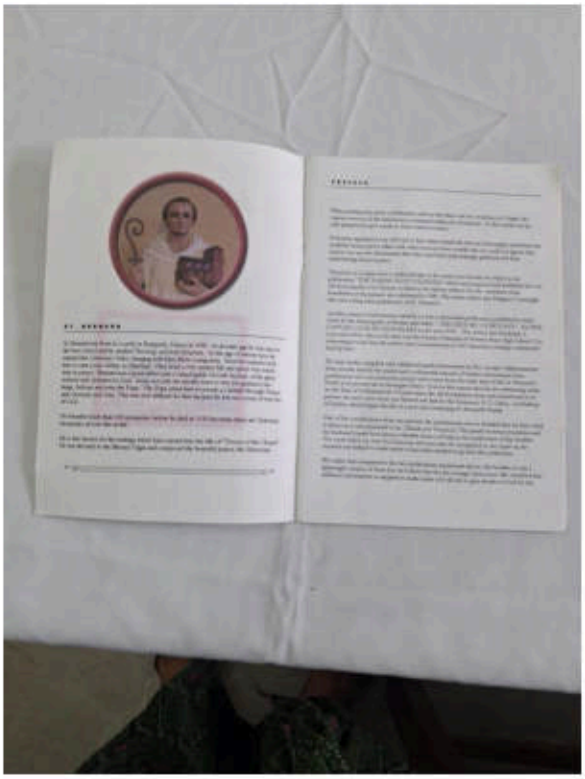
മുപ്പതാം ചരമദിന അനുസ്മരണ ദിവ്യബലിയുടെ ദൃശ്യം.

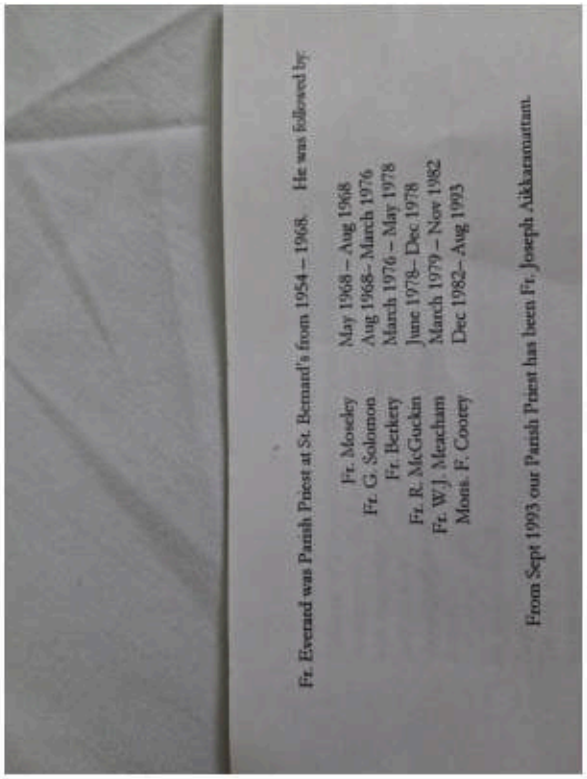

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ മൃതസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് മലയാള മനോരമ ദിനപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാർത്തയുടെ ചിത്രം.

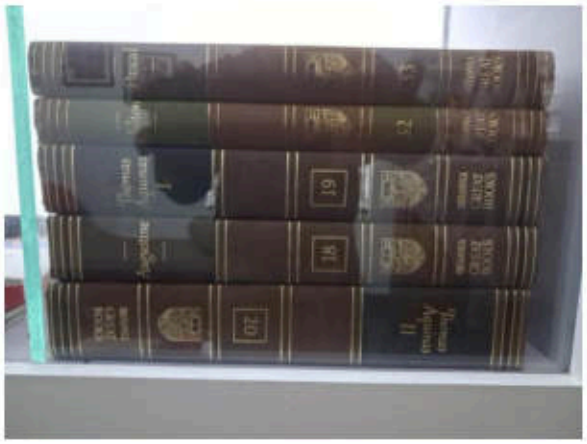
23. വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ സ്മരണാവസ്തുക്കളും രേഖകളും

ഫാ. ജോസഫ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങൾ, കാസയും പീലാസയും, ലിറ്റർജിക്കൽ വസ്തുക്കൾ, ക്രൂശിതരൂപങ്ങൾ, സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ, സ്മാരകങ്ങൾ, സ്റ്റാമ്പ്-നാണയ ശേഖരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ലഭ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ ഈ വിഭാഗത്തിൽ പരമാവധി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

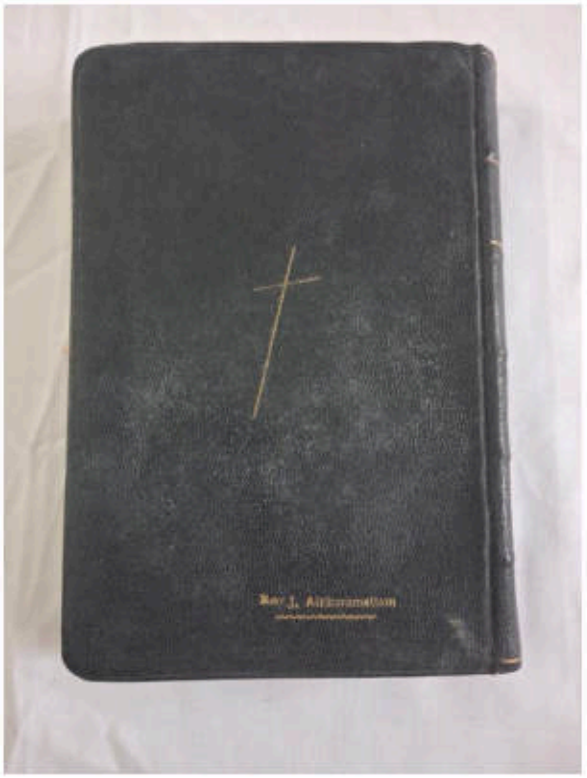

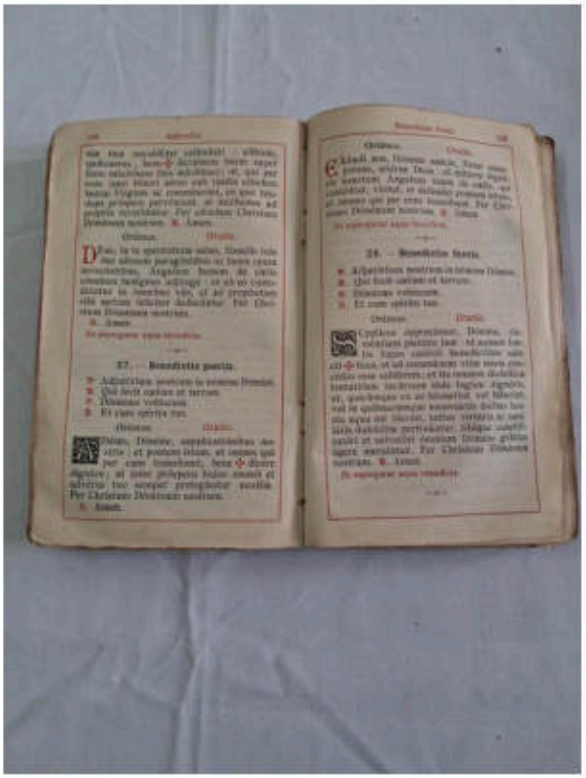

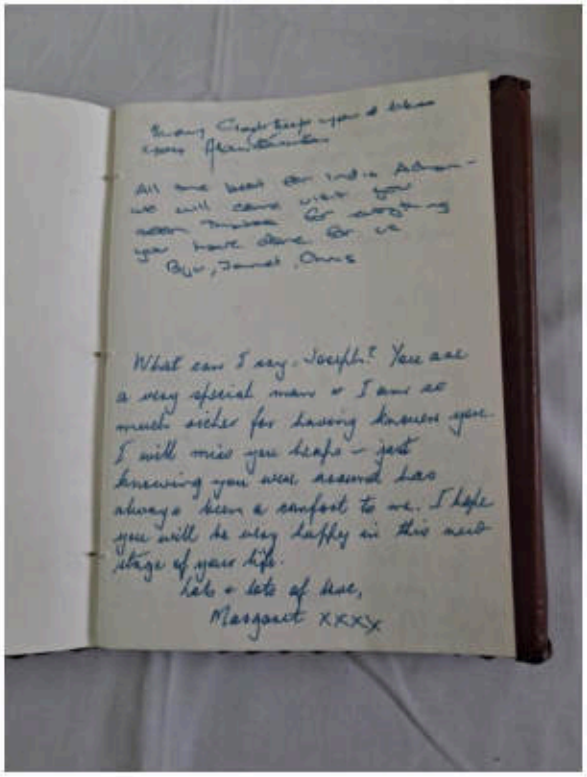

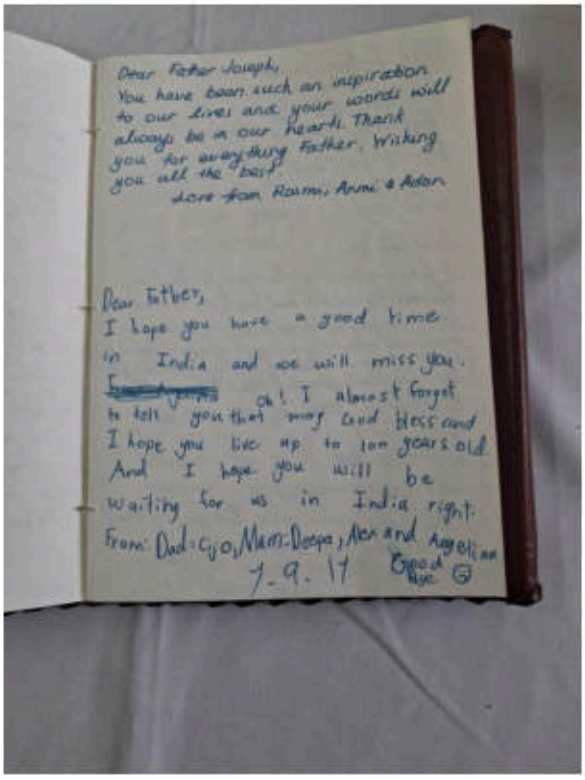

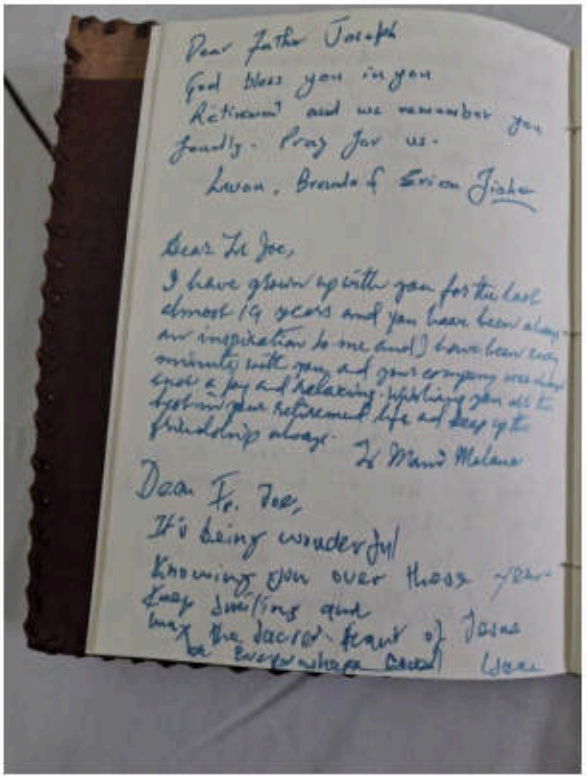

Sydney

What can I say - Joseph? You are
a very special man & I am so
much richer for having known you.
I will miss you heaps - just
knowing you are around has
always been a comfort to me. I hope
you will be very happy in this next
stage of your life.
Lots & lots of love,
Margaret XXXX

Dear Father Joseph,
You have been such an inspiration to our lives and your words will always be in our hearts. Thank you for everything Father. Wishing you all the best.
Love from Raimi, Anne & Aidan

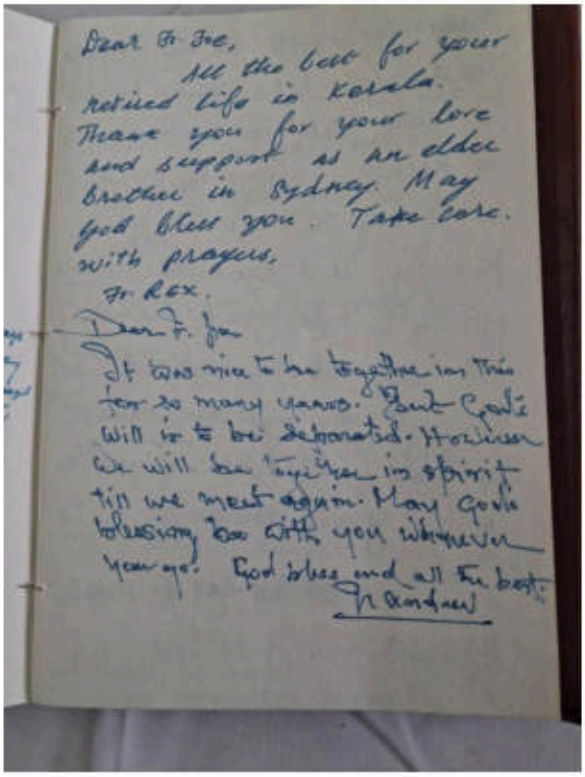
Dear Father,
I hope you have a good time in India and we will miss you. [redacted] oh! I almost forgot to tell you that may God bless and I hope you live up to 100 years old. And I hope you will be waiting for us in India right.
From: Dad: C/O, Mam-Deepa, Alex and Angelina
7.9.17 Good Bye ☺

Dear Father Joseph
God bless you in your Retirement and we remember you fondly. Pray for us.
Love, Brenda & Brian Fisher

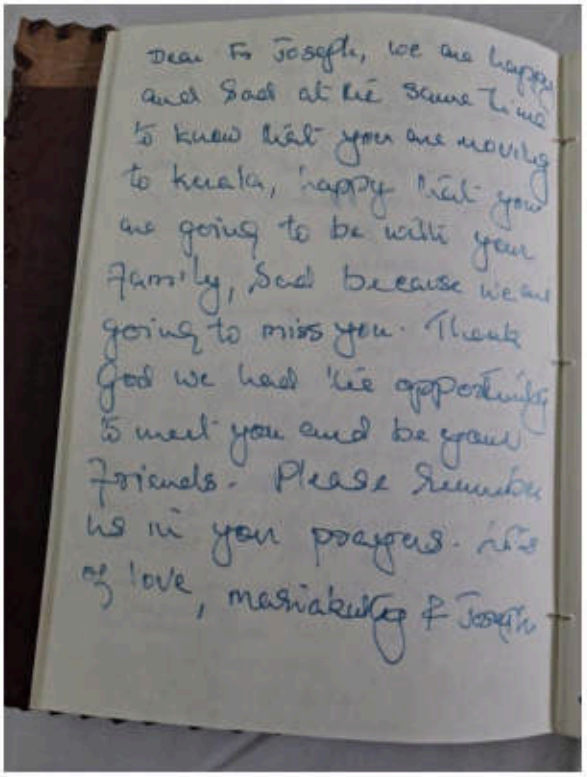
Dear Fr Joe,
I have grown up with you for the last almost 19 years and you have been always an inspiration to me and I have been very privileged with you and your company was also such a joy and relaxing. Wishing you all the best in your retirement life and keep up the friendship always.
Fr Mano Melanie

Dear Fr. Joe,
It's been wonderful
Knowing you over these years
Keep smiling and
May the Sacred Heart of Jesus
be everywhere Loved
Love

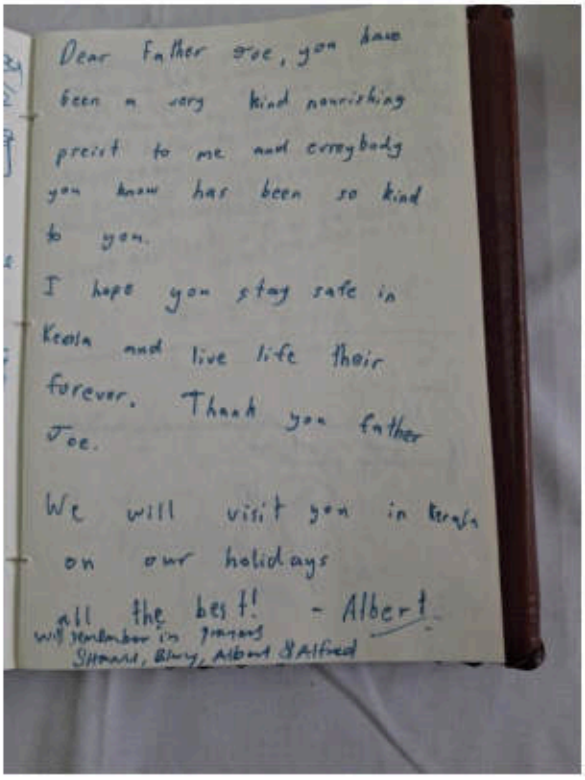

Dear Fr Joe,
All the best for your retired life in Kerala.
Thank you for your love and support as an elder brother in Sydney. May God bless you. Take care.
with prayers.
Fr Rex.

Dear Fr. Joe
It was nice to be together in this for so many years. But God's Will is to be separated. However we will be together in spirit till we meet again. May God's blessing be with you wherever you go. God bless and all the best.
Fr Andrew

Dear Fr Joseph, we are happy and sad at the same time to know that you are moving to Kerala, happy that you are going to be with your family, sad because we are going to miss you. Thank God we had the opportunity to meet you and be your friends. Please remember us in your prayers. With love, Mariakutty & Joseph

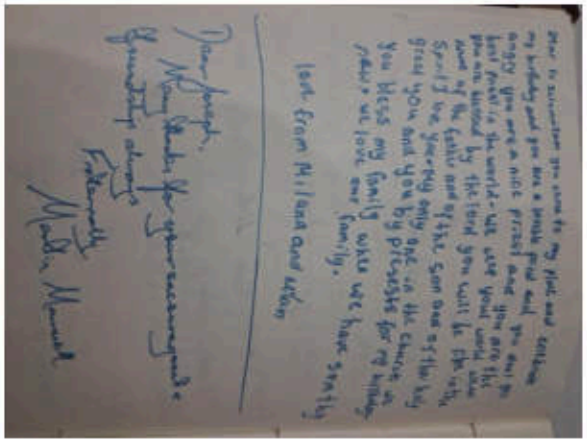
Dear Father Joe, you have been a very kind nourishing preist to me and everybody you know has been so kind to you.

I hope you stay safe in Kerala and live life their forever. Thank you father Joe.

We will visit you in Kerala on our holidays

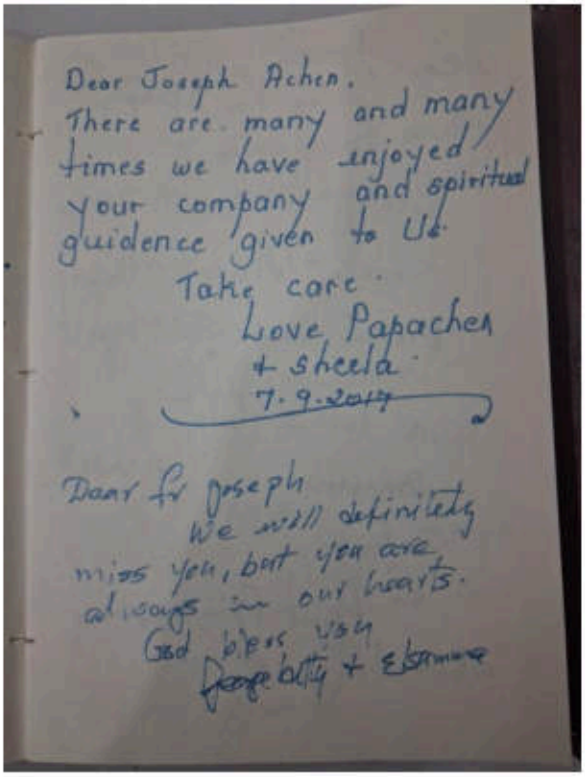
all the best! - Albert

will remember in prayers
Sithara, Binoy, Albert & Alfred

Dear Joseph,
Many thanks for your encouragement
Guidance always
Fraternally
Mathew Mundackal

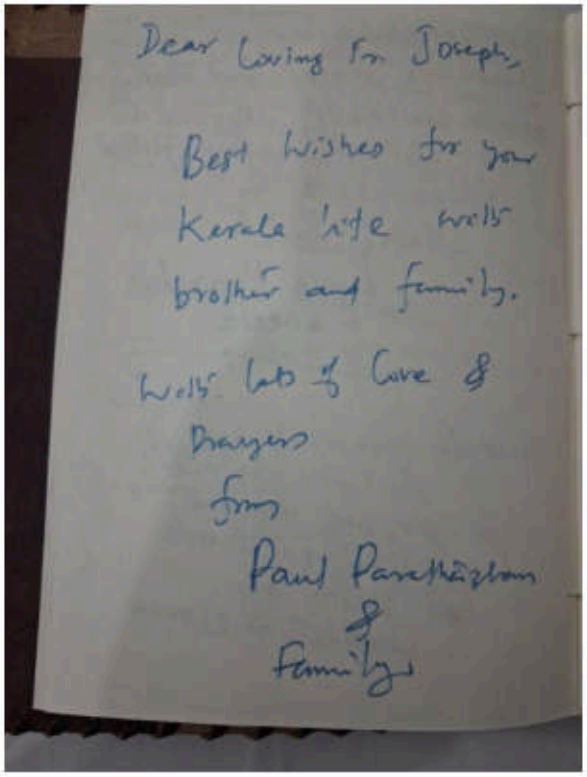
love from Milana and Arun

Dear Joseph Achen.
There are many and many times we have enjoyed your company and spiritual guidence given to us.

Take care.
Love Papachen
& sheela.
7.9.2017

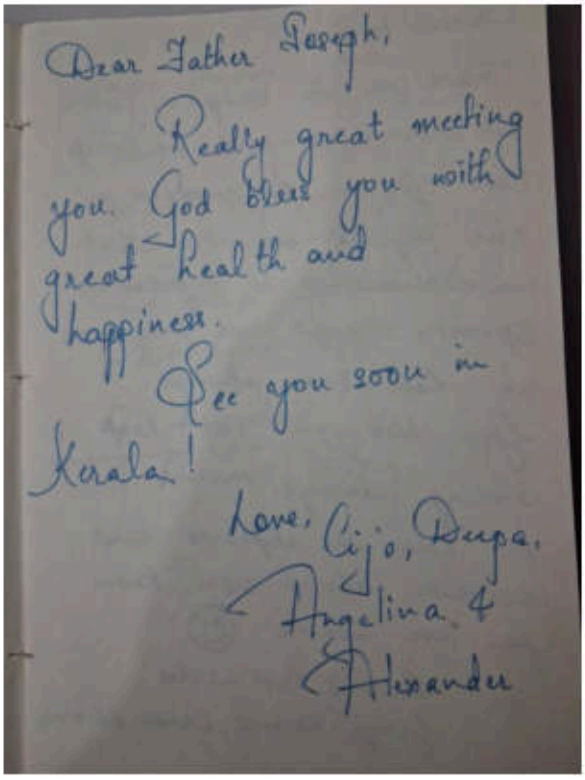
Dear Fr Joseph
We will definitely miss you, but you are always in our hearts.
God bless you
Joseph & Family

Dear Loving Fr Joseph,

Best wishes for your Kerala life with brother and family.

With lots of Love & Prayers
from
Paul Parathazham
&
family

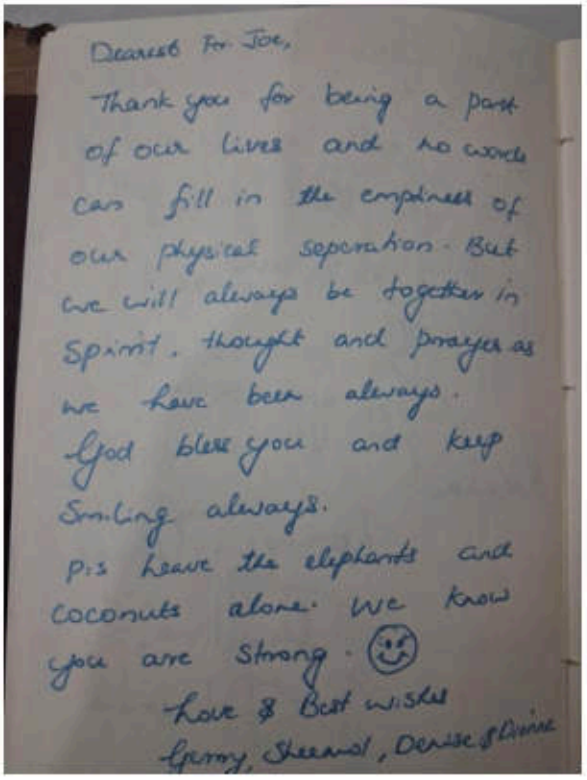

Dear Father Joseph,

Really great meeting you. God bless you with great health and happiness.

See you soon in Kerala!

Love, Cijo, Deepa, Angelina & Alexander

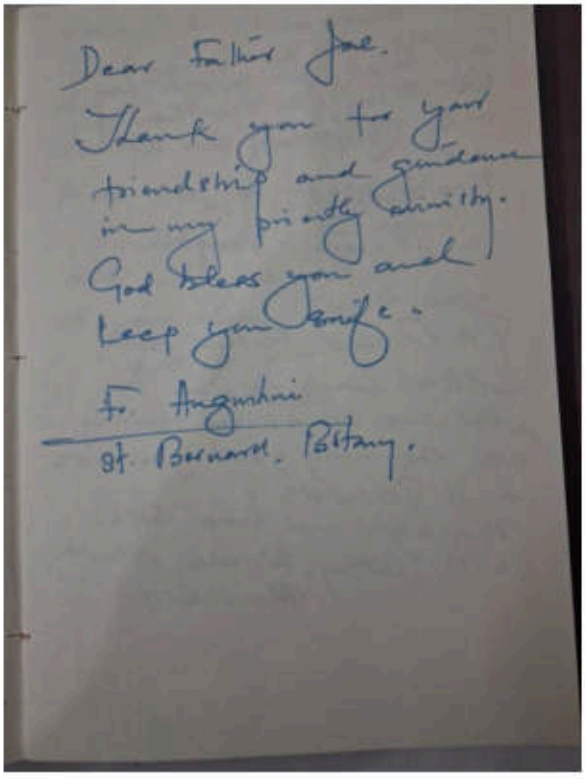
Dearest Fr Joe,

Thank you for being a part of our lives and no words can fill in the emptiness of our physical separation. But we will always be together in Spirit, thought and prayer as we have been always.

God bless you and keep Smiling always.

P.S Leave the elephants and coconuts alone. We know you are Strong.

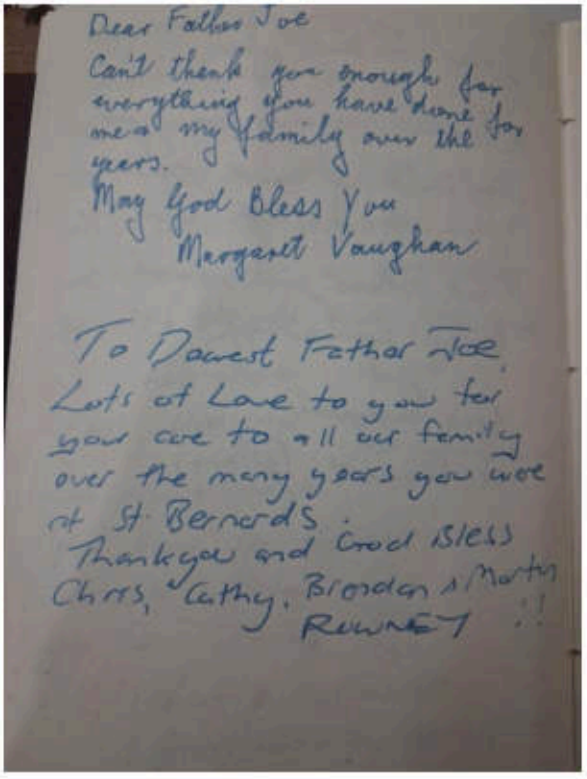
Love & Best wishes
Lenny, Sheena, Denise & Dinu

Dear Father Joe.

Thank you for your friendship and guidance in my priestly ministry. God bless you and keep you safe.

Fr Augustine
St Bernard, Brittany.

Dear Father Joe

Can't thank you enough for everything you have done for me & my family over the years.

May God Bless You
Margaret Vaughan

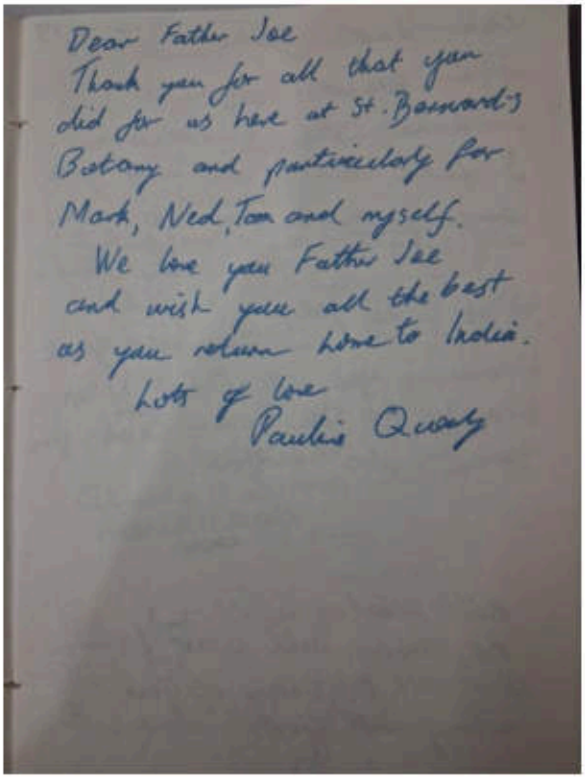
To Dearest Father Joe,

Lots of Love to you for your care to all our family over the many years you were at St Bernards.

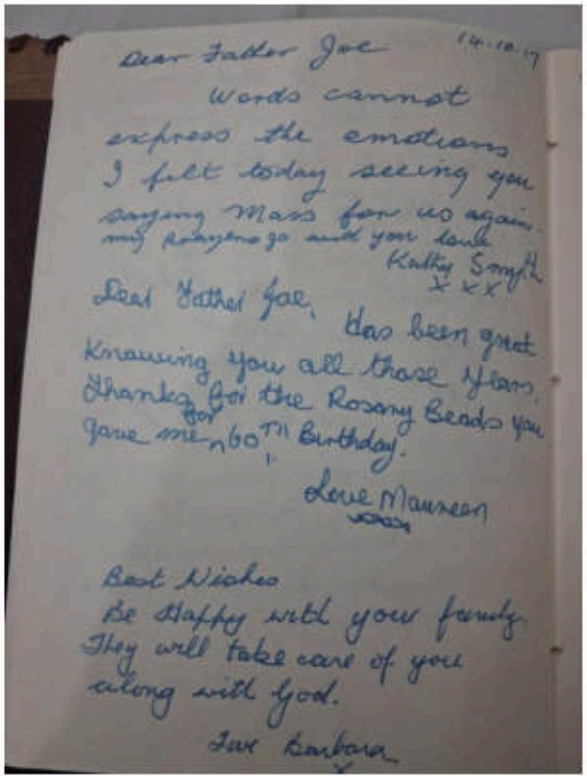
Thank you and God bless

Chris, Cathy, Brendan & Martin

REUNITED !!

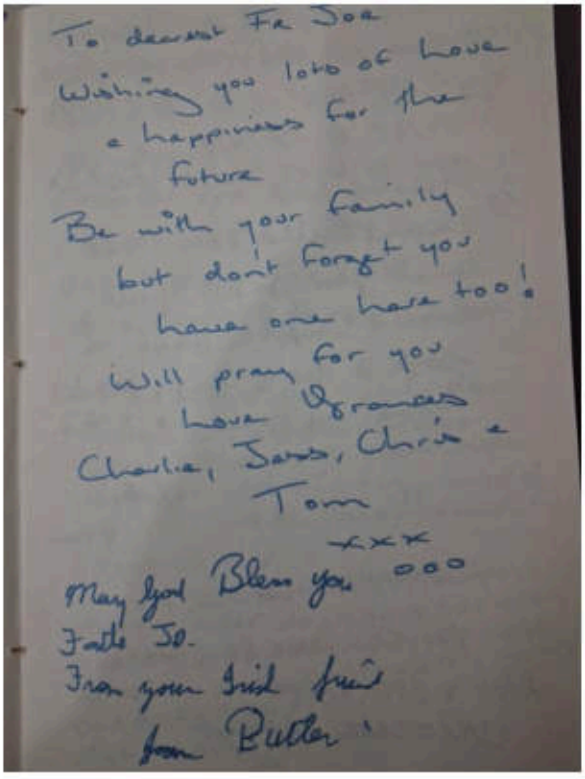
Dear Father Joe
Thank you for all that you did for us here at St. Bernard's Botany and particularly for Mark, Ned, Tom and myself.
We love you Father Joe and wish you all the best as you return home to India.
Lots of love
Paulie Quaty

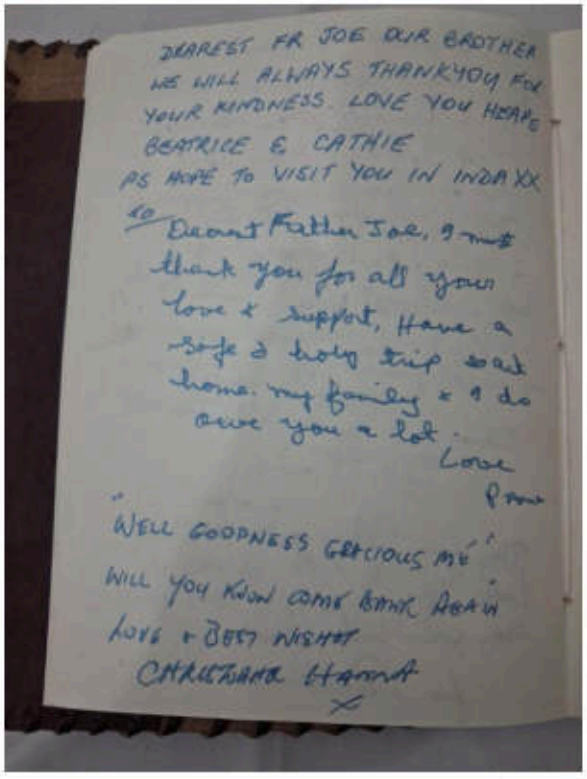
Dear Father Joe 14.10.17
Words cannot express the emotions I felt today seeing you saying Mass for us again. my Rosary go and your love
Kathy Smyth
x xx

Dear Father Joe, Has been great Knowing you all those years. Thanks for the Rosary Beads you gave me for 60th Birthday.
Love Maureen
xxx

Best Wishes
Be Happy with your family They will take care of you along with God.
Luv Barbara

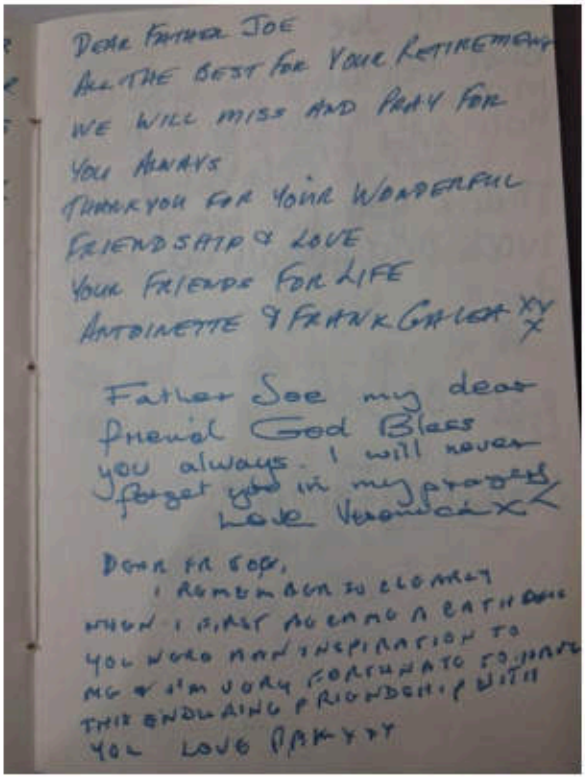
To dearest Fr Joe
Wishing you lots of Love & happiness for the future
Be with your family but don't forget you have one here too!
Will pray for you
Love Frances
Charlie, Jane, Chris & Tom
xxx
ooo
May God Bless you
Father Jo.
From your Irish friend
Jean Butler

DEAREST FR JOE OUR BROTHER WE WILL ALWAYS THANK YOU FOR YOUR KINDNESS. LOVE YOU HEAPS
BEATRICE & CATHIE
PS HOPE TO VISIT YOU IN INDIA XX

To Dearest Father Joe, I must thank you for all your love & support, Have a safe & holy trip back home. my family & I do owe you a lot.
Love
Pam

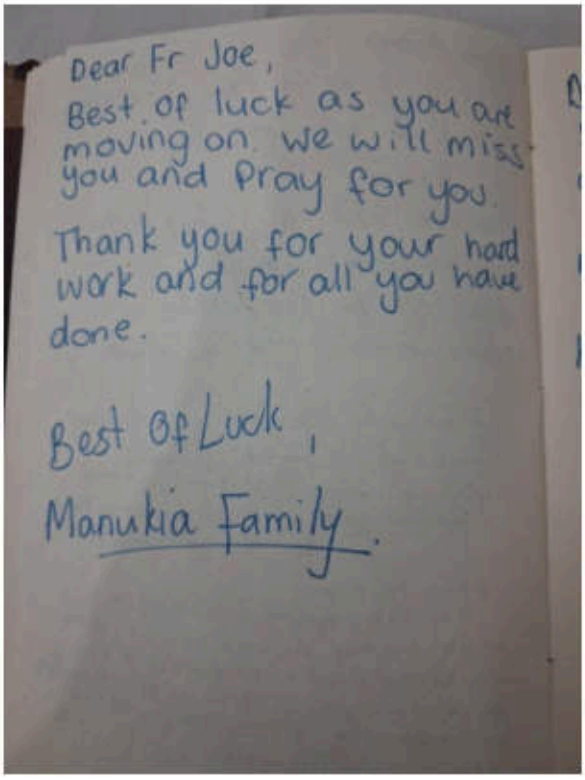
"WELL GOODNESS GRACIOUS ME"
WILL YOU KNOW COME BACK AGAIN
LOVE + BEST WISHES
CHARLEANE HANNAH
x

Dear Father Joe
All the best for your Retirement
We will miss and pray for
you always
Thank you for your wonderful
friendship & love
Your friends for life
Antoinette & Frank Gallea XX

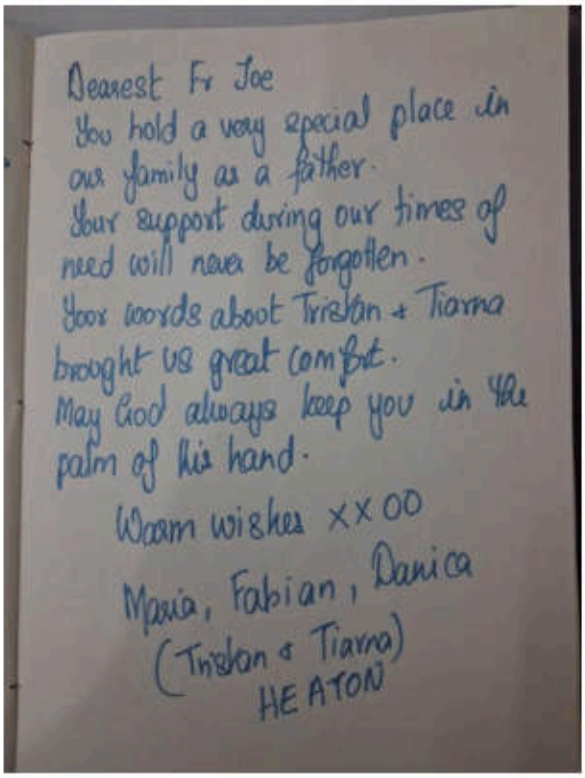
Father Joe my dear
friend God Bless
you always. I will never
forget you in my prayers
Love Veronica XX

Dear Fr Joe,
I remember so clearly
when I first met you at Eatington
you were an inspiration to
me & I'm very fortunate to have
this enduring friendship with
you Love Pam xx

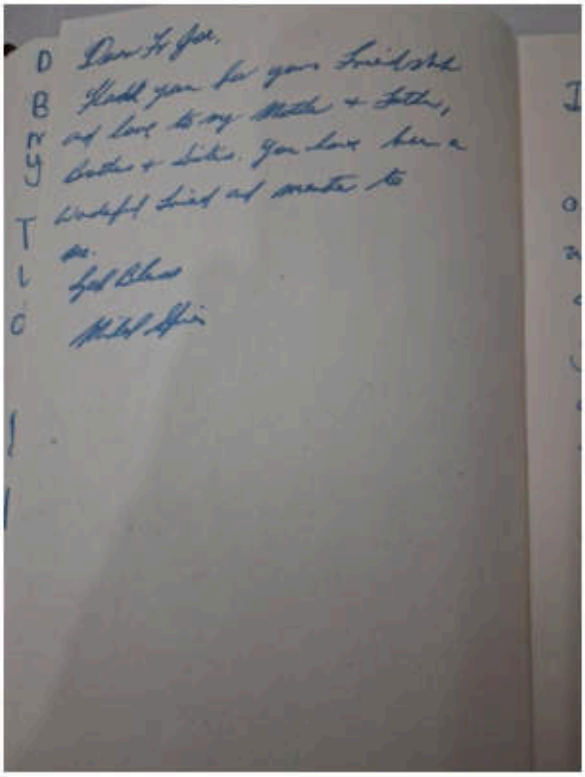

Dear Fr Joe,
Best of luck as you are
moving on. We will miss
you and Pray for you.
Thank you for your hard
work and for all you have
done.

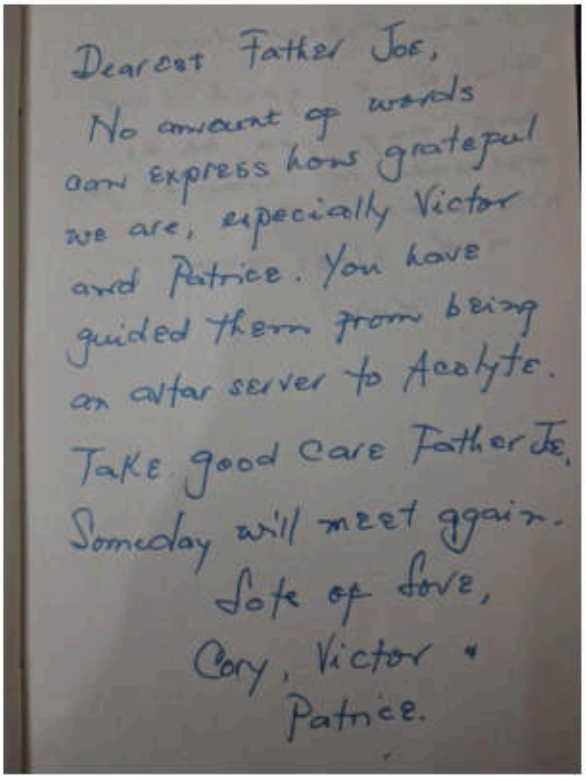
Best Of Luck,
Manukia Family.

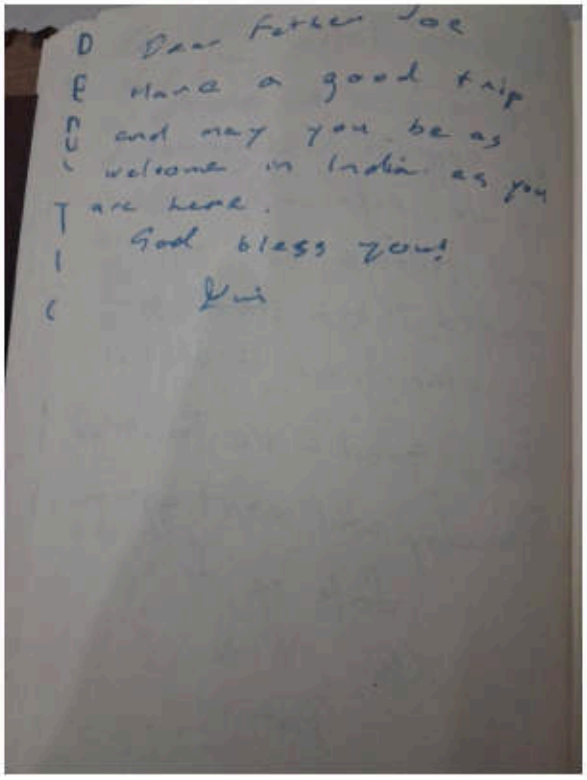

Dearest Fr Joe
You hold a very special place in
our family as a father.
Your support during our times of
need will never be forgotten.
Your words about Tristan & Tiarna
brought us great comfort.
May God always keep you in the
palm of his hand.
Warm wishes xx oo
Maria, Fabian, Danica
(Tristan & Tiarna)
HEATON

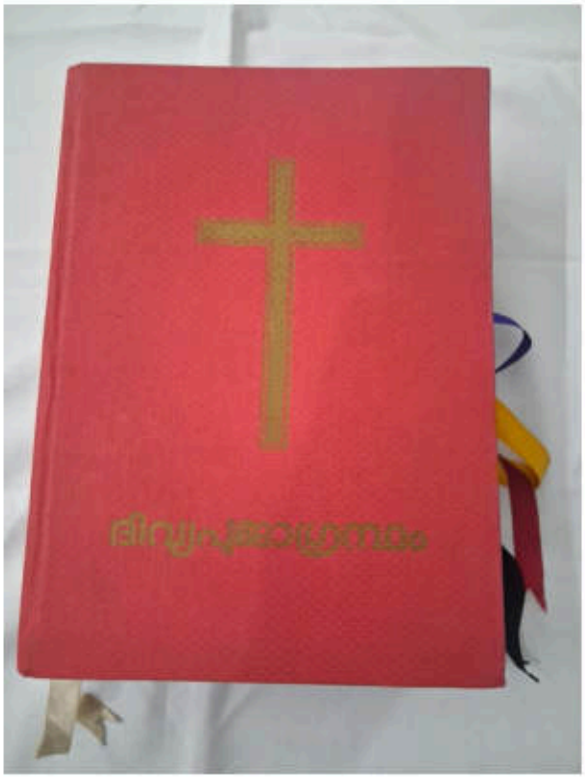
Dear Fr Joe.
Thank you for your kindness
and love to my Mother + Father,
Brothers + Sister. You have been a
Comfort + Strength + wonderful friend and mentor to
them.
God Bless
Michael Ann

Dearest Father Joe,
No amount of words can express how grateful we are, especially Victor and Patrice. You have guided them from being an altar server to Acolyte.
Take good care Father Joe, Someday will meet again.
Lots of love,
Cory, Victor & Patrice.

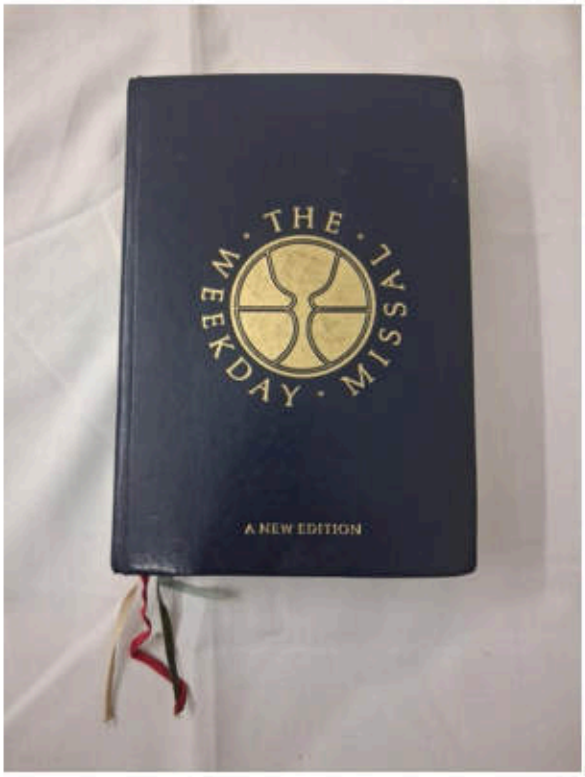

Dear Father Joe
Have a good trip and may you be as welcome in India as you are here.
God bless you!
Love

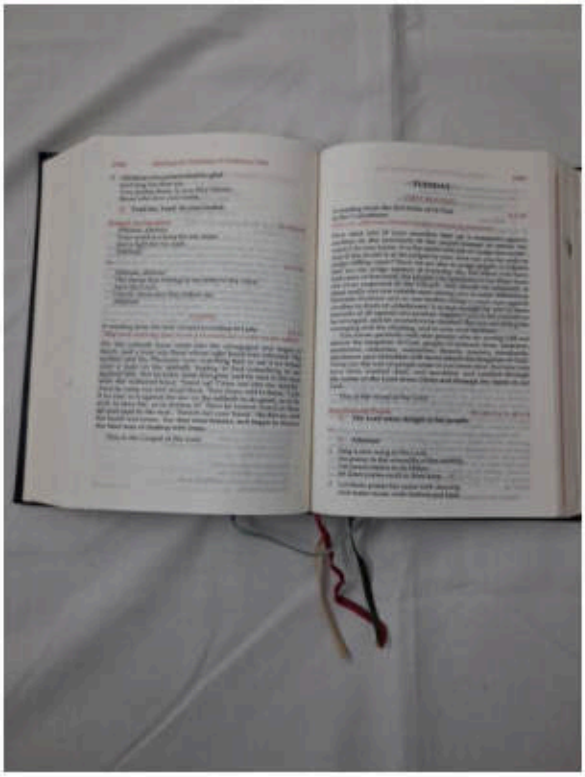

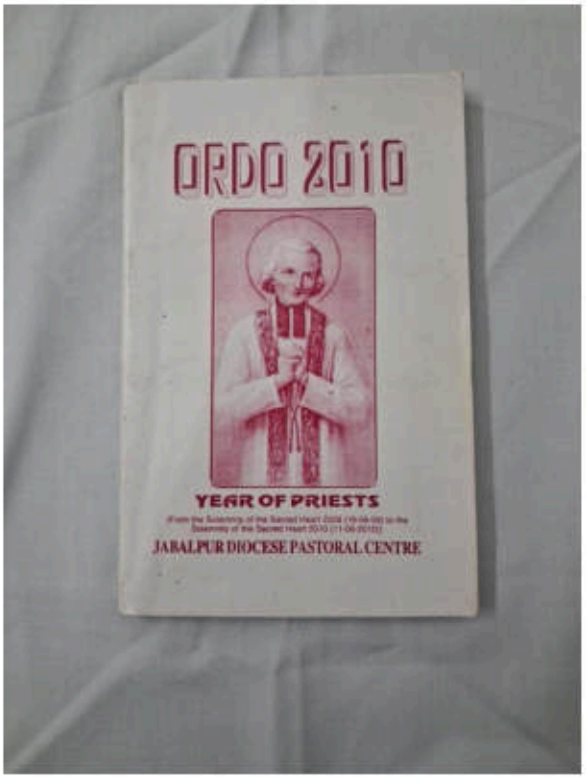

THE WEEKDAY MISSAL
A NEW EDITION

ORDO 2010
YEAR OF PRIESTS
JABALPUR DIOCESE PASTORAL CENTRE

May the Apostolic Blessing,
which I impart to everyone with great
affection, be a pledge of my universal
favor and the reconciliation of hearts.

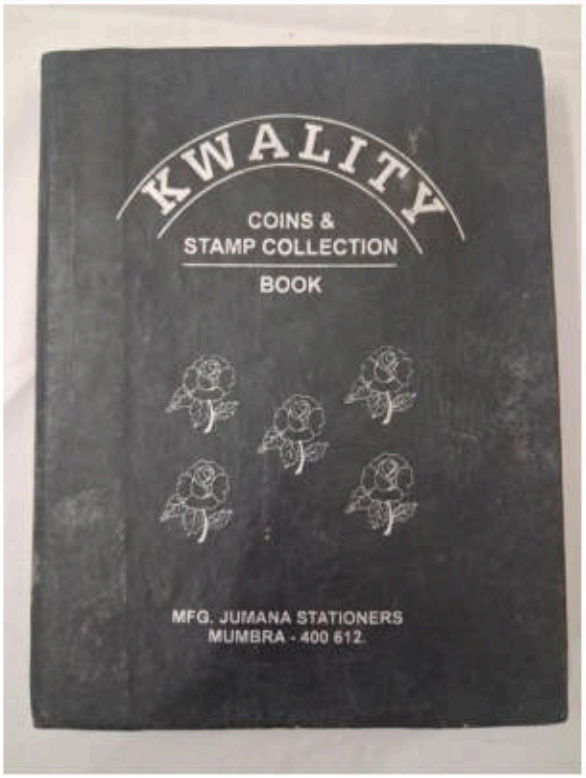
ഫാ. ജോസഫ് വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ നോക്കിയിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം

KWALITY
COINS &
STAMP COLLECTION
BOOK
MFG. JUMANA STATIONERS
MUMBRA - 400 612.

BRASIL
LOVE
SINGAPORE $1
EXPO

AUSTRALIA

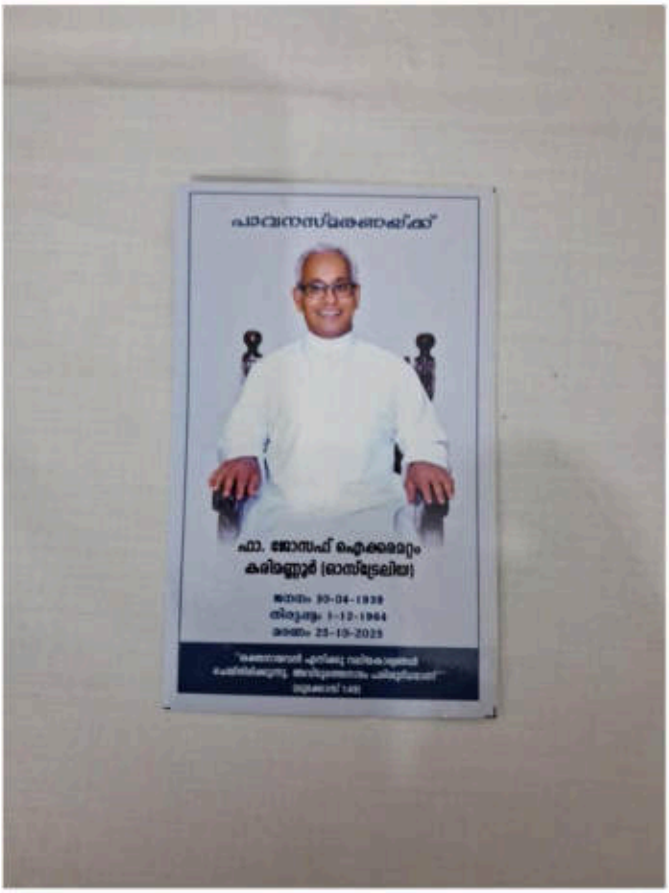

PILIPINAS

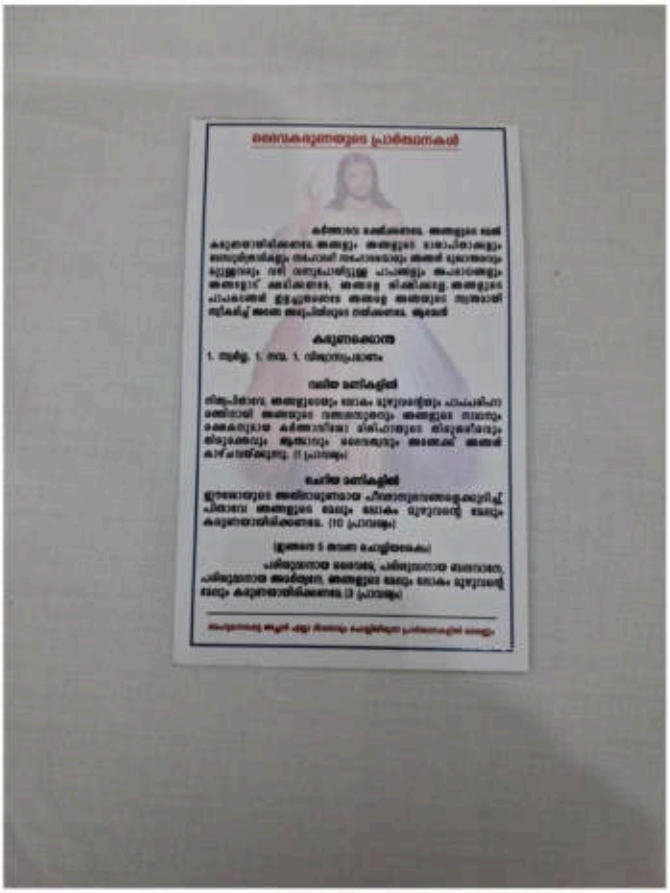

PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS
PILIPINAS

പ്രാർത്ഥനക്കായ്
ഫാ. ജോസഫ് പെരുമ്പള്ളിൽ
കരിണ്ണൂർ (ഓസ്ട്രേലിയ)

ദൈവകരുണയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ
കരുണക്കൊന്ത
ചെറിയ മണികളിൽ
ചെറിയ മണികളിൽ

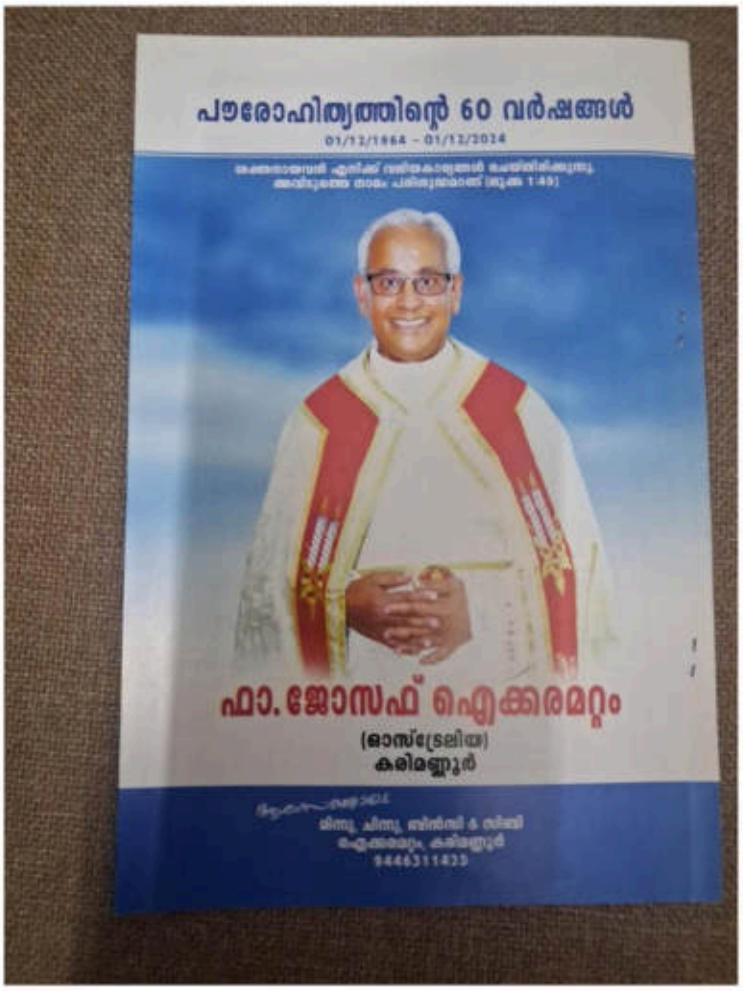
ഫാ. ജോസഫ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മേശയും കസേരയും

നാണയശേഖരണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം

COIN//SLIDE
ALBUM

പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ 60 വർഷങ്ങൾ
01/12/1964 - 01/12/2024
ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം
(ഓസ്ട്രേലിയ)
കരിമണ്ണൂർ

24. ശുശ്രൂഷയും സൗഹൃദങ്ങളും യാത്രകളും — ചിത്രശേഖരം

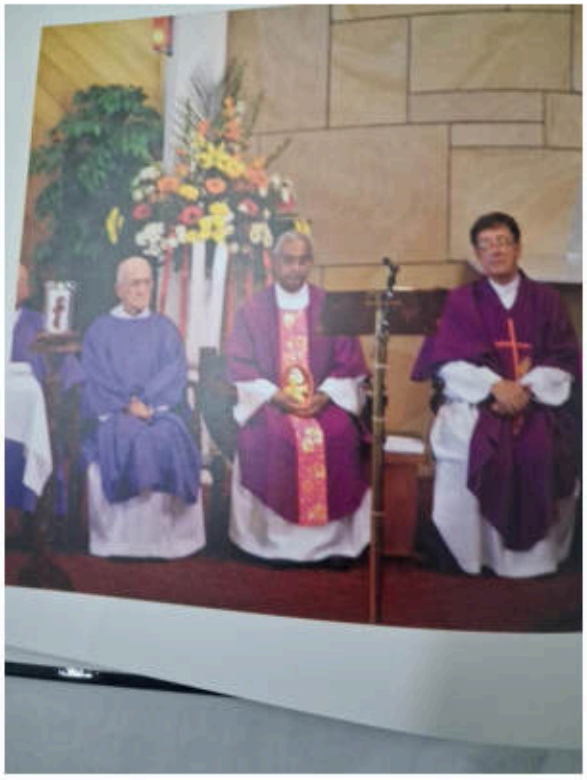

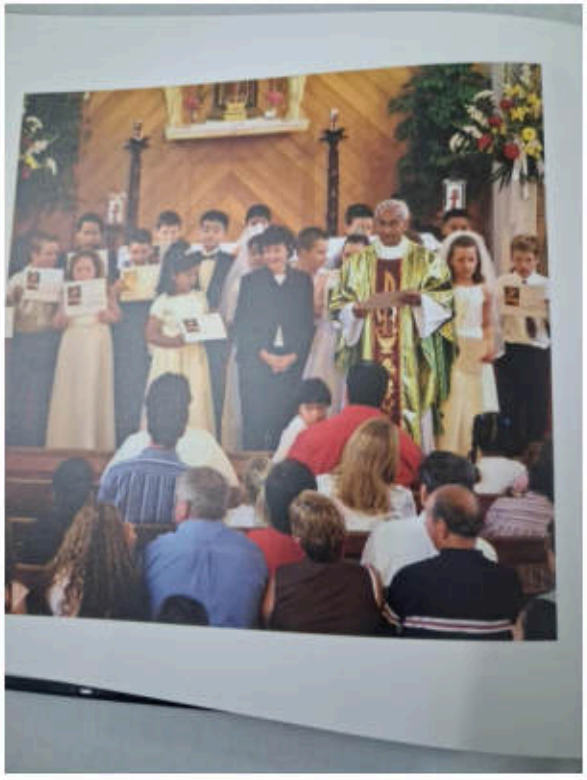

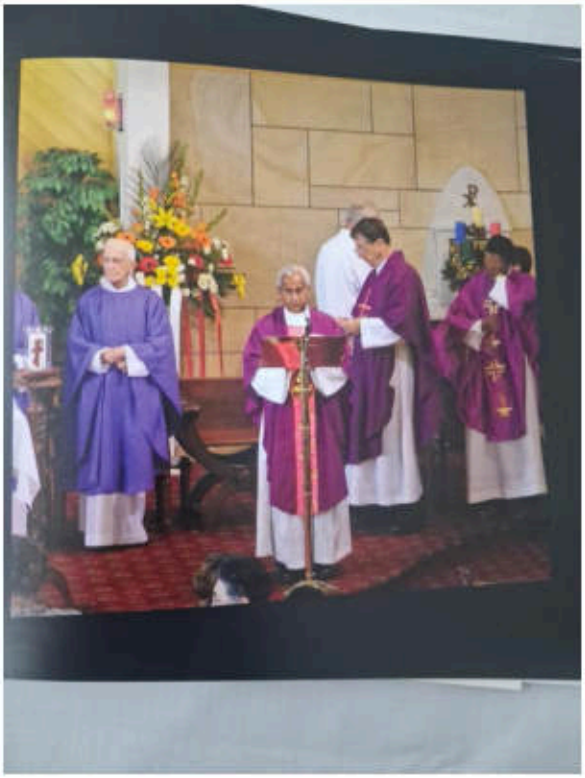

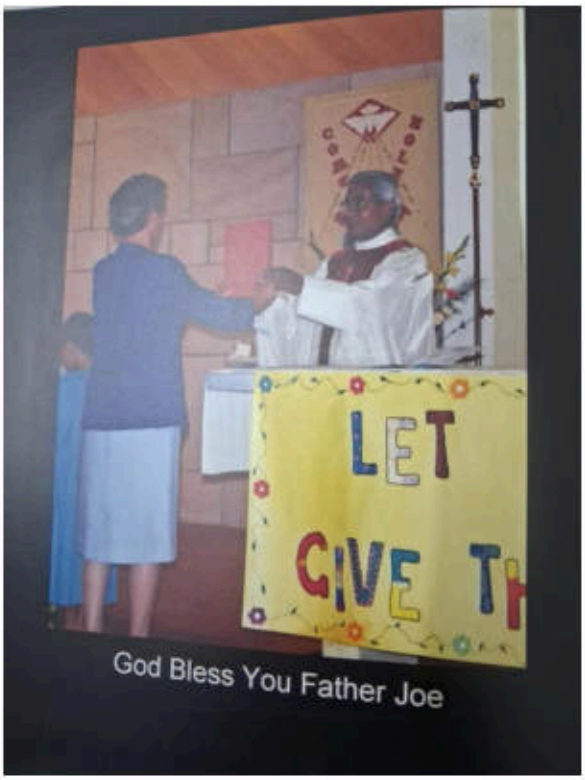

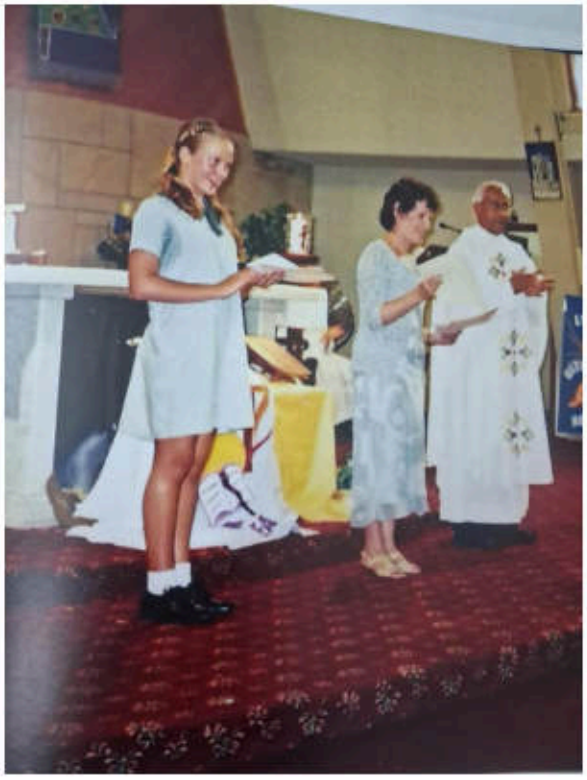

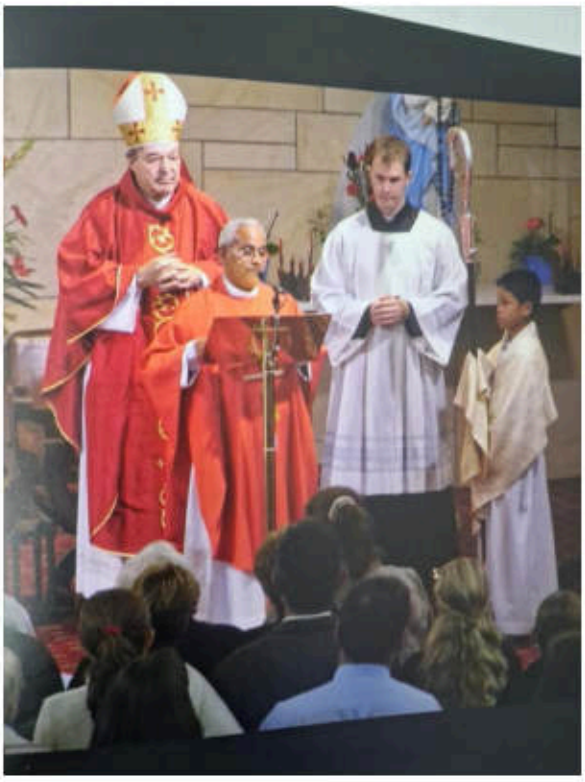

LET
GIVE TH
God Bless You Father Joe

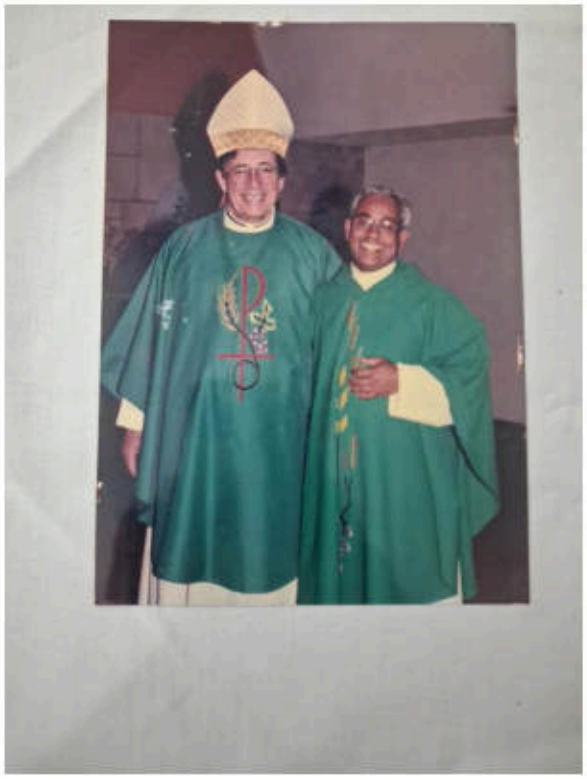

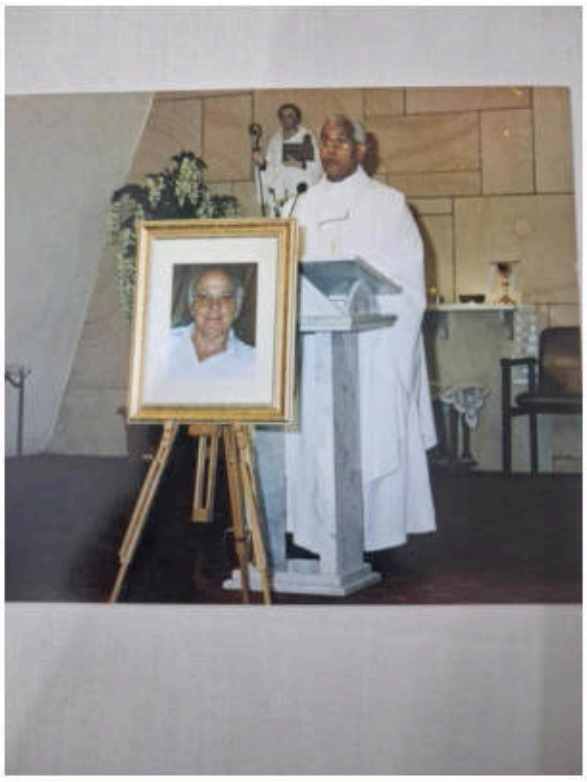

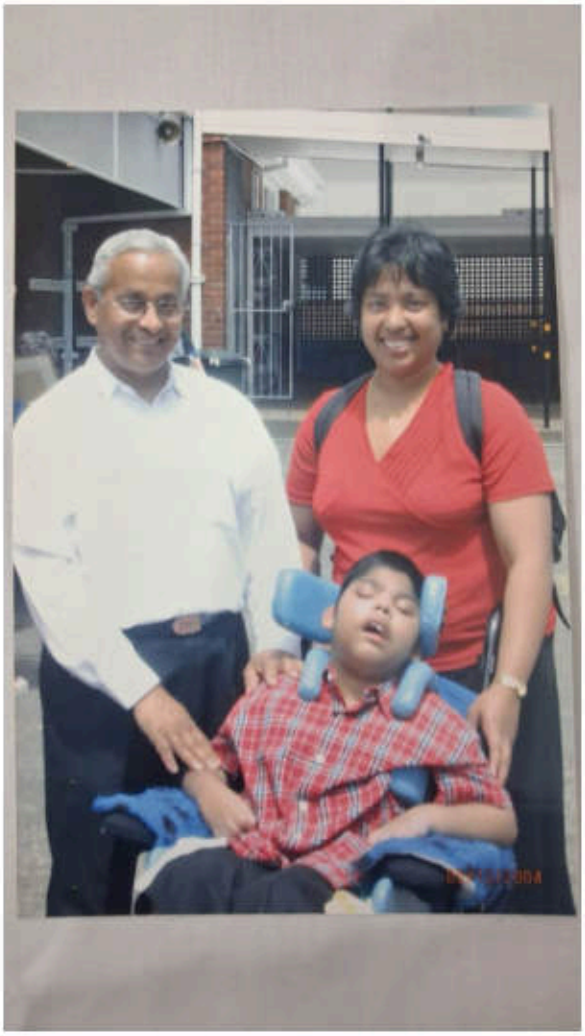

OUR LADY
OF THE
SACRED
HEART
PRAY FOR US

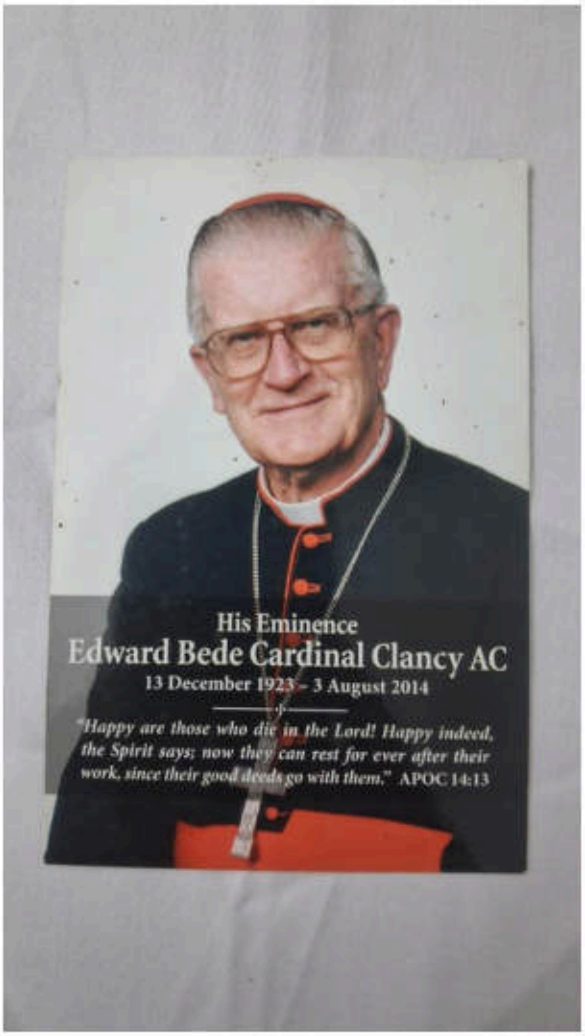

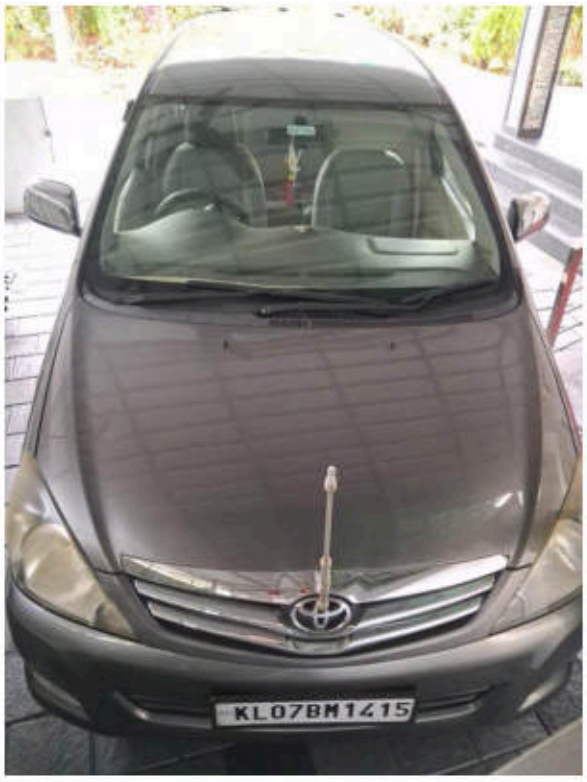

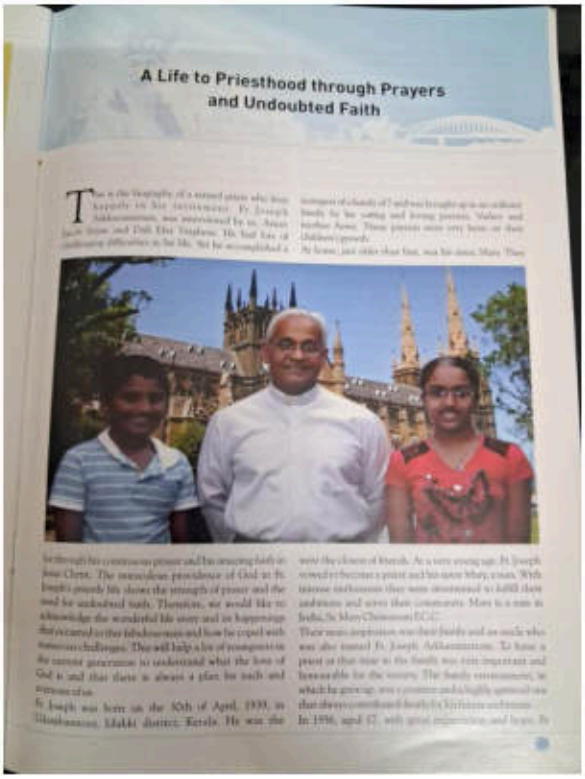

His Eminence
Edward Bede Cardinal Clancy AC
13 December 1923 – 3 August 2014
"Happy are those who die in the Lord! Happy indeed, the Spirit says; now they can rest for ever after their work, since their good deeds go with them." APOC 14:13

സുവിശേഷങ്ങൾ

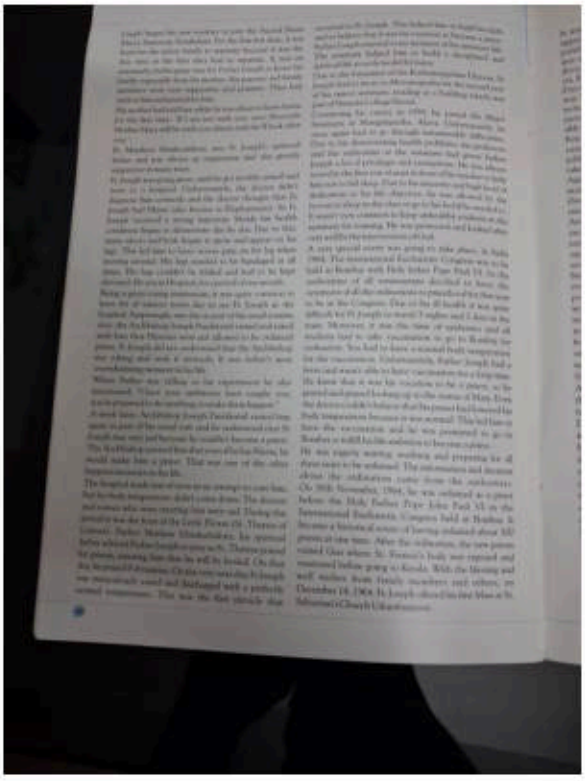

അവസാന നാട്ടുസന്ദർശനകാലത്ത് ഫാ. ജോസഫ് ഉപയോഗിച്ച കാർ — സിബിയോടൊപ്പം പല യാത്രകളും നടത്തിയതും, പിന്നീട് മുപ്പതാം ചരമദിനാചരണത്തിന് അച്ചന്റെ അലങ്കരിച്ച ചിത്രം പള്ളിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതും ഇതേ കാറിലായിരുന്നു.

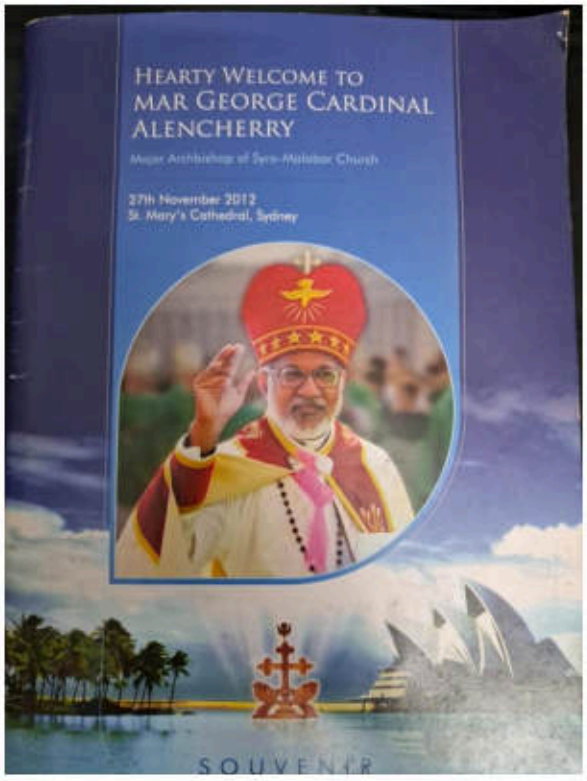

A Life to Priesthood through Prayers and Undoubted Faith

This is the biography of a retired priest who has devoted to his missionary. Fr. Joseph Addanarasseri, was interviewed by us. Anna Jacob Sister and Fish Elsa Stephens. He had lots of challenging difficulties in his life, but he accomplished a

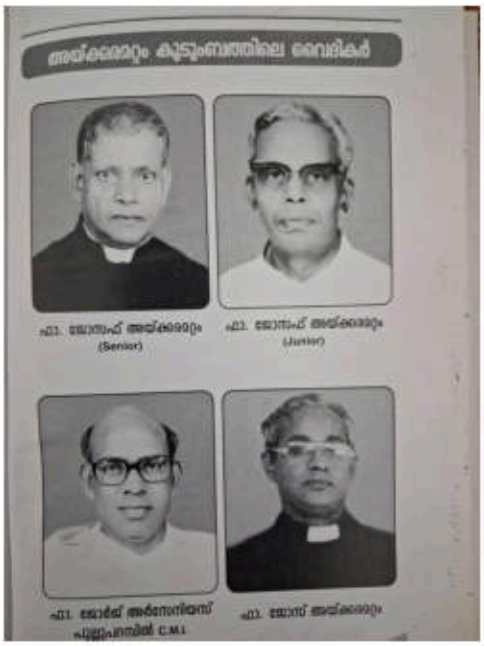

HEARTY WELCOME TO
MAR GEORGE CARDINAL
ALENCHERRY
Major Archbishop of Syro-Malabar Church
27th November 2012
St. Mary's Cathedral, Sydney
SOUVENIR

"Precious in the sight of the Lord is
the death of his faithful ones."
Psalm 116:15
Fr Arsenius Pulluparambil CMI
Birth : 22-01-1935
Profession : 08-12-1955
Ordination : 17-05-1962
Death : 19-01-2023
St John's Monastery, Mutholy
CMI ST JOSEPH PROVINCE, KOTTAYAM

അഭ്രമനും കുടുംബത്തിലെ വൈദികർ
ഫാ. ജോസഫ് അഭ്രമനും
(Senior)
ഫാ. ജോസഫ് അഭ്രമനും
(Junior)
ഫാ. ജോർജ് അർണോൾഡസ്
പുല്ലുമേൽ C.M.I
ഫാ. ജോസ് അഭ്രമനും

I Love you
so much
Father Joe
Xo Xo Xo

maurice

Thank you Father
Joe for loving us.

Kisha

Dear
Father
Joe
Love you
Love from
Sofia

Sofia

Father Joe
Thank you for being our priest we will miss you very much

cooper

TO FatherToe
Thankyou for
teaching us about
God.

Emmasen

Thankyou
for teaching
us about
Jesus

Jaime
Vida

Dear Father Joe I
Will miss you
From Amelia

Amelia

Thank you for
being our Priest
for a Long time

Ladies

Father Joe
I Love you

Jake

I Love You Father Joe

Michael

I love you
Father Joe

Grace

We will
miss you
a lot.
Father Joe

Lucia

I love you
Father
Joe

Antonia

God you hae
us one
and
Father

Thank you
Father Joe
for being
our priest

I love you
Father Joe

I Love
You Father
Joe

I love you Father
for because you
+ God

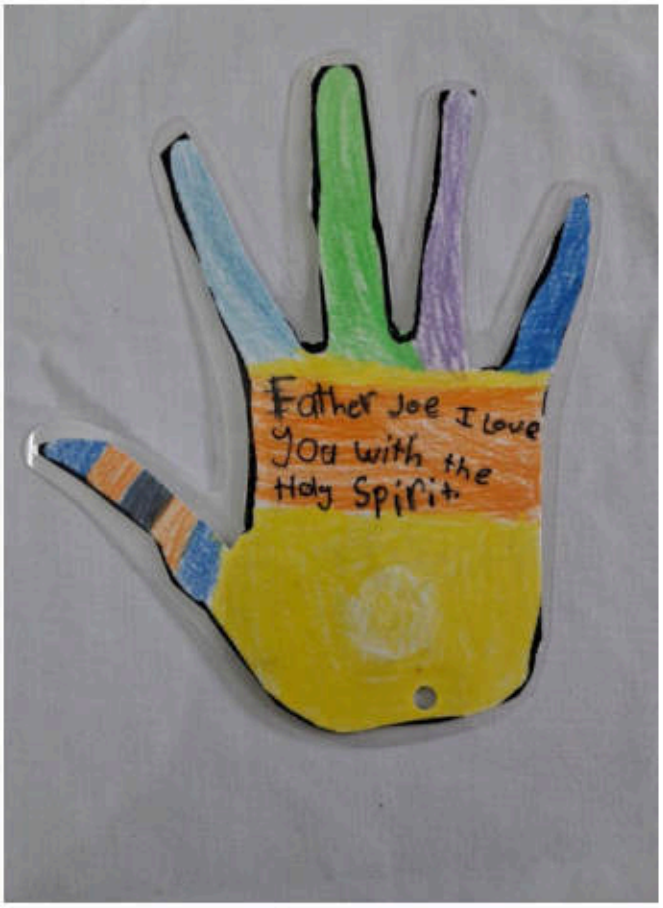

To
love
Phies
Father
you
while
Kindergarten
Love
From
Joe I
Loving
we
and

Mila

Dear Father
Jo
that
you for teaching
us about God

Thank you for
being

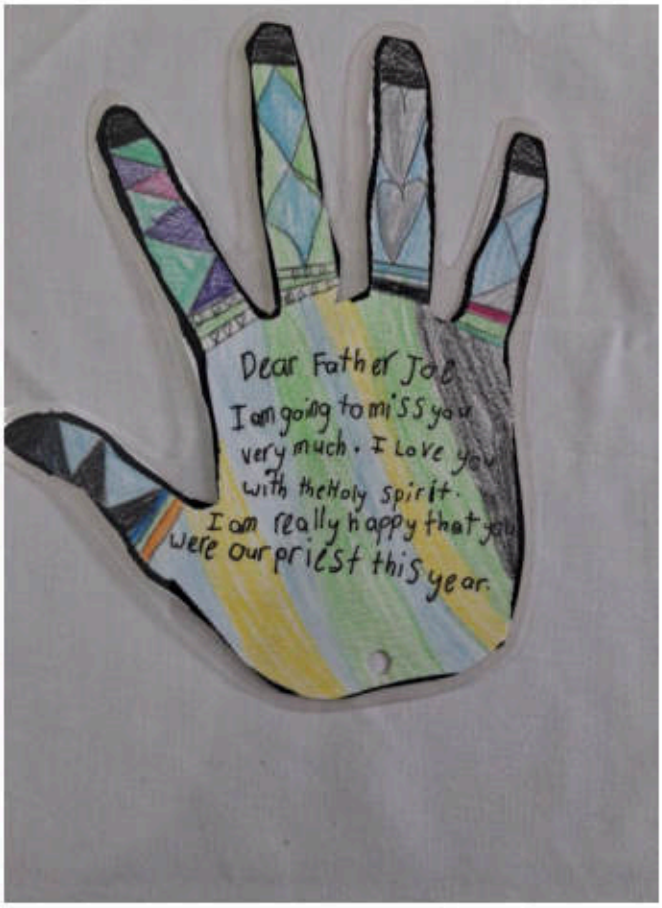

Riley

Father Joe I love
You with the
Holy Spirit

Aaron

I Love you
Father Joe.

Isabella
Mateo

Dear Father Joe
I am going to miss you
very much. I Love you
with the Holy Spirit.
I am really happy that you
were our priest this year.

THANK You
for being
our priest

Luke

Thank you
for teaching
us about cit

കുടുംബ കൂട്ടായ്മയുടെ ഒരു മാസികയിലേക്ക്

ഒരു മാസികയ്ക്ക് ഇത്രയധികം പേരുടെ പിന്തുണയോടെ ഒരു തുടക്കം ഉണ്ടാകുന്നത് ഇതാദ്യമായിരിക്കും. ഈ പ്രോജക്ടിന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഓരോ കുടുംബത്തിനും ഞങ്ങളുടെ നന്ദി അറിയിക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള നാളുകളിൽ ഈ മാസിക കുടുംബങ്ങളുടെ സ്വന്തമാണ്. ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും വിശേഷങ്ങൾ, ഓർമ്മകൾ, നേട്ടങ്ങൾ, ആഘോഷങ്ങൾ, ഒത്തുചേരലുകൾ, ചിന്തകൾ, അനുഭവങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ, ഇവയെല്ലാം ഈ മാസികയിലൂടെ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ ഈ മാസികയിലൂടെ അറിയുന്നു. ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ ഈ മാസികയിലൂടെ അറിയുന്നു. കുടുംബ കൂട്ടായ്മയുടെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ദൈവം അനുഗ്രഹം നൽകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പള്ളിയിലെ കുടുംബകൂട്ടായ്മയുടെ ഓണാഘോഷത്തിന് ചിത്രീകരിച്ച ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ

കുടുംബ കൂട്ടായ്മയുടെ ചരിത്രം

1990 കളുടെ തുടക്കത്തിൽ കുടുംബ കൂട്ടായ്മയുടെ രൂപീകരണത്തിനുള്ള ചർച്ചകൾ ആരംഭിച്ചു. കുടുംബ കൂട്ടായ്മയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം.

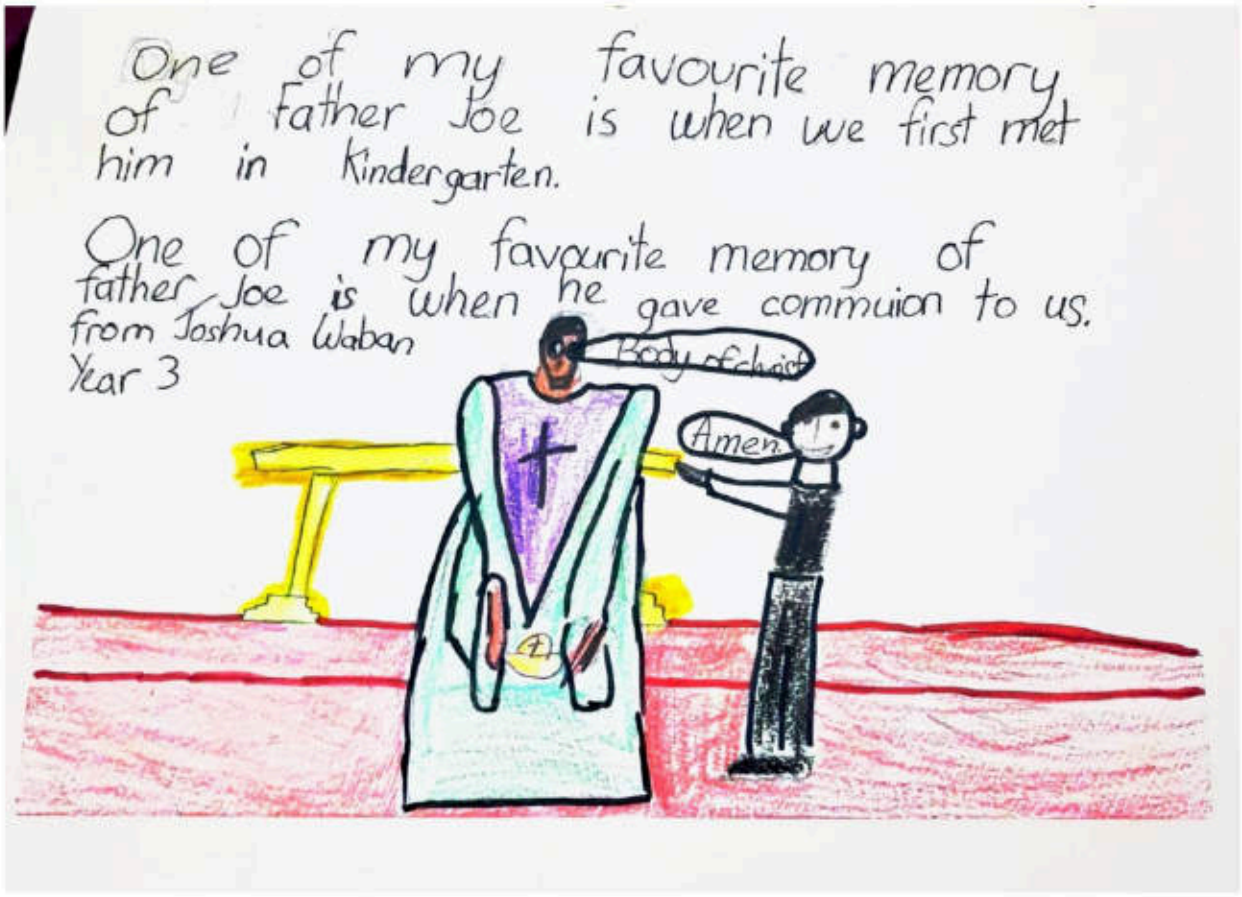
Matthew Frketic, Year 3 - കിൻഡർഗാർട്ടനിൽ ഫാദർ ജോയെ ആദ്യമായി കണ്ടതും, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചതും തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഓർമ്മകളായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

Haylee Fenech, Year 3 - പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യവും വിഭൂതി ബുധനാഴ്ച ഫാദർ ജോയിൽ നിന്ന് ചാരം സ്വീകരിച്ചതും ഓർക്കുന്ന ബാല്യസ്മരണം.

ദിവ്യബലിയുടെയും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഫാദർ ജോയെ കട്ടി വരച്ച സ്നേഹചിത്രം.

Joshua Waban, Year 3 - കിൻഡർഗാർട്ടനിലെ ആദ്യസന്ദർശനവും ഫാദർ ജോയിൽ നിന്ന് ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിച്ചും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഓർമ്മ.

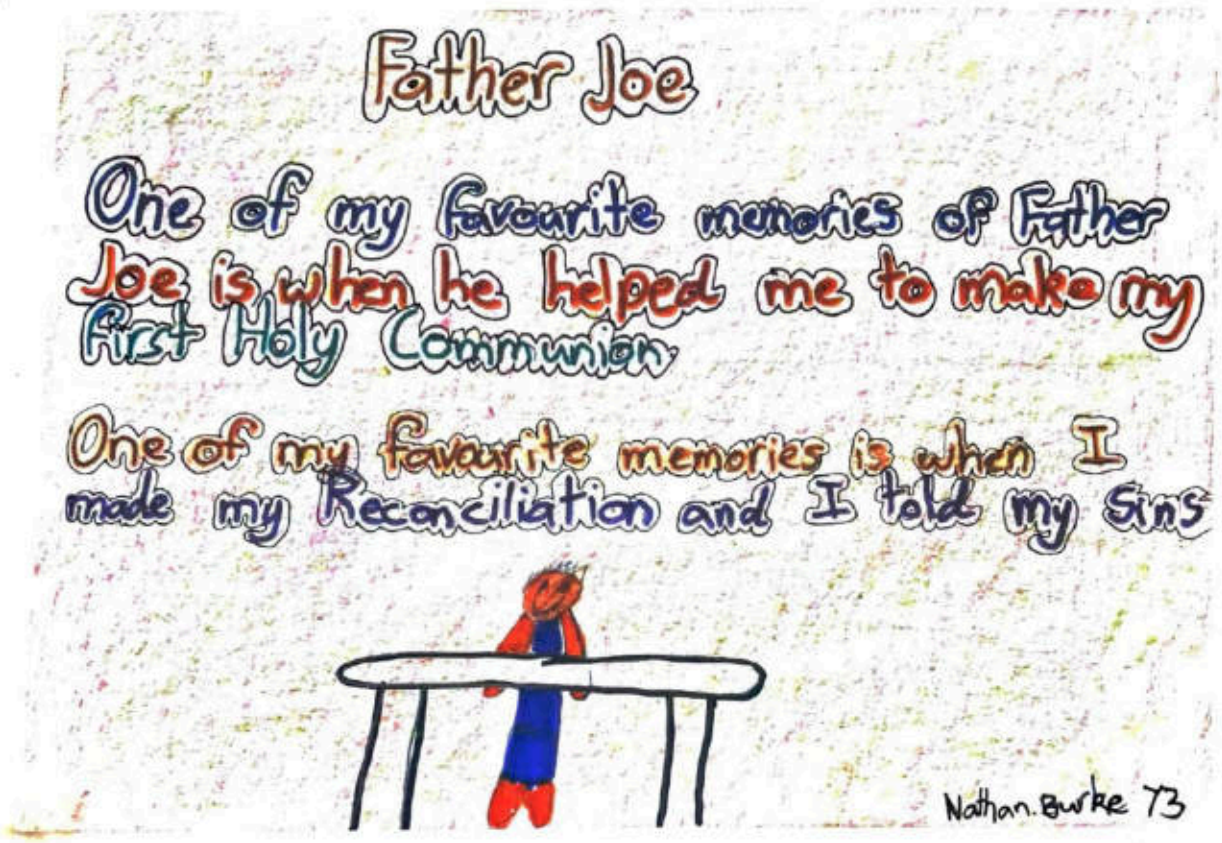
Thomas, Year 3 (2009) - കിൻഡർ ഓറിയന്റേഷൻ ദിനത്തിലെ പരിചയവും ആദ്യ അനുരഞ്ജന കൂദാശയിലെ അനുഭവവും ഓർത്തെടുത്ത ചിത്രം.

Orla Spruhan, Year 3 (2009) - ഫാദർ ജോ നൽകിയ മാമ്മോദീസയും ആദ്യ ദിവ്യകാരുണ്യവും ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ച ബാല്യസ്മരണം.

Allyson Balina (31.12.2009) - ക്ലാസ് സന്ദർശനം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭാഷണം, അനുരഞ്ജന ശ്രദ്ധാശ എന്നിവയിലൂടെ ഓർക്കുന്ന ഫാദർ ജോ.

Nathan Burke, Year 3 - പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിനുള്ള ഒരുക്കത്തിലും അനുരഞ്ജന കൂദാശയിലും ഫാദർ ജോ നൽകിയ ആത്മീയസഹായത്തിന്റെ ഓർമ്മ.

Braydon, Year 3 - ഫാദർ ജോയുടെ തമാശകളും കുട്ടികളോട് സൗഹൃദത്തോടെ ഇടപെട്ടിരുന്ന സ്വഭാവവും ഓർത്തെടുത്ത സ്നേഹചിത്രം.

കുട്ടികളുടെ ചിത്രങ്ങൾ, കാർഡുകൾ, കൈയെഴുത്തുകൾ – സമഗ്ര ശേഖരം

ഇവയിൽ കുട്ടികൾ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് വരച്ച Father Joe-യുടെ രൂപങ്ങൾ, കരിശ്-ദിവ്യബലി പ്രതികങ്ങൾ, ആശംസാകാർഡുകൾ, വിടപറയൽ സന്ദേശങ്ങൾ, ക്ലാസ്/കിൻഡർഗാർട്ടൻ കൂട്ടായ ഓർമ്മകൾ, ഒപ്പുകളും ചെറുസന്ദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ രൂപം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ചിത്രങ്ങൾ തിരുത്താതെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

Father Joe
Father Joe
Father Joe

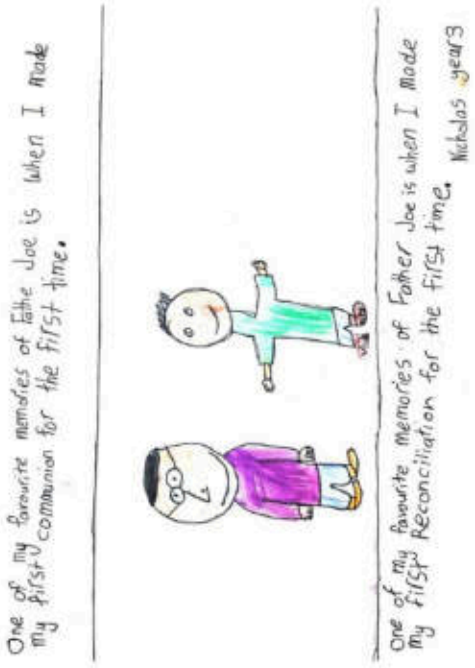
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

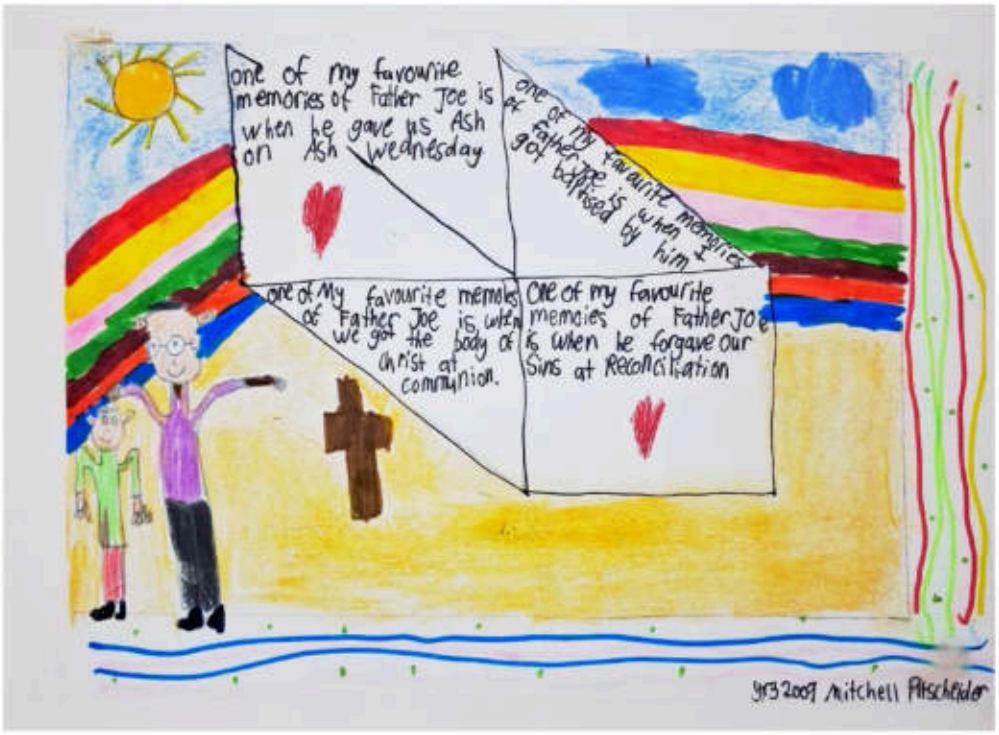
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

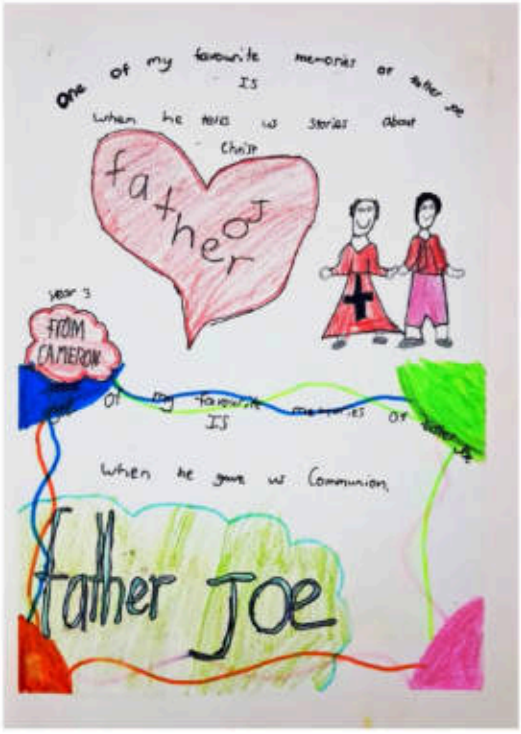
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

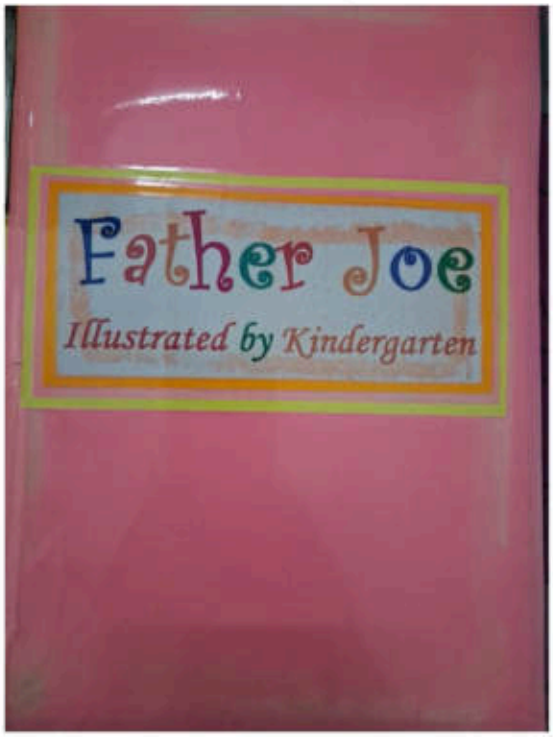
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

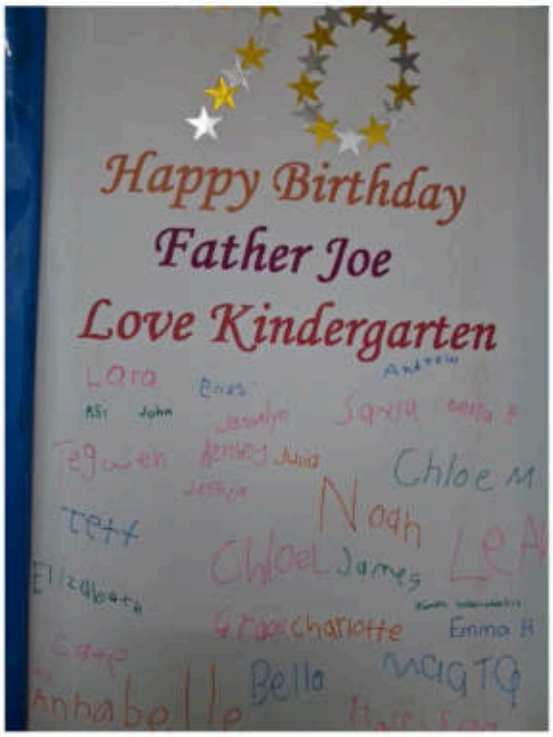
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

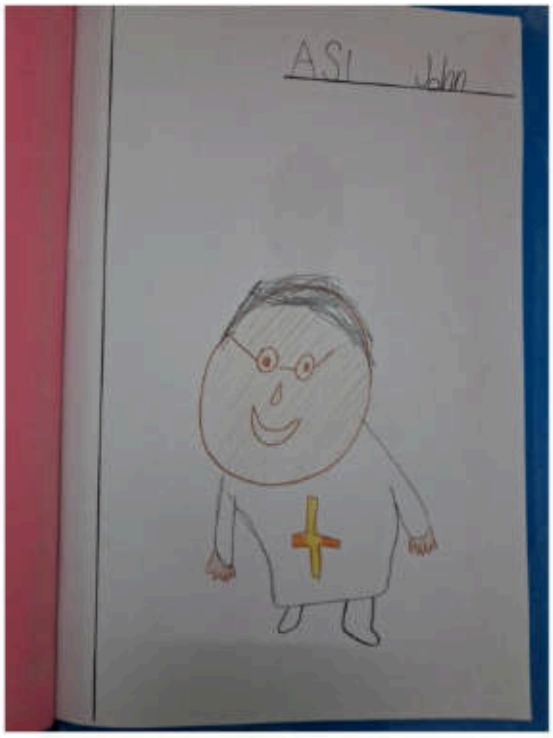
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

ഫാദർ ജോയ്ക്കായി കുട്ടികൾ സ്നേഹത്തോടെ നൽകിയ ആശംസ/വിടപറയൽ കാർഡ്.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

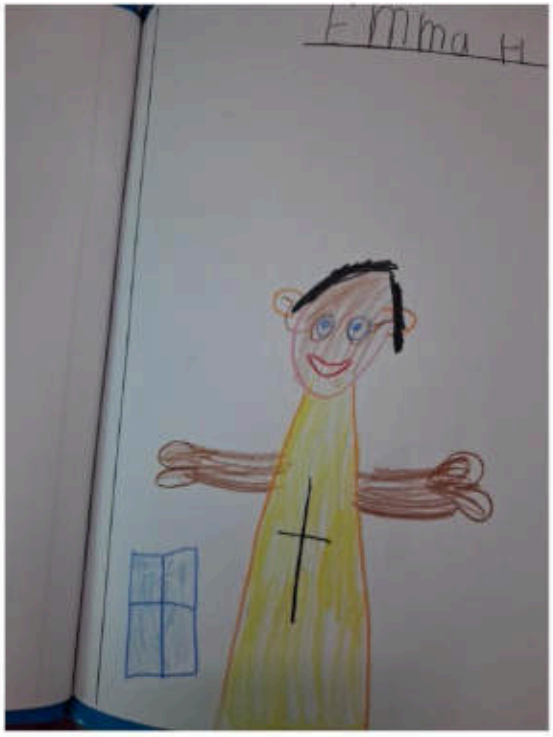
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

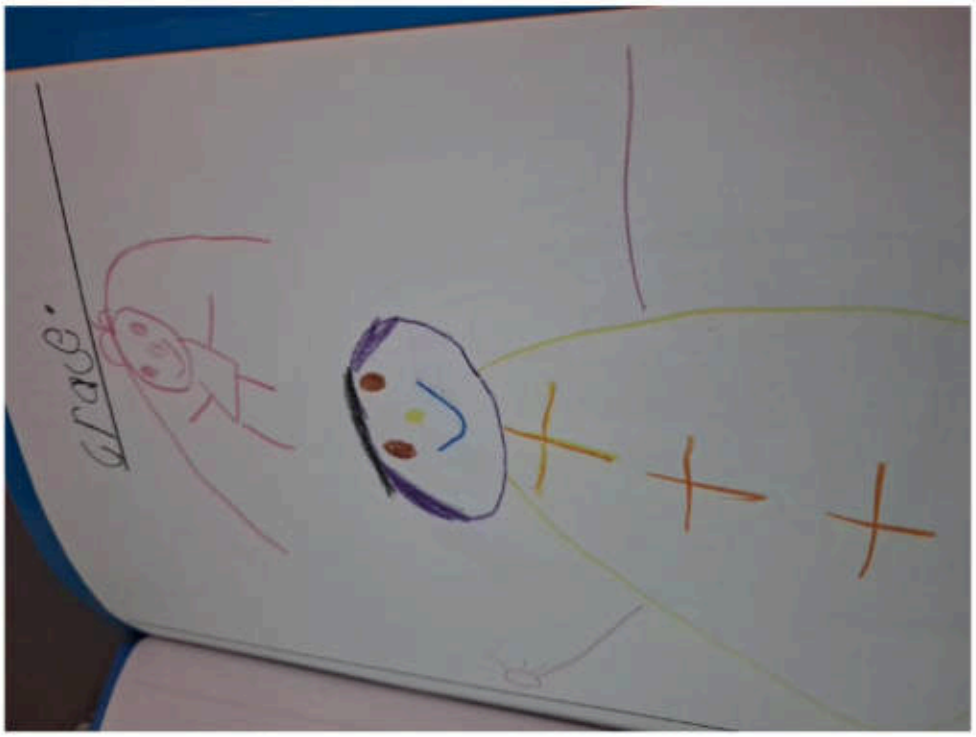
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

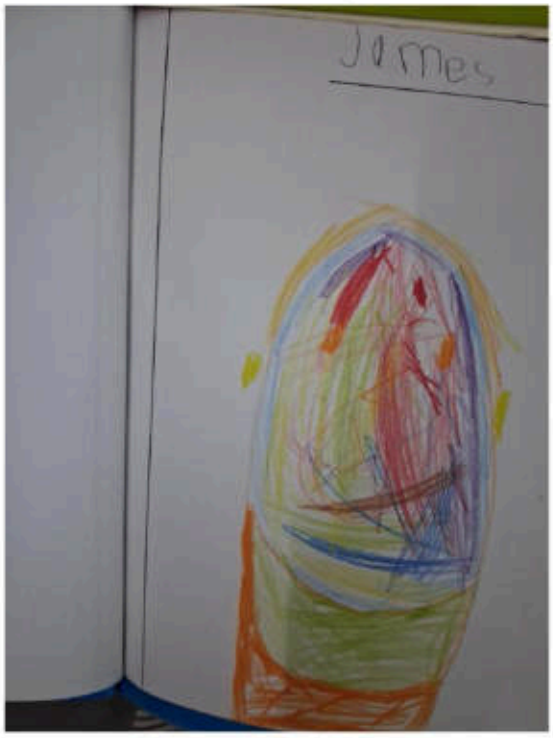
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

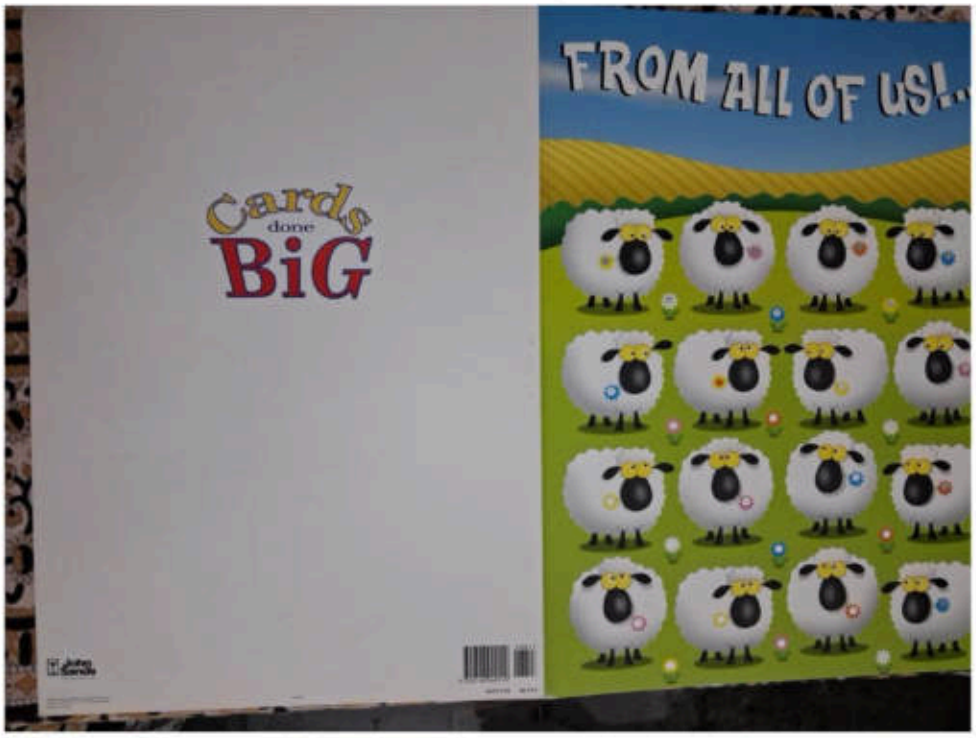
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

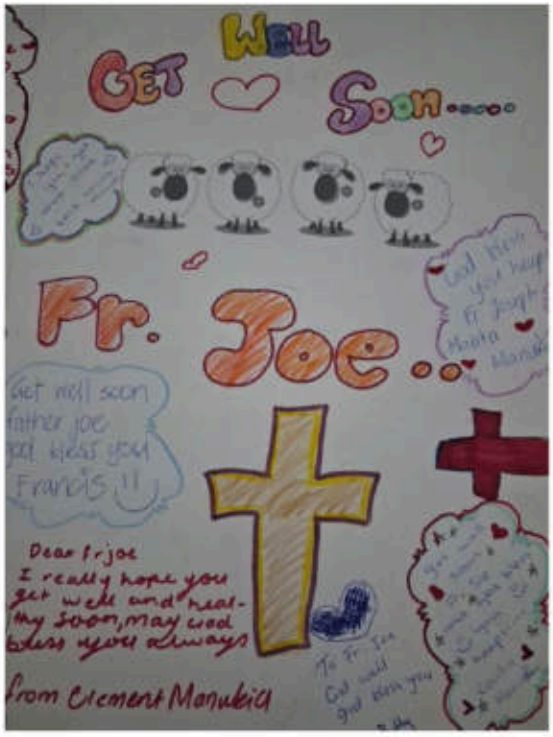
കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

കുട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള കുട്ടികളുടെ കൂട്ടായ സ്നേഹസന്ദേശങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും.

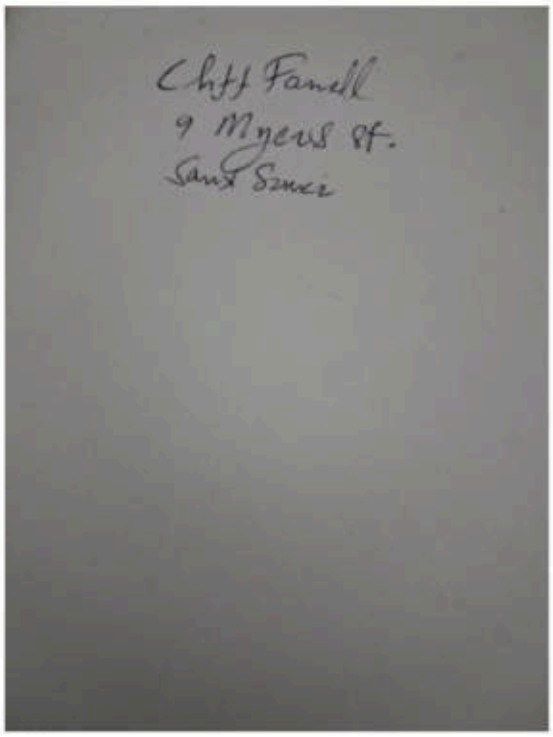
ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള കുട്ടികളുടെ കൂട്ടായ സ്നേഹസന്ദേശങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും.

ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള കുട്ടികളുടെ കൂട്ടായ സ്നേഹസന്ദേശങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും.

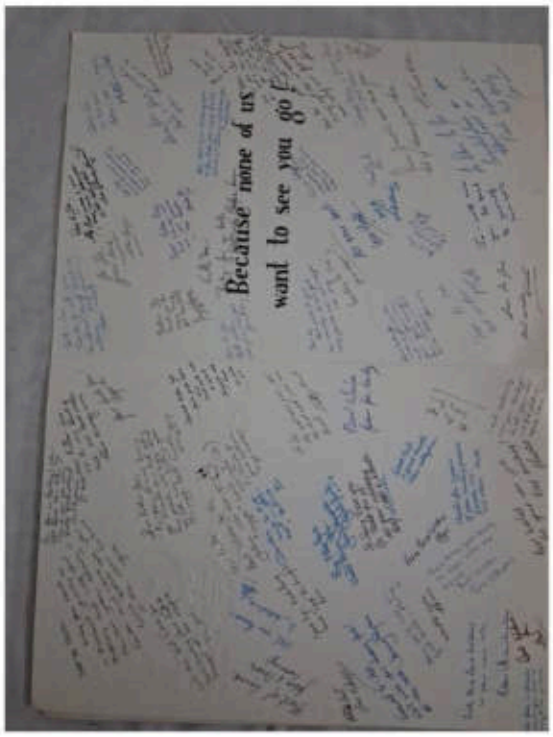
ഫാദർ ജോയ്ക്കായി കുട്ടികൾ സ്നേഹത്തോടെ നൽകിയ ആശംസ/വിടപറയൽ കാർഡ്.

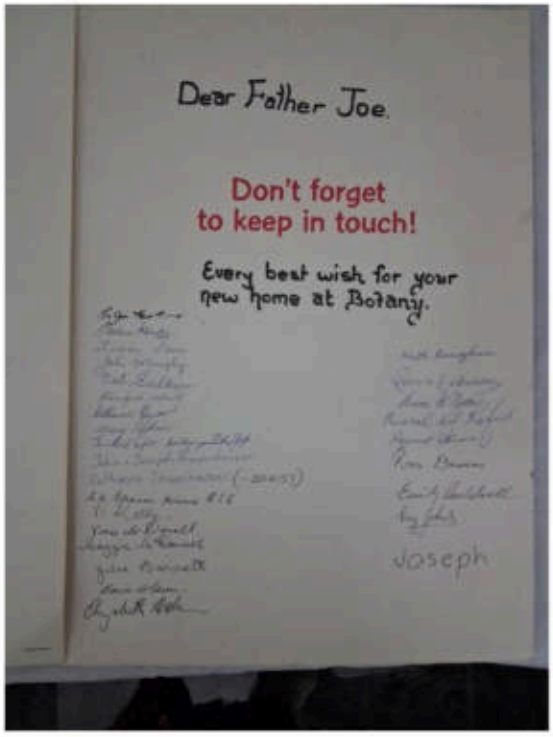
കട്ടിയുടെ കൈകൊണ്ട് വരച്ച ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ സ്നേഹചിത്രം/ഓർമ്മ.

ഫാദർ ജോയ്ക്കായി കട്ടികൾ സ്നേഹത്തോടെ നൽകിയ ആശംസ/വിടപറയൽ കാർഡ്.

കുട്ടികളുടെ ഒപ്പുകളും സ്നേഹസന്ദേശങ്ങളും ചേർന്ന കൂട്ടായ ഓർമ്മപ്പേജ്.

ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള കുട്ടികളുടെ കൂട്ടായ സ്നേഹസന്ദേശങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും.

ഈ ചിത്രങ്ങൾ പറയുന്ന സാക്ഷ്യം

ഈ സമഗ്ര ശേഖരത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഒരേ ആത്മബന്ധമാണ്. കുട്ടികൾക്ക് ഫാദർ ജോ ഒരു അകലെയുള്ള പുരോഹിതനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവരുടെ ക്ലാസിൽ എത്തിയവനും, അവരോട് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചവനും, ക്രിസ്മസ് കരോൾ പാട്ടുകൾക്ക് കൈപിടിച്ച് നയിച്ചവനും, അവരെ ചിരിപ്പിച്ചവനും, അവരുടെ പേരുകളും ചെറിയ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും വിലമതിച്ചവനുമായിരുന്നു. അതിനാലാണ് കുട്ടികളുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ കരിഷ്മും ബലിപീഠവും ദിവ്യകാരുണ്യവും കൂടെ പൂമ്പിരിയും നിറങ്ങളും ഹൃദയചിഹ്നങ്ങളും ഒരുമിച്ച് വരുന്നത്. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷവും അവരുടെ കൈപ്പടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഈ ഓർമ്മകൾ, ഫാദർ ജോയുടെ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ വളരെ വിലപ്പെട്ട ഒരു ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷ്യമാണ്.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്ക്

സ്മരണികകൾ — ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്ക്

Common / general plaque variant

Second plaque variant

F
M

St
di
ob
in
Gc

Ph
by
su
Au

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ ഒന്നാം ചരമവാർഷിക സ്മരണയ്ക്കായി തയ്യാറാക്കിയ
□□□□□□□□□-□□□□□ □□□□□□□□ □□□.

ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം — ഓൺലൈൻ സ്മാരകശേഖരം

കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങൾ, ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ, രേഖകൾ, വീഡിയോകൾ എന്നിവയ്ക്കായി

frjosephaikkaramattam.com

FR. JOSEPH AIKKARAMATTAM — ONLINE MEMORIAL ARCHIVE

For additional photographs, remembrances, documents and videos
frjosephaikkaramattam.com

എന്റെ പാപ്പൻ — ഈ ജീവചരിത്രം എഴുതാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്

ഈ ജീവചരിത്രം ഞാൻ വെറും ഒരു പുസ്തകമായി തയ്യാറാക്കുന്നതല്ല. എന്റെ പാപ്പനായ ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തോടൊപ്പമുള്ള എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓർമ്മകളിലൂടെ വീണ്ടും വീണ്ടും നടന്നുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതിലെ ഓരോ പേജും തയ്യാറാക്കുന്നത്. പല ഭാഗങ്ങളും എഴുതുമ്പോഴും ചിത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ക്രമപ്പെടുത്തുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദവും പുഞ്ചിരിയും ഉപദേശങ്ങളും പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് വീണ്ടും വരുന്നു. സത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പല പേജുകളും ഞാൻ കണ്ണീരോടുകൂടിയാണ് തയ്യാറാക്കുന്നത്.

രചയിതാവ് സിബി — ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തോടൊപ്പം

ആ കണ്ണീർ ദുഃഖത്തിന്റെ മാത്രം കണ്ണീരല്ല. സ്നേഹത്തിന്റെയും നന്ദിയുടെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും, ദൈവം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന് നൽകിയ വലിയൊരു അനുഗ്രഹത്തെ ഓർക്കുന്നതിന്റെയും കണ്ണീരാണ്. കുട്ടിക്കാലം മുതൽ ഞാൻ കണ്ട പാപ്പനും, പിന്നീട് ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ എന്നോട് സംസാരിച്ച പാപ്പനും, തന്റെ അനുഭവങ്ങളും വിശ്വാസവും ദൈവപരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യങ്ങളും എന്നോട് പങ്കുവെച്ച വൈദികനുമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പിന്നിലെ ജീവിക്കുന്ന സാന്നിധ്യം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകഥ ഒരിക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരോഗ്യവും സാഹചര്യങ്ങളും അതിന് പൂർണ്ണരൂപം നൽകാൻ അനുവദിച്ചില്ല. വർഷങ്ങളായി അദ്ദേഹം എന്നോട് നേരിട്ട് പറഞ്ഞ അനവധി അനുഭവങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. അവ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മറഞ്ഞുപോകരുത് എന്നൊരു ആന്തരിക ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്ക് ഉണ്ടായി. അതാണ് ഈ ജീവചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രചോദനങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

വേദനകളുടെയും രോഗങ്ങളുടെയും നിരാശാജനകമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെയും നടുവിലും ദൈവത്തെ കൈവിടാതെ ജീവിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം എന്നെ ആഴത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന, വിശുദ്ധ കുർബാന, ദൈവപരിപാലനത്തിലുള്ള ആശ്രയം, മറ്റുള്ളവരോടുള്ള കരുണ — ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ അടുത്തറിഞ്ഞവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം ഒരു സംഭവപ്പട്ടിക മാത്രമാകരുത്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ച വിശ്വാസസാക്ഷ്യം അടുത്ത തലമുറയ്ക്കും ലഭിക്കണമെന്നതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ കുറവുകൾ ഉണ്ടാകാം. എങ്കിലും ഇതിലെ ഓരോ വരിയുടെയും പിന്നിൽ എന്റെ പാപ്പനോടുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും നന്ദിയും ഉണ്ട്. ഈ ശ്രമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കുള്ള എന്റെ ചെറിയ സ്നേഹസമർപ്പണമാണ്.

സ്നേഹത്തോടും നന്ദിയോടും കണ്ണീരോടും കൂടി,

സിബി ഐക്കരമറ്റം (ആൻറണി), കരിമണ്ണൂർ

Fabian & Maria Heaton — Remembrance

ഫാ. ജോസഫിനൊപ്പമുള്ള കുടുംബസ്മരണാചിത്രങ്ങൾ

Fr Joseph was the most genuine Catholic priest I have ever met. His faith was incredibly strong, and his kindness and positivity were outstanding. He was like a father to me when I needed support the most.

My husband, Fabian, and I met Fr Joe when we moved to Botany in 1997 with our two children, Danica, aged three, and Tristan, aged one. We began attending St Bernard's Parish in Botany. The reason for our move was that Tristan had been diagnosed with a rare brain disorder called Lissencephaly. Due to his severe muscle weakness, we knew he would be wheelchair-dependent for the rest of his life. At the time, we were living in an apartment and realised we needed a home that was wheelchair accessible.

While living in Botany, we had a third child, Tiarna, after going through three years of genetic counselling. We had been reassured that we could have a healthy child because Danica was healthy and our genetic testing had been clear. When Tiarna was also diagnosed with the same condition as Tristan, I was devastated. In my grief and confusion, I spoke with Fr Joe and asked him if God was punishing me.

His response was filled with kindness, compassion, and faith. He told me that only occasionally does God send an angel to earth, and that we were so blessed to be entrusted with not just one angel, but two. He also said that when God needed His angels, He would call them home because angels did not belong on earth forever.

My husband Fabian and I loved spending time with Fr Joe, listening to him talk about his life in India, his time at the seminary, his years of service in Australia, God's hand in his healing, and his unwavering faith.

We feel incredibly grateful to have had the privilege of knowing Fr Joe and sharing so many special moments with him. His wisdom, compassion, and steadfast faith touched our lives deeply and brought us comfort during some of the most difficult times we faced. We will always remember him with love, gratitude, and admiration.

ഫാ. ജോസഫ് ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ആത്മാർത്ഥനായ കത്തോലിക്കാ വൈദികനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം അതീവ ശക്തമായിരുന്നു; ദയയും സാന്നിധ്യത്തിലെ പ്രത്യാശയും അതിശയകരമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പിന്തുണ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെയായിരുന്നു.

എന്റെ ഭർത്താവ് ഫാബിയനും ഞാനും 1997-ൽ മൂന്ന് വയസ്സുകാരിയായ Danicaയെയും ഒരു വയസ്സുകാരനായ Tristanനെയും കൂട്ടി Botanyയിലേക്ക് താമസം മാറിയപ്പോഴാണ് ഫാ. ജോയെ പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞങ്ങൾ Botanyയിലെ St Bernard's Parish-ൽ പോകാൻ തുടങ്ങി. Tristanന് Lissencephaly എന്ന അപൂർവ മസ്തിഷ്കരോഗം കണ്ടെത്തിയതായിരുന്നു താമസം മാറ്റാനുള്ള കാരണം. ഗുരുതരമായ മാംസപേശി ദൗർബല്യം കാരണം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ wheelchair ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. അന്ന് ഞങ്ങൾ ഒരു apartment-ലായിരുന്നു താമസം; wheelchair സൗകര്യമുള്ള ഒരു വീടാണ് വേണ്ടതെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

Botanyയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ, മൂന്ന് വർഷത്തെ genetic counselling കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾക്ക് മൂന്നാമത്തെ കുഞ്ഞായ Tiarra ജനിച്ചു. Danica ആരോഗ്യവതിയായിരുന്നു, genetic testing-ലും പ്രശ്നമൊന്നും കണ്ടെത്തിയിരുന്നില്ല; അതിനാൽ ആരോഗ്യവതിയായ ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിക്കാമെന്ന് ഞങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ Tiarraക്കും Tristanനുള്ള അതേ അവസ്ഥയാണ് കണ്ടെത്തിയതെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ തകർന്നു. ദുഃഖത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലും ഞാൻ ഫാ. ജോയോട് സംസാരിച്ച്, ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ എന്ന് ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ദയയും കരുണയും വിശ്വാസവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ദൈവം ഭൂമിയിലേക്ക് വളരെ വിരളമായാണ് ഒരു ദൂതനെ അയക്കുന്നതെന്നും, ഒരാൾ മാത്രമല്ല രണ്ട് ദൂതന്മാരെ ഞങ്ങളോട് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടത് വലിയ അനുഗ്രഹമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന് തന്റെ ദൂതന്മാരെ തിരികെ വേണമെന്നു വരുമ്പോൾ അവരെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും, ദൂതന്മാർ ഭൂമിയിൽ എന്നെന്നും തുടരാനുള്ളവർ അല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

എന്റെ ഭർത്താവ് ഫാബിയനും ഞാനും ഫാ. ജോയോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കാനും, ഇന്ത്യയിലെ ജീവിതം, സെമിനാരി കാലം, ഓസ്ട്രേലിയയിലെ സേവനവർഷങ്ങൾ, രോഗശാന്തിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈപിടിത്തം, അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് കേൾക്കാനും ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഫാ. ജോയെ പരിചയപ്പെടാനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അനവധി പ്രത്യേക നിമിഷങ്ങൾ പങ്കിടാനും ലഭിച്ച ഭാഗ്യത്തിന് ഞങ്ങൾ അതീവ നന്ദിയുള്ളവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, കരുണ, ഉറച്ച വിശ്വാസം ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കുകയും ഞങ്ങൾ നേരിട്ട ഏറ്റവും കഠിനമായ ചില കാലങ്ങളിൽ ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്തു. സ്നേഹത്തോടും നന്ദിയോടും ആദരവോടും കൂടെ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ എന്നും ഓർക്കും.

— ഫാബിയൻ **&** മരിയ ഹീറ്റൻ

GOVERNMENT OF TRAVANCORE-COCHIN

EDUCATION DEPARTMENT

SECONDARY SCHOOL LEAVING CERTIFICATE

ISSUED TO

* *Name of pupil* Joseph J. V.

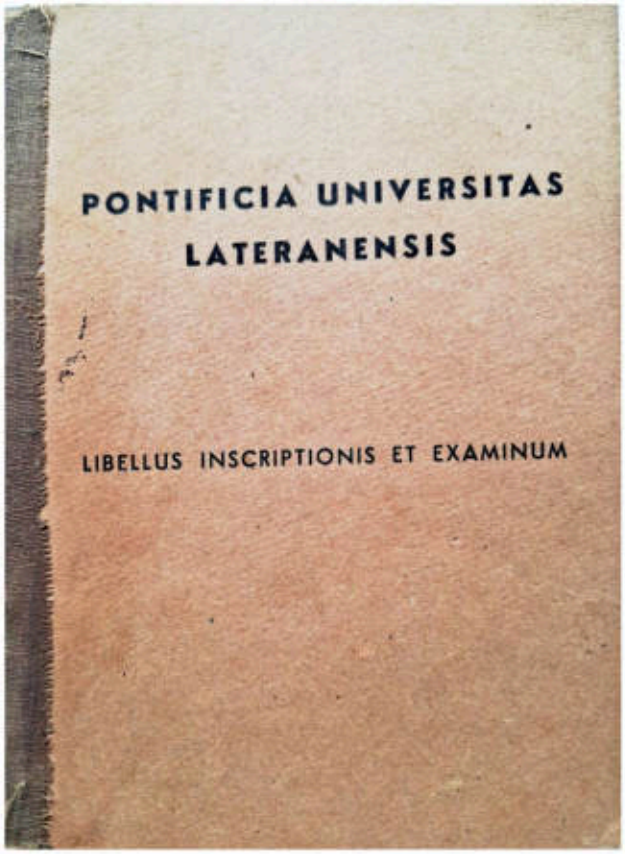
NOTICE TO HOLDERS OF SECONDARY SCHOOL LEAVING CERTIFICATES.

1. **Pupils to whom Secondary School Leaving Certificates are issued are cautioned that they should take the greatest care against loss or destruction of their certificates. To replace a certificate which is destroyed or lost may be difficult or impossible and the Education Department cannot undertake to issue duplicates of such certificates.**
2. **Certificate holders who have been found guilty of having tampered with any entry in their certificates are liable to be debarred from entry into Public Service or service in any recognised institution in the State for a period of not less than three years ; the certificates will also be cancelled.**

* NOTE 1— **The name of the pupil entered on this page, page 2 and pages 13 to 16 should be exactly similar in every respect, *viz.* spelling, using of capital letters, affixing or prefixing of initials to the name, etc.**

GCPT. 11|2428|J. 2 lakhs. 21-10-'54

Government of Travancore-Cochin Education Department — Secondary School Leaving Certificate; ഉടമ: Joseph J. V.

PONTIFICIA UNIVERSITAS
LATERANENSIS

LIBELLUS INSCRIPTIONIS ET EXAMINUM

Subscriptio auditoris

D. AIKKARAMATTAM Josephus (*)

filius Georgii

ortus Udumpannoor Dioec. Kothamangalamen

die 30 mense April anno 1939

inscribitur in Facultatem Sacrae Theologiae

Titulo ordinarii N. inscriptionis 3188

Die 25 mense novembr. anno 1964

Rector Magnificus

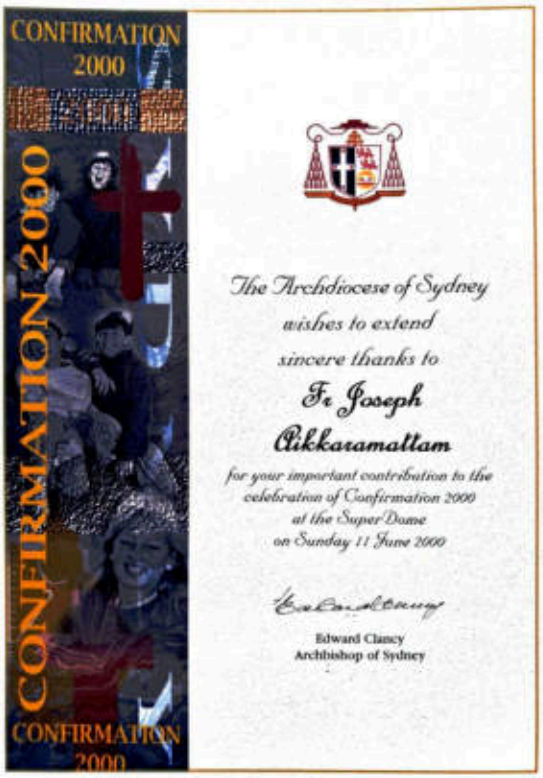
Antonius Piolanti

Secretarius Generalis

(*) E Seminario (vel Coll.) Apost. "St. Joseph" Always (India)

Pontificia Universitas Lateranensis / Facultas Sacrae Theologiae — "Libellus inscriptionis et examinum."

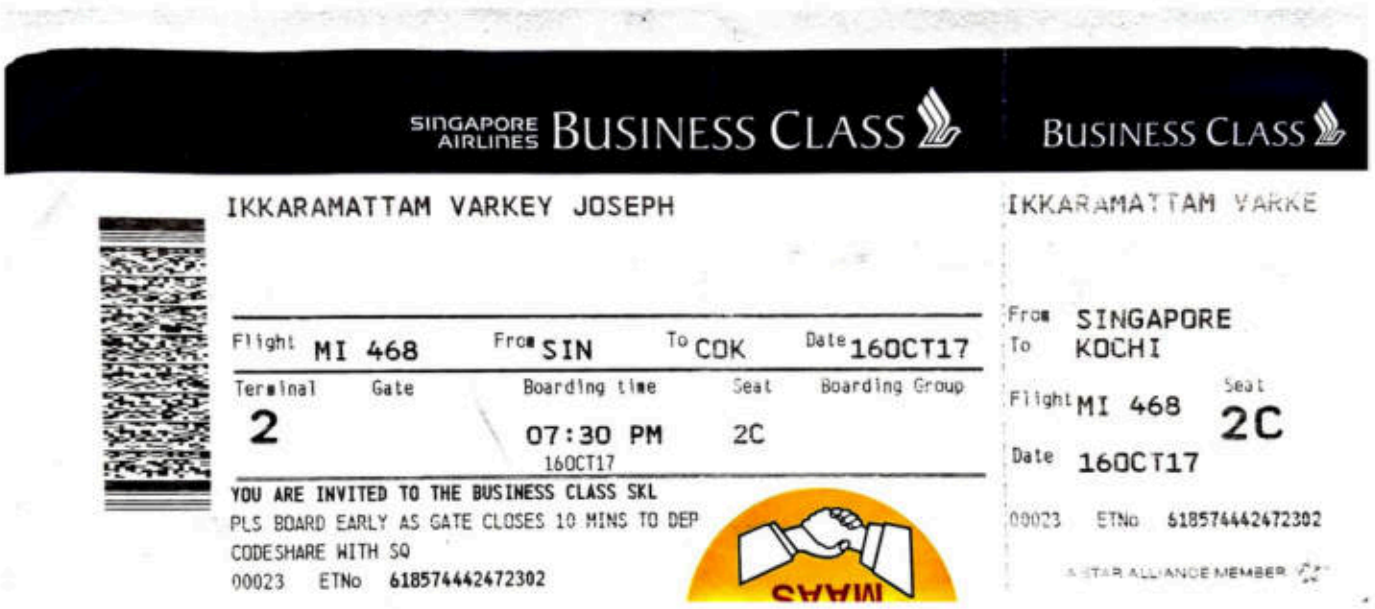
ഇത് ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റത്തിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ/പരീക്ഷാ രേഖയാണ്; graduation certificate ആയി രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

Archdiocese of Sydney — Confirmation 2000: ഫാ. Joseph Aikkaramattam നൽകിയ പ്രധാന സംഭാവനയ്ക്ക് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് (11 June 2000).

ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് മുമ്പ് നടത്തിയ Sacred Heart novena-യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനാകാർഡ്.

SINGAPORE AIRLINES BUSINESS CLASS

BUSINESS CLASS

IKKARAMATTAM VARKEY JOSEPH

Flight MI 468 From SIN To COK Date 16OCT17

Terminal	Gate	Boarding time	Seat	Boarding Group
2		07:30 PM 16OCT17	2C	

YOU ARE INVITED TO THE BUSINESS CLASS SKL
PLS BOARD EARLY AS GATE CLOSES 10 MINS TO DEP
CODESHARE WITH SQ
00023 ETNo 618574442472302

IKKARAMATTAM VARKE

From SINGAPORE
To KOCHI
Flight MI 468 Seat 2C
Date 16OCT17
00023 ETNo 618574442472302
A STAR ALLIANCE MEMBER

Singapore (SIN) → Kochi (COK), SilkAir MI 468 — 16 October 2017 — Seat 2C.

ഫാ. ജോസഫിന്റെ 2017-ലെ അവസാന കേരളസന്ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുടുംബം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന യാത്രാരേഖ.

Golden Jubilee Memorial 1964–2014

കുടുംബത്തിന്റെ **framed Golden Jubilee greeting**

Golden Jubilee: "Jubilee Celebration On 15-09-2014 At St. Mary's Forane Church, Karimannoor."
Silver Jubilee memento — 5 Dec 1989, Kalikkavu.

Agnes & Prisca - A Remembrance of Father Joe

English Original

When we look back on our journey in Sydney, our hearts are filled with deep gratitude for the blessing of having Father Joe in our lives.

My younger sister and I came from Indonesia to Sydney as newcomers, entering a new place far from what was familiar to us. Yet Father Joe welcomed us with such genuine love and kindness that we soon felt like family. To us, he became more than a shepherd and spiritual guide—he became a father figure who cared for us, encouraged us, and made us feel that we were never alone.

We are grateful for every prayer, every word of encouragement, and every act of kindness he shared with us. Through his life, we experienced God's love in a very personal way.

For all that he gave us, we will always be thankful. Father Joe will forever be a precious part of our story, and we will carry his love, kindness, and beautiful example in our hearts with gratitude. May the light of Christ shine upon you always father, and may your soul rest peacefully in the presence of our Heavenly Father.

Thank you so much father Joe for the love, kindness, and faith you shared so generously with us. Your life has been a blessing, and your memory will remain a cherished gift in our hearts.

- Agnes & Prisca

Agnes & Prisca - ഫാദർ ജോയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

മലയാളം വിവർത്തനം

സിഡ്നിയിലെ നമ്മുടെ യാത്രയെ പിന്നോട്ട് നോക്കുമ്പോൾ, ഫാദർ ജോയെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ലഭിച്ച അനുഗ്രഹത്തിനായി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആഴത്തിലുള്ള നന്ദിയാൽ നിറയുന്നു.

എന്റെ ഇളയ സഹോദരിയും ഞാനും ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ നിന്ന് പുതുതായി സിഡ്നിയിലെത്തി; പരിചിതമായ എല്ലാറ്റിലും നിന്ന് ദൂരെയുള്ള പുതിയൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് വന്ന പുതുമുഖങ്ങളായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. എന്നാൽ ഫാദർ ജോ അത്രയേറെ ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തോടും ദയയോടും കൂടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ അധികം വൈകാതെ ഞങ്ങൾ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു തോന്നി. ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു ഇടയനും ആത്മീയ മാർഗ്ഗദർശിയും മാത്രമല്ലായിരുന്നു - ഞങ്ങളെ കരുതിയ, പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച, ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ ഏകാന്തരല്ലെന്ന് അനുഭവിപ്പിച്ച ഒരു പിതൃതുല്യ സാന്നിധ്യമായി അദ്ദേഹം മാറി.

അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു പങ്കുവെച്ച ഓരോ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഓരോ പ്രോത്സാഹനവാക്കിനും, ഓരോ സ്നേഹപ്രവൃത്തിക്കും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം വളരെ വ്യക്തിപരമായ രീതിയിൽ ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് നൽകിയ എല്ലാറ്റിനും ഞങ്ങൾ എന്നും നന്ദിയോടെ ഇരിക്കും. ഫാദർ ജോ എന്നെന്നേക്കുമായി നമ്മുടെ ജീവിതകഥയിലെ അമൂല്യമായൊരു ഭാഗമായിരിക്കും; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹവും ദയയും മനോഹരമായ മാതൃകയും നന്ദിയോടെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ വഹിക്കും. ഫാദർ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം എപ്പോഴും അങ്ങയുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ; നമ്മുടെ സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അങ്ങയുടെ ആത്മാവ് സമാധാനത്തോടെ വിശ്രമിക്കട്ടെ.

ഫാദർ ജോ, ഞങ്ങളോടു ഇത്ര ഉദാരമായി പങ്കുവെച്ച സ്നേഹത്തിനും ദയയ്ക്കും വിശ്വാസത്തിനും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി. അങ്ങയുടെ ജീവിതം ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു; അങ്ങയുടെ ഓർമ്മ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എന്നും അമൂല്യമായൊരു സമ്മാനമായി നിലനിൽക്കും.

- Agnes & Prisca

സിസ്റ്റർ മോളി എസ്.എച്ച്. — ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

Sacred Heart Convent

എന്റെ ഓർമവെച്ച നാൾ മുതൽ, എന്റെ വീട്ടിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷം തന്നിരുന്ന, ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത ദിനങ്ങളാണ് ഐക്കരമ്മറ്റത്തിൽ ജോസച്ചൻ നെടിയകാട്ടുള്ള ഇളയമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വരവ്.... ഞങ്ങൾ ഒരാഴ്ച മുൻപ് ഒരുക്കം ആരംഭിക്കും..... വലിയ സന്തോഷമാണ് എല്ലാവർക്കും... 'ഈശോ' വീട്ടിൽ വിരുന്നിനു വരുന്ന അനുഭവം.... കൊച്ചുമക്കളായ ഞങ്ങൾ നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണി വഴിയോരത്തു രാവിലെ മുതൽ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിയിരിക്കും... എല്ലാവരും കൂടി എതിരേറ്റ് വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടികൊണ്ടുവരും..... എല്ലാവരും ചുറ്റിലും ഇരിക്കും.... വർത്തമാനങ്ങൾ പറയും.... ഇന്നും പ്രെഭചൊരിയുന്ന ആ മുഖം എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്.... നിറഞ്ഞ സന്തോഷം... പുത്തെൻ വിശേഷങ്ങൾ.....

ഒരു യഥാർത്ഥ പുരോഹിതൻ ആരായിരിക്കണം എന്നും എങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്നും പാഠപുസ്തകമില്ലാതെ ജീവിതം കൊണ്ട് കാണിച്ചു തന്ന നല്ല വൈദീകൻ. നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയോടും കൃത്യതയോടും വ്യക്തതയോടും കൂടിയുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ.... എല്ലാവരേം സ്നേഹിക്കുന്ന, ചേർത്ത് പിടിക്കുന്ന പ്രെകൃതം.... ജോസച്ചൻ വീട്ടിൽ വന്നു പോകുമ്പോൾ പുതിയൊരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ തോന്നും... വലിയ സന്തോഷം, സ്നേഹം, വിശ്വാസം ഒക്കെ ജ്വലിച്ചത് പോലെ തോന്നിയിരുന്നു.... മറക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ ദിവസങ്ങളോളം മായാതെ നിൽക്കും.. ഓർമ്മിക്കാൻ, വീണ്ടും കാത്തിരിക്കാൻ, ഒരുപാട് സ്നേഹവും കരുതലും നന്മയും തന്നിട്ടാണ് പോകുന്നത് ....വീട്ടിൽ വന്നു പോകുമ്പോൾ, യാത്ര പറയുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ ഒരു നോവും കണ്ണിൽ നനവും നിറയും...

ജോസച്ചന്റെ ഓരോ വാക്കിലും വിശ്വാസത്തിന്റെ കരുത്തും വിശുദ്ധിയുടെ ഗന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു.. ഫോൺ വിളിക്കുമ്പോൾ 'മോളെ' എന്നുള്ള വിളി ഇപ്പോഴും ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്.... ഈശോയുടെ പ്രതിപുരുഷനെ നേരിൽ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും ജോസച്ചനിലൂടെ ആണ്.. ഓർമ്മയുടെ ചെപ്പുകളിൽ 50 വർഷത്തിന് ശേഷവും സ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ മാനങ്ങൾ കൊരുത്ത ജീവിതം... ഈശോയിൽ വേരുറപ്പിക്കപ്പെട്ട പണിതുയർത്തപ്പെട്ട പരിമളം പരത്തിയ വിശുദ്ധ പൗരോഹിത്യമായിരുന്നു ജോസച്ചന്റെതു...

സിസ്റ്റർ മോളി എസ്.എച്ച്. — ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

Sacred Heart Convent

ജോസച്ചനെ എപ്പോൾ ഓർത്താലും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ നിറവ് കണ്ണിനെ നനയ് ക്കും... സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം അറിയാവുന്ന, സ്നേഹം മാത്രം പകർന്നു നൽകിയ ആ വന്ദ്യ പുരോഹിതൻ സമയത്തിന്റെ പൂർത്തിയിൽ ആരോടും യാത്ര ചോദിക്കാൻ നിൽക്കാതെ വിളിച്ചവന്റെ വിളി കേട്ടു തിടുക്കത്തിൽ യാത്രയായി...

ജോസച്ചൻ ഒരു എളിയ വൈദീകനായി ജീവിച്ച്, എല്ലാവരേയും ചേർത്ത് പിടിച്ചു പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കുലീനത്വം അനേകായിരങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ കോറിയിട്ട് അന്ന് യാത്രയായി... ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരില്ലാത്ത, ഒരുനാളും മറക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ മനസ്സുകളിൽ മരിക്കുവോളം സൂക്ഷിക്കാൻ തന്നിട്ട് അങ്ങ് പോയി... കണ്ണുനീരോടും നെടുവീർപ്പോടും കൂടേ അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ യാത്രയാക്കി.. ആ നല്ല ഓർമകൾ - നന്മകൾ - മരിച്ചാലും ഞങ്ങൾ മറക്കില്ല.. ആ സ്നേഹം സ്വർഗീയ അനുഗ്രഹമായി ഞങ്ങളിലേക്കു ഒഴുകി ഇറങ്ങട്ടെ..

- സിസ്റ്റർ മോളി എസ്.എച്ച്.

Sacred Heart Convent

സിസ്റ്റർ മോളി എസ്.എച്ച്. — കുടുംബസ്മരണകളിലെ ചിത്രങ്ങൾ

Sacred Heart Convent

സിസ്റ്റർ മോളിയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പിനോടൊപ്പം ലഭിച്ച കുടുംബസ്മരണകളിലെ ചിത്രങ്ങൾ.

സിസ്റ്റർ മോളി എസ്.എച്ച്. — കുടുംബസ്മരണകളിലെ ചിത്രങ്ങൾ

Sacred Heart Convent

സിസ്റ്റർ മോളിയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പിനോടൊപ്പം ലഭിച്ച കുടുംബസ്മരണകളിലെ ചിത്രങ്ങൾ.

മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിലെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ദൃശ്യങ്ങൾ

Images from the official gallery published by FuneralVideo.com.au

പള്ളിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന മൃതസംസ്കാര ഘോഷയാത്ര

വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും

കല്ലറയ്ക്കരികിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർ

മൃതസംസ്കാര ഘോഷയാത്ര

പ്രാർത്ഥനയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ

ദുഃഖിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന മെത്രാൻ

പൂർണ്ണ മൃതസംസ്കാര വീഡിയോയിലെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സമയങ്ങൾ

- മെത്രാന്മാരും വൈദികരും പള്ളിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് — 08:00
- അൾത്താരയിലെ പ്രാർത്ഥന — 10:00
- ചിന്നു ആൻ ആന്റണിയുടെ വായന — ഏകദേശം 23:00
- അനുസ്മരണ പ്രസംഗങ്ങൾ — 48:00

"മനുഷ്യന്റെ ശക്തി അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് ദൈവകൃപ ആരംഭിക്കുന്നു."
"Where human strength ends, God's grace begins."
(ഫാ. ജോസഫ് ഐക്കരമറ്റം, 1939–2025)
(Fr. Joseph Aikkaramattam, 1939–2025)
സ്മൃതി